İSLAMDÜNYASI

SAYI: 1 - YIL: 1 - ARALIK 2011 - OCAK 2012 العالم الإسلامي ISLAMIC WORLD

ŞEHİD ŞEYH

ENVER EL EVLAKİ'NİN ARDINDAN...

Hayatı, Daveti, Cihadı ve Şehadeti

NİZÂMINA DOĞRU TOPARLANAN İSLAM DÜNYASI ve MESÛLİYETİMİZ

GENEL YAYIN'DAN...

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a, salât-ü selâm Peygamber Efendimiz'e, âli ve ashâbına olsun.

İslam Dünyası diye isimlendirilen coğrafya üzerindeki topraklar, 3 Mart 1924 tarihinde hilâfetin kaldırılışından itibaren geçen zaman diliminde günümüzdeki gibi hareketlilik yaşamadı. Nizamını geri isteyen ümmet, yaşadıkları topraklardaki tağut/işbirlikçi yönetimleri ellerinin tersiyle indirmeyi öğrendiler. Her ne kadar bazıları Arap devrimleri diye isimlendirilen hareketliliği bir Amerikan ve NATO operasyonu olarak görse de hadiselerin içinden gelen bilgiler öyle olmadığını gösteriyor. Her hareketin, her eylemin Amerikan bilgisi dahilinde olduğunu zannedenler 11 Eylül 2001'de gerçekleştirilen saldırıları da Amerika'nın bilgisi dahilinde ve planlı bir operasyon olduğunu söylüyorlardı. Ümmet Batılı istilacılara karşı biriktirdiği yüzyıllık kin ve nefretini Küresel Cihad Hareketi'nin öncülüğünde sistemli bir muhalefete dönüştürdü. Amerika ve dostlarının adım adım aradığı Küresel Cihad Hareketi'nin lideri Şeyh Üsame bin Ladin dünya hayatına gözlerini yumarken Arap ülkelerindeki halkların yöneticilerine kaldırdığı isyan bayraklarını görerek, yıllardır hedeflediği topyekun isyanın eşiğinde iken huzur içinde Rabbine kavuştu. Allah makamını yüksek eylesin, O'nu Firdevs cennetlerinde peygamberler, şehidler ve Allah'ın dostlarıyla beraber kılsın. Hemen ardından Arap Yarımadası'ndaki öncü isimlerden Şeyh Enver el-Evlaki şehid oldu. Küresel cihadı bitirmek için Amerika ve saz arkadaşları cihadın liderlerini tek tek katletmeye başladı. Ancak içlerinde çoğunun da farkında olduğu gibi bu ümmet nice Üsame'ler, Evlaki'ler, Basayev'ler çıkarır Allah'ın izniyle.

Arap ülkelerinde Arap devrimleri yaşanıyor, bu vakıa herkesin gözü önünde cereyan ediyor. Mesele binbir çileyle devrilen tağutların yerine gerçekten bir İslam devleti/devletleri teşekkül edecek mi, yoksa bu devrimlerin meyvesi Batı'ya mı kaptırılacak? Hadisenin özü budur. Arap tağutlarının ömrü zaten bitmişti, bunu en iyi bilenler Amerika ve dostları… Bu sebepten dolayı olası bir Amerikan karşıtı İslam Devleti teşekkülüne geçit vermemek için elinden geleni yapıyor Amerika. Yoksa Libya'da, Mısır'da, Suriye'de Suud tarzı bir İslam devleti (!) olmasını en çok Amerika ister. Bu minvalde Dr. Eymen ez-Zevâhiri yaptığı son konuşmasında devrimlerin Batı'ya kaptırılmaması konusunda uyarıyor. Konuşmasının tamamını dergimizden okuyabilirsiniz.

Küresel Cihad Hareketi ümmete başlarında devletler olmadan da ordulaşmayı öğretti geçtiğimiz 15 yıllık süreç içerisinde. Öncü bir fedai kuşağı gelecek nesillere saf bir İslam hakimiyeti ideali bıraktılar ve ideallerini bir bir gerçekleştirdiler. Bunun en güzel örneği Somali'deki Genç Mücahidler Hareketi (Şebab)'tir. Şebab ilk teşekkül ettiğinde bir avuç inanmış fedailerden oluşuyordu. Tavizsiz ve dik duruşları, işbirlikçi yönetimlere pirim vermemesi, Somali'ye komşu olan ülkelerdeki Müslümanların dertleriyle de ilgilenmeleri Allah'ın onlara bir İslam devleti kurmak için büyük nimetler vermesine yol açtı. Bugün Somali topraklarının üçte ikisine hakim, bölgedeki Haçlı çıkarları için büyük bir tehlike oluşturmuş, inanmış fedai ruhlu mücahidleriyle baş edemeyen Kenya'nın yardımına Siyonist İsrail'in koşmasına sebep olan bir Şebab örneği var karşımızda. Şehid Şeyh Enver el-Evlaki'nin dediği

gibi; üniversiteler sırf Şebab tecrübesini incelemek için Somali'ye heyetler göndermeli, orada meydana gelen hızlı değişimi inceleyip kendi üniversitelerinin kürsülerinde ders olarak okutmalı.

İslam dünyasındaki ilerlemelere pek çok misal verebiliriz. Afganistan ve Pakistan'daki Taliban, Kafkasya'da Kafkasya mücahidleri, Irak'taki irili-ufaklı onlarca cihad grubu, Kuzey Afrika'daki mücahidler buna misal gösterilebilir. Kısacası, hilafeti geri isteyen ümmet, dünyanın dört bir yanında "nizamına doğru" ilerliyor, bunun kavgasını, mücadelesini yürütüyor. Peki bu mücadele karşısında Türkiye Müslümanlarının durduğu nokta neresi? Bu bağlamda bizlerin mesûliyeti nedir?

İSLAM DÜNYASI DERGİSİ NİÇİN ÇIKIYOR?

Ne acıdır ki hilafetin beşiği olan Anadolu cihada ve mücahidlere olabildiğince kayıtsız ve alakasız durumda. Bu konuda en büyük suç kuşkusuz yerleşik cemaatler, İslami medya vasıtaları ve kanaat önderlerinde. Dünyaya ve hadiselere bakışlarını kendileri açısından ve Müslümanca bir şekilde değil, hâkim iktidar partisinin gözlüğüyle bakıyorlar. Bu yüzden de yaptıkları her adım İslami bir gelişme değil, mevcut iktidar partisini büyütme oluyor. Öncelikle bu dergiyle hedefimizin İslam Dünyası'nda meydana gelen olayları "sahih" kaynaklardan halkımıza vermek olduğunu belirtmek isteriz. Batılı ve Batılılaşmış yerli medyayı değil, mücahidlerin kendi yayınlarını kaynak olarak alıyoruz kendimize. Bu minvalde Inspire (Yemen), Sumud (Afganistan), Talâilu Horasan (Afganistan),

Hasâdu'l Mücâhidin (Irak), Kavkaz Center ve diğer Kafkasya siteleri bizim başlıca haber kaynaklarımızdır. Maalesef ülkemizde Müslümanlar tarafından çıkarılan gazeteler mücahidlerin gündemine neredeyse hiç yer vermemekte, farklı bölgelerdeki zaferleri Türkiye halkına duyurmamaktadırlar. Bu dergi Türkiye halkının bilinçlenmesi konusunda elinden geleni yapacak inşallah. İslam dünyası hakkında kalem oynatan yazarlar da mücahidlerin yayınları konusunda son derece bilgisiz durumdalar ve yazılarını genelde Batı medyasında çıkan yazılara istinat ettiriyorlar. Oysaki hadiselerin birinci muhataplarının yayınları dururken, mücahidler kendi resmi sitelerinde her gün gelişmeleri yayınlıyorlarken bizlerin bunları dikkate almayıp, Türkiye halkına duyurmamamız hem insanlığa, hem de Müslümanlığa yakışmaz. Allah katında da bunun vebalini ödeyemeyiz.

Dergimizde cihad alimlerinin ve cihad liderlerinin yazılarını da sansürsüz olarak okuyabileceksiniz. Dergimiz şimdilik iki ayda bir yayınlanabilecek. Ama duyarlı okuyucularımızın katkı ve destekleriyle inşallah önce aylık, sonra da haftalık olarak yayınlamak istiyoruz. Çünkü hadiseler çok hızlı gelişiyor ve iki aylık bir derginin de hadiselerin hızına yetişemeyeceği hepimizin malumu.

BİZİM VE SİZİN MESÛLİYETİNİZ

Bizim mesûliyetimiz -şimdilik iki ayda bir yayınlanan- dergimizi çıkarıp size ulaştırmak, sizlerin mesûliyeti ise İslam Dünyası'nın sesini elinizden geldiğince duyurmaya çalışmanızdır. Bu minvalde dergimizde lisan bilenler (özellikle Arapça, İngilizce ve Rusça) gönüllü tercümanlık yapabilir, mali duruma göre 10, 20, 50, 100, 200, 500 adet dergi alıp dağıtabilir veyahut da masrafını karşıladığınız takdirde biz sizin adınıza dağıtabiliriz. Bu dergiyi hep birlikte büyütelim, ele ele verip dünya Müslümanlarının sesini ülkemizde duyuralım, emperyalist işgalcilerin fikrî istilalarına karşı bilinçlenelim.

İslam Dünyası
Sayı: 1
Aralık 2011-Ocak 2012

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Osman Akyıldız

Tercüme Kurulu:
Şüle Koman (İngilizce)
Feridun Dinçer (Arapça)
Saad Ensar (Rusça)
Selda Öz (İngilizce-Arapça)

Katkıda Bulunanlar:
Dr. Ekrem Hicâzi (Ürdün)
Dr. Hâni es-Sibâi (İngiltere)
Dr. Ali Abdu'l Âl (Mısır)
Dr. İbrahim İvaz (Mısır)
Dr. Muhammed Abbas (Mısır)
Prof. Dr. Abdullah en-Nefisî (Kuveyt)
Şeyh Hamid el-Aliyy (Kuveyt)
Şeyh Muhammed Ahmed el-Raşid (Irak)
Defne Bayrak (Türkiye)
Miraç Karaaslan (Türkiye)
Dr. Muhammed Emin en-Nedvî (Arakan/Burma)
Tasarım: Aka Muhammed

Adres:
Ahmediye Mah. Gündoğumu Cad. No: 17/11
P.K: 34660 Üsküdar/İstanbul
Telefon: 0216 495 88 81
E-mail: islamdunyasidergisi@gmail.com
Online Abonelik: www.kureselkitap.com

Yıllık Abonelik:
Türkiye: 35 Lira
Avrupa: 35 Avro
Diğer Ülkeler: 50 Dolar

Hesap Bilgileri:
Posta Çeki:
602 95 71
TL Hesabı
Albaraka Türk Üsküdar Şubesi
Hesap No : 01019136-1
Şube Kodu: 35
IBAN No : TR17 0020 3000 0101 9136 0000 01
EURO Hesabı
Albaraka Türk Üsküdar Şubesi
Hesap No : 01019136-2
Şube Kodu: 35
IBAN No : TR87 0020 3000 0101 9136 0000 02
Swift no: BTFHTRIS

Ankara Temsilcisi:
Ömer Belül
Telefon: 0533 272 02 94

DR. EYMEN EZ-ZEVÂHİRİ

AMERİKAN HEZİMETİ

ARALIKSIZ SÜRÜYOR...

Allah'ın adıyla… Allah'a hamd olsun ve Allah'ın salat ve selamı onun Rasulüne ehline ve ashabına ve ona, kıyamete dek tabi olanlara olsun. Allah'ın selamı rahmeti ve bereketi yeryüzündeki bütün Müslüman kardeşlerimizin üzerine olsun. Ve bundan sonra;

Amel ve uzun sabrın ardından çok önemli günlere şahitlik etmekteyiz, özellikle tağuti-küfri yönetimlerin ve onların efendisi olan Amerika'nın tarihe dolu dolu zulümlerinin geçtiği günlerde bu tağut, kafir, zalim ve fasık olanların düşüşünü ve yenilgisini görmekteyiz.

Özellikle Amerika'ya, kendi evinde vurulduğu Pearl Harbor saldırılarından sonraki en büyük darbe olan, mücahidlerin Amerika'yı kendi evinde vurduğu 11 Eylül saldırıları sonrası hezimetler serisi başlamış oldu.

Önce Irak'ta çekilmeye mecbur kaldı, sonra Tunus'taki kuklasını kaybetmesi, sonra Afganistan'daki yenilgiden dolayı çekilmek istedi, sonra bütün silahları ve kimyasalları vermesine ve kullanmasına rağmen Libya'da yenilgiye uğradı, İslam'a karşı savaşan kuklasını kaybetti.

Libyalı Müslümanları, mücahitleri ve ribat ehlini, kendi adımıza, Müslümanlar adına ve zulme uğrayan bütün şerefli insanlar adına kutluyoruz. Zulüm, hırsızlık ve despotlukla sürdürülen 40 yıllık bir rejim İslami Hareket'in başlamasıyla bitmiş oldu.

Ey Libyalı kardeşimiz, bu zaferi ve yardımı kanlarınız ve parça parça olmuş cesetleriniz ile elde ettiniz. Bu zaferi kimsenin çalmasına izin vermeyin. Özellikle sizin elinizden almak için bekleyen batılı güçlere ve NATO birliklerine vermeyin. Unutmayın ki, NATO Birlikleri Afganistan ve Irak'taki kardeşlerinizi öldürmekte. Gizli ve açık hapishanelerde ve Guantanamo'da hapsetmektedir, Filistin'de Beytül Makdis'te kardeşlerinize tuzak kurmakta ve Müslümanların mallarını ve doğal zenginliklerini hava ve kara orduları ile tehdit ederek elde etmeye çalışmaktadır. NATO sizin İslam'ı bırakmanızı ve İslam Şeriatı ile hükmetmemenizi ilk isteyecek olanlardır. NATO güçleri sizlerin küfür kanunları ile hükmetmenizi istemeye ve şunu söylemeye başladılar; "Aranızdan bozguncuları ve ayrılıkçıları ve şiddet yanlılarını uzaklaştırın". Ne zaman böyle demeye başladılarsa bilin ki, şerefli ve değerli Müslüman kardeşlerimizi kast etmişlerdir, Onlar ki malları ve canları ile topraklarını ve dinlerini işgalcilere karşı koruyanlardır.

NATO ve bunların başı olan Amerika hiçbir zaman şerefli ve dini üzere sebat eden mücahit kardeşlerinizle beraber olmanızı istemezler. Lakin onlar kendileri için çalışan ve istediğini yapan kuklalarla olmanızı isterler.

O zaman bunlar Müslümanlara Vahhabi, usulcü, şiddet yanlıları, halkı ve çocukları katledenler olarak gösterir ve lügatte ne kadar kötü isim varsa o isimleri verirler. Amerika ve müttefikleri bütün güçlerini sırf İslam, yani Allah'ın kanunlarıyla hükmedilmesin diye harcarlar.

Bunun aksine onlar dinsiz ve Müslüman olmayanların devletleri yönetmesini isterler. İslam'ı kabul etmeyen, batılı fikir ve kanunları benimseyen, cihada Müslümanları teşvik etmeyen, Müslümanların mallarını ve ırzlarını korumaya teşvik etmeyen kişileri yönetime getirirler.

Bilin ki bu kişiler Amerika ve batının dostu ve sevdiği kişilerdir. Batı güçleri bunlara maddi ve manevi desteği verirler. Çok açık bir şekilde bazı müesseselere verdikleri gibi...

Ey Libyalı Müslüman, mücahit, faziletli ve şerefli kardeşlerimiz, ey İslam'ın yardımcıları; yepyeni bir devlet inşa etmektesiniz. Bu devleti yalnızca Allah'ın şeriatı ile hükmederek ıslah edin. Batı ve onlara yardımcı olanların tuzaklarına düşmeyin ve onların fikir ve kanunlarından uzak durun.

Islah ancak ve ancak Allah'ın şeriatı olan İslam'dadır. Buna sımsıkı tutunun ve sakın bırakmayın. İslam şeriatına ters olan bütün görüşlerden vazgeçin ve bırakın. Ancak bu şekilde düzelir ve sabit kalabilirsiniz. Ve cihad amelini bırakmayın ve başınıza Allah'tan korkan, salih, muttaki ve Allah'a kul

olmak isteyenleri seçin. Bu ıslah yolunu izleyerek başarılı olursunuz.

Ey zorluk günlerini geçiren ve büyük savaşlardan çıkan kardeşlerimiz; bu nimete çokça şükredin ve sımsıkı tutunun. Allah, size çok büyük bir nimet ve zafer verdi... Allah'ın Kur'an-ı Kerim'de Musa aleyhisselam'ın dilinden buyurduğu gibi: "Dediler ki: 'Sen bize gelmeden önce de bize işkence edildi, geldikten sonra da.' Mûsâ, 'Umulur ki, Rabbiniz düşmanınızı helâk edecek ve sizi bu yerde (Mısır'da) egemen kılıp, nasıl davranacağınıza bakacaktır' dedi." (Araf 129)

Allah'tan sizi düşmanlarınızın şerrinden ve tuzaklarından korumasını niyaz ederim. Amin...

Özellikle İlat ve Ummuraşşeş (Mısır) bölgesinde operasyon yapan kardeşlerimizi müjdeliyorum. Allah'tan onların amelini devamlı ve mübarek kılmasını temenni ediyorum. Allah'tan onlara çokça hayır vererek Siyonistlerin sonunu getirmelerini isterim. Bu operasyonlarla İsrail'in savunucusu ve koruyucusu olan Mısır askeri meclisi ve onların başı olan yöneticileri, İsrail'e karşı cihad eden kardeşlerimizi Cin bölgesinden (Mısır'da bir bölge ismi) çıkararak gerçek yüzlerini ortaya koymuş oldular.

Ama aynı askeri meclis, Kaddafi Libyalı kardeşlerimizi yok ederken ve İsrail Gazzeli kardeşlerimizi bombalarken harekete geçmedi. Ama ne zaman ki, İslam mücahitleri Mısır'da özellikle İlat ve Ummuraşşaş ve Mısır'ın farklı bölgelerinde İsrail'i vurmaya başlayınca İsrail'in sınırlarını mücahitlere karşı savunmaya başladı. Ve bu olaylardan sonra Mısır Askeri Meclisinin BM'ye olan yakınlığı, İsrail'in selameti ve sınırlarını korumak istemesi dolayısıyla Amerika'dan yardım akmaya başlamıştır.

Mısırlı kardeşlerimize şunu hatırlatmak istiyorum; Mısır Askeri Meclisi şu anda bile İsrail devletine kendi topraklarından doğalgaz akışını izin verirken, Gazze'deki kardeşlerimizin acil ihtiyaçları olan sağlık aletleri ve ilaçlar da dahil olmak üzere yiyecek, içecek ve yapılan para yardımlarının geçişine izin vermemektedir.

Mısırlı gençlerimize gelince; İsrail Konsolosluğu'na yapmış oldukları protesto gösterilerinden dolayı onları kutluyoruz. Özellikle konsolosluktaki İsrail bayrağını indirmeleri büyük bir başarıydı çünkü bu bayrak Hüsnü Mübarek ve şu an yönetimde bulunan Askeri Meclis'in dalgalanmasına izin vermiş olduğu bayraktır.

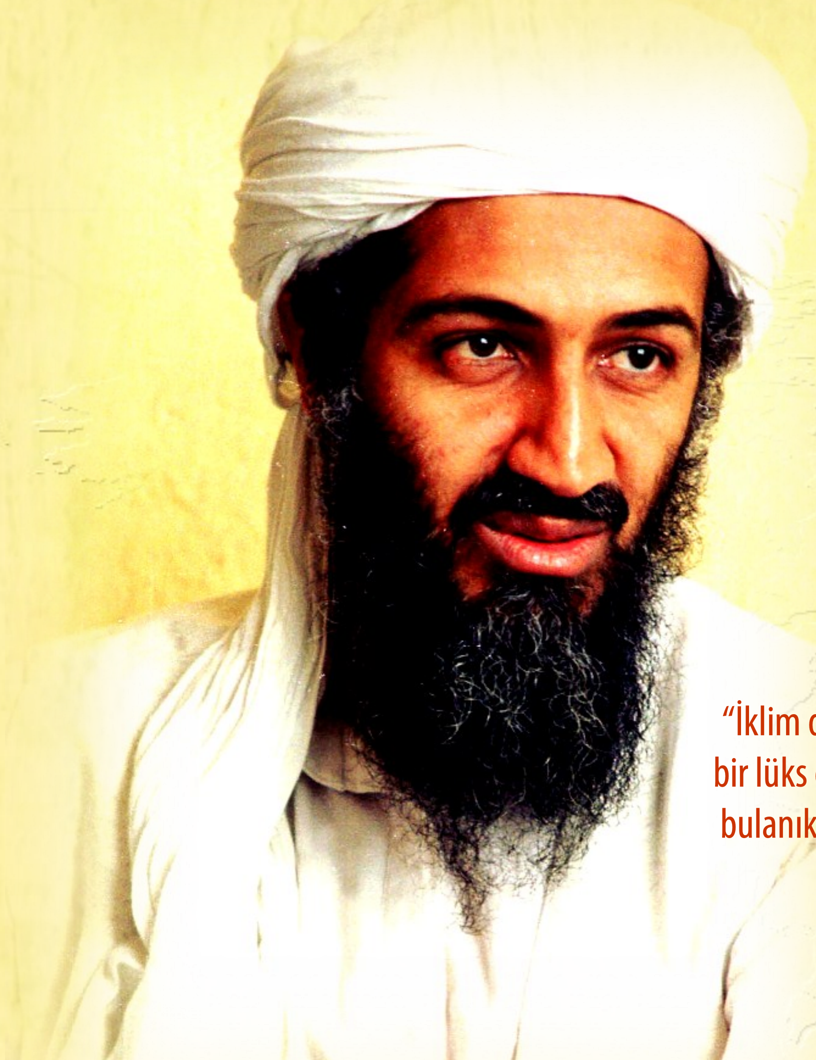
Şerefli ve izzetli kardeşlerimiz; İsrail konsolosluğuna yapmış olduğumuz saldırı sonrası ülkenizden kaçan İsrail konsolosunun bir daha geri dönmesini ve İsrail ile yapılan anlaşmaların devam etmesini engelleyin. Mısır ile İsrail arasında, Hüsnü Mübarek ve ondan önce yapılan anlaşmaları ve şimdiki Askeri Meclisin yapmış olduğu anlaşmaları (Camp David gibi) tarihten örnekler vererek daha sonraki konuşmalarımda anlatacağım. Mısır Askeri Meclisi'nin İlat operasyonunu yapan mücahitleri yakalamak için bütün gücünü sarfetmesi bizlere Amerika'nın ve İsrail'in menfaatlerini korumaya istekli olduğunu gösteriyor.

Cezayirli kardeşlerimize şunu demek istiyorum; Libyalı kardeşlerimizin zaferinden sonra onların yolunu izleyin. Nasıl ki Libyalı ve Tunuslu kardeşlerimiz başlarındaki tağutları devirdiler, sizde onlar gibi başınızdaki tağutu devirin.

Ey Cezayirli İslam yardımcıları ve mücahitleri, ey bedel ödeyen, kanları dökülen Cezayir halkı... Niçin susuyorsunuz! Zalim olan, İslam şeriatını istemeyen ve İsrail dostu olan, çocuklarınızın ağızlarından lokmalarını alıp Kuzey Afrika'ya Amerika'nın ve Fransa'nın yerleşmesine ve korunmasına harcayan Tağuta karşı niçin suskunsunuz? Müslüman kardeşleriniz sizin cihada başlamanızı istiyor. Zalim ve fasıklara karşı ise Allah'tan yardım istemenizi tavsiye ediyor. Müslümanları öldüren, mallarını yağmalayan ve İslam'ın kutsiyyetlerini aşağılayanlara karşı cihad etmeyenlere Allah azze ve celle şöyle buyuruyor: 'Size ne oluyor da, Allah yolunda ve "Ey Rabbimiz! Bizleri halkı zalim olan şu memleketten çıkar, katından bize bir dost ver, bize katından bir yardımcı ver" diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz?" (Nisa 75)

Son olarak Libyalı kardeşlerimizi bu büyük zaferlerinden dolayı kutluyorum. Sizler bu mübarek zaferinizle mü'minlerin kalplerini sevinçle doldurdunuz, Müslüman ve mazlum halkı savundunuz. Bu yolda emin adımlarla ilerleyerek Allah'ın izniyle Trablus'u fethettiniz ve Rabbimden temenni ederim ki, tıpkı Trablus'u fethettiğiniz gibi Mescid-i Aksa'yı da fethederek müminleri sevindirirsiniz.

Dualarımızın sonunda hamd Allah'adır. Salat ve selam onun Rasülüne, ehline, ashabına olsun. Esselamu aleykum ve rahmetullahi ve berakâtühü...

ŞEHİD ŞEYH USAME BİN LADİN'DEN

DÜNYAYI KURTARMANIN YOLU

"İklim değişikliği hakkında konuşmak entellektüel bir lüks değil, bazı açgözlü büyük şirket sahiplerinin bulanıklaştırmaya çalışarak zarar veremeyeceği bir gerçekliktir. "

ŞEHİD ŞEYH USAME BİN LADİN –RAHİMEHULLAH-

İnsanları yalnızca kendisine ibadet etmeleri için yaratan ve onlara hayra tabi olup, haramdan ve şerden uzak durmalarını emreden ve karada ve denizde onlara fesadı yasaklayan Allah'a şükürler olsun.

Bu, bütün dünyaya, kasıtlı ya da kasıtsız küresel iklim değişikliğine sebep olanlarla ve bu konuda ne yapmamız gerektiğiyle ilgili bir mesajdır. İklim değişikliği hakkında konuşmak entellektüel bir lüks değil, bazı açgözlü büyük şirket sahiplerinin bulanıklaştırmaya çalışarak zarar veremeyeceği bir gerçekliktir. Küresel ısınmanın etkileri dünyanın bütün kıtalarına ulaştı. Bir taraftan kuraklık, çölleşme ve heyelan, diğer taraftan seller, ani su baskınları ve on yılda bir görülürken, birkaç senede bir tekrarlar hale gelen büyük kasırgalar... Bunun yanısıra okyanus sularının altında sessizliğe gömülen adalar... Süreç hızlanıyor. Göç ettirilenlerin meseleleriyle ilgili özel kuruluşların yayınladıkları raporlar bu sürecin bir neticesi olarak önümüzdeki 40 yıl zarfında yaklaşık bir milyar insanın evsiz kalacağını ifade etti.

Burada küresel ısınmanın zararlarının aza indirgenmesi için kısmi çözümler üretilmesinden değil, krizi kökünden halledecek bir çözüm araştırılmasından söz ediyorum.

Dünyanın elinde iklim değişikliğinin kurbanı olan çok sayıda insanın kaydı var. Kimi açlıktan, kimi de boğularak öldü. Nasa'nın önde gelen uzmanlarından Hansen'in küresel ısınmanın ciddiyetini vurguladığı sene Bangladeş'teki sellerde 140 bin kişi hayatını kaybederken, 24 milyon insan da evsiz kaldı. O günden bu yana da küresel ısınma can almaya devam ediyor. Bu insanların ölümüne sebep olan kişilerin tespit edilmesi zorunludur.

Bütün sanayi ülkeleri -özellikle de büyük olanları- küresel ısınma krizinden sorumludur. Ancak çoğu, Kyoto Protokolü için bir araya gelerek, zararlı gazların emisyonunun azaltılması üzerinde anlaşmaya varmasına rağmen, oğul Bush ve öncesindeki kongre büyük şirketleri hoşnut etmek adına bu protokolü reddetti. Küresel ısınmanın gerçek suçluları işte bunlardır. Ayrıca bu insanlığa karşı işledikleri ilk suçları da değildir. Küresel mali krizin arkasında olanlar da bunlardır. Spekülasyonun, tekelciliğin, erzak fiyatlarının yükselmesi-

-nin arkasındakiler de… Küreselleşmenin ve acı sonuçlarının arkasında olanlar da bunlar. Öyle ki küreselleşmenin neticesinde on milyonlarca insan, fakirler ve işsizler listesine dahil oldu. Sonra bu suçlular, kendi yaptıklarının şerrine maruz kaldıklarında, devlet başkanları halkın parasıyla onları kurtarmaya koşuyor. Bu şekilde insanların parası haksız bir şekilde iki kez alınıyor. Bir, şirketlerin dolandırıcılık ve tekeliyle, bir de hükümetlerin ve otoritesinin sahtekarlığıyla... Büyük sermaye sahiplerinin çoğuna da ahlaksızlık ve acımasızlık hakim.. Öyle ki ekonomik faaliyetleri sebebiyle insanların sorunlarına kayıtsız kalıyorlar. Bu yüzden onlarla konuşmanın, düzenlenen konferansların ya da gösterilerin hiçbir faydası yok. Zira 1988'de Hansen, Amerikalıları küresel ısınmaya karşı uyarmıştı; ancak Amerikalılar bu uyarıya cevap vermedi. Konferanslara gelince; aynı şekilde geçen yüzyılın sonunda düzenlenen Kyoto Konferansına da icabet etmediler.

"On milyonun üzerinde Iraklıyı öldürdüler, yaraladılar, yetim bıraktılar, evlerinden ettiler. Hala da kan dökmeye ve yağmalamaya devam ediyorlar. "

Büyüğünden küçüğüne hiçbir gösteri onların açgözlülüklerini ve adaletsizliklerini durduramadı. 2003'te, Irak savaşından önce dünyanın bütün kıtalarında milyonlarca insan sokaklara dökülerek protesto gösterisi yaptı. Tek bir sloganı tekrarlıyorlardı: *"Siyah petrol için kırmızı kan akıtmaya hayır!"* Gösterinin neticesinde ise büyük bir çete onları alaya alarak Irak'taki masum insanlara karşı acımasız saldırılar başlatılması emrini verdi. Tek suçları, ülkelerinde siyah altın bulunmasıydı. On milyonun üzerinde Iraklıyı öldürdüler, yaraladılar, yetim bıraktılar, evlerinden ettiler. Hala da kan dökmeye ve yağmalamaya devam ediyorlar. Hele Ebu Garib ve Guantanamo'dan hiç bahsetmeyelim. Oralarda işlenen iğrenç suçlar bütün dünyayı şoka soktu. Seneler sonra, önemli küçücük bir değişiklik bile olmadı. Bütün bunlardan sonra yeni yöneticilerine Nobel Barış Ödülü verildi. Obama bu ödülü kendini insanları aldatmaya ve aşağılamaya vakfettiği için aldı. *"En kötü musibet güldürür."*

"Dünya politikaları bugün insanların menfaatleri doğrultusunda duyarlı akıl gücüyle yönlendirilmiyor. Bilakis petrol hırsızlarının açgözlülüğü, savaş tüccarları ve canavar kapitalist güruh dünya politikalarını şekillendiriyor."

Böylece şu acı gerçek ortaya çıkıyor. Dünya büyük şirket sahipleri tarafından gaspedilmiş, uçuruma doğru sürükleniyor. Dünya politikaları bugün insanların menfaatleri doğrultusunda duyarlı akıl gücüyle yönlendirilmiyor. Bilakis petrol hırsızlarının açgözlülüğü, savaş tüccarları ve canavar kapitalist güruh dünya politikalarını şekillendiriyor. Noam Chomsky, Amerikan politikaları ile mafya politikaları arasındaki benzerliğe işaret etmesi isabetli olmuş. Zira gerçek terörist bunlardır. Bunları caydıracak ve kontrol altına alacak tavizsiz ve nihai çözümler bulunması zorunludur. Sınırı aşmalarına ve vahşiliklerine engel olacak çözümler... Benim birkaç çözüm önerim var:

"Mutluluğa erecek olan ise, ibret alarak Allah'a istiğfar eden ve yalnızca hiçbir ortağı olmayan Allah'a ibadet edendir."

Birincisi: Küresel ısınma fesadı, kalplerin ve eylemlerin fesadından türemiştir. İki fesat arasında yakın bir ilişki vardır. Ancak bilinmektedir ki, Allah-u Teala kavimleri, kalplerindeki ve eylemlerindeki fesat sebebiyle ve kendisine isyanlarından ötürü helak etmiştir. Firavun ve kavmi onlardan biridir. Allah-u Teala şöyle buyurmaktadır: "İnsanların kendi işledikleri (kötülükler) sebebiyle karada ve denizde bozulma ortaya çıkmıştır. Dönmeleri için Allah, yaptıklarının bazı (kötü) sonuçlarını (dünyada) onlara tattıracaktır." (Rum 41)

Mutluluğa erecek olan ise, ibret alarak Allah'a istiğfar eden ve yalnızca hiçbir ortağı olmayan Allah'a ibadet edendir.

İkincisi: Her işimizde ölçülü olmalı, özellikle de yememizde, içmemizde, giyimimizde ve meskenimizde lüksten ve israftan kaçınmalıyız.

Üçüncüsü: Fabrika atıkları, fabrikaların kapatılmasıyla durdurulabilir. Bunu kolaylaştıracak olan sizlersiniz. Amerikan ekonomisi motosiklet tekerleğine benzer. Zincirinin halkalarından biri koparsa, istop eder. Amerikan ekonomisinin tekerleğinin halkaları hammadde, sermaye ve tüketicidir. Çeşitli nispetlerde bu halkalara tesir etmemiz mümkündür. Ancak

en sonuncu halka en zayıf halkadır dolayısıyla etki gücümüz bu halkada daha fazla olacaktır… Eğer dünya halkı Amerikan mallarını boykot ederse, bu halka daha da zayıflar, dolayısıyla da zararlı gazlar azaltılır.

"Bununla birlikte sermaye elde etmek için çocuklarımızın canları pahasına da olsa hala küresel ısınmayı kötüye kullanmaya devam ediyorlar."

Dördüncüsü: İnsanlığa zarar vermelerini engellemek için büyük şirketlerin sahipleri ve siyasi temsilcileriyle hesaplaşılması ve bu şahısların cezalandırılması gerekir. Bu Amerikan halkı için, özellikle de Katrina fırtınasından zarar görmüş ve ekonomik kriz sebebiyle işsiz kalmış olanlar için kolay bir iş. Zira suçlular aralarında yaşıyor, özellikle de Washington, New York ve Teksas'ta… İşte önceki felaketlerden sorumlu olduklarını ve zarara uğrayanların ihtiyaçlarını karşıladıklarını reddetmelerinin yanısıra Danimarka konferansındaki tutumları da şeytanlıklarını ve küresel ısınma konusunda kendilerinden beklenen tavrı göstermedeki ciddiyetsizliklerini ortaya koyuyor. Bununla birlikte sermaye elde etmek için çocuklarımızın canları pahasına da olsa hala küresel ısınmayı kötüye kullanmaya devam ediyorlar.

Beşincisi: Dolar kullanmayı bırakmamız ve bir an önce dolardan kurtulmamız gerekir. Biliyorum bu ciddi sonuçlara sebep olabilir. Ancak bu, insanlığı Amerika'nın ve ortaklarının kölesi olmaktan kurtarmanın tek yoludur. Bu karar önemli sonuçlar doğursa da, onların kölesi olarak kalmak çok daha tehlikelidir.

"Zira Allah'ın izniyle ABD kritik bir durumda. Öyle ki Irak batağına gömülmüş, Afganistan'ın dağ yollarında kaybolmuşlar. Kahraman mücahitler onlara maddi ve manevi ağır kayıplar verdirtmiş, kaçmaya çalışıyorlar ama başaramıyorlar"

Son olarak: Dünyanın elinde Amerika'ya bağımlılıktan kurtulmak için tarihi ve nadir bir fırsat var. Zira Allah'ın izniyle ABD kritik bir durumda. Öyle ki Irak batağına gömülmüş, Afganistan'ın dağ yollarında kaybolmuşlar. Kahraman mücahitler onlara maddi ve manevi ağır kayıplar verdirtmiş, kaçmaya çalışıyorlar ama başaramıyorlar. Batı ve doğudaki rakiplerine keder ve üzüntüyle bakıyorlar. Öyle ki varını yoğunu mücahitlerle savaş uğruna tüketmelerinin ardından rakiplerinin durumu iyileşti ve paraları çoğaldı. Allah'a şükürler olsun.

Ey insanlar! Ey bütün dünya halkı! Zararları bütün dünyayı etkileyen bir meselede sorumluluğu yalnızca mücahitlerin üzerine yıkmak, insaflıca, adil ve makul bir şey değildir. Sizden istediğimiz kolay. Kendinizi, mallarınızı, çocuklarınızı küresel ısınmadan kurtarmak, onurlu ve hür bir şekilde yaşamak için onların çevresini iyi kuşatın. Onları boykot etmeye başlayın ve bu konuda elinizden geleni yapın. Zira onursuz bir hayat hayırlı değildir.

"Kendinizi, mallarınızı, çocuklarınızı küresel ısınmadan kurtarmak, onurlu ve hür bir şekilde yaşamak için onların çevresini iyi kuşatın."

Öte yandan zengin ülkelerin de ABD'ye borç vermeyi bırakması gerekir. Çünkü ABD ödünç aldığı bu parayı zayıflara karşı zalim savaşını finanse etmek için de kullanmaktadır. Özellikle de Afganistan'daki kardeşlerine açılan savaşta.

Mücahitlerse, Allah'ın izniyle hakkın yerini bulması ve bâtılın iptali için Irak ve Afganistan'da, özellikle de Filistin'de Müslümanlar'ın kazanması için zalimlerle savaşmaya ve Asya, Afrika ve Güney Amerika'daki hiçbir güç ve kuvveti olmayan zayıf ve çileli insanları müdafaa etmeye devam edecektir. Son duamız, Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

Mücahit kardeşlerinize dua ediniz.

ESİR ŞEYH ÖMER ABDURRAHMAN'DAN ÜMMETE MEKTUP

Şeyh Ömer Abdurrahman, namı diğer "kör imam", hapsedildiği Springfield Merkezi (Missori)'nden dışarıya aşağıdaki mektubu gönderdi. Mektubun içeriği sarsıyor ve küçük düşürüyor… Bizler bu mektubu sizler için yayınlıyoruz ve sizlerin de çoğaltıp yaymasını istiyoruz ki, dünyada saygı gören bir Müslüman alime Amerika neler yapıyor tüm Müslümanlar görsün ve artık bir şeyler yapsın!

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla… Hamd alemlerin Rabbi olan Allah'a, sâlât ve selam peygamberlerin önderi, Hz. Muhammed (sav)'in üzerine olsun. Onun ailesine, ashabına ve hesap gününe kadar ona güzelce tabi olanlara sâlât ve selam olsun.

(Benim tutuklu bulunduğum) hapishanedeki şartlar çok kötü ve ben aşırı derecede zayıf düştüm. Bu aşağıdakilerden görülebilir:

Onların dini özgürlükler ve ibadet özgürlüğü konusunda talep ettiklerinin tamamı haksızca. Ben Ekim 1995'de yakalandığımdan beri Cuma duaları yapma iznine dahi sahip değilim ve hatta cemaat içinde hiç dua etmedim.

Hapishanede onların muamelelerinde ön yargı ve ayrımcılık var. Diğer mahkumlardan birisi gardiyanları çağırdığı zaman, onlar cevap vermek için acele ederler. Ben saatlerce benim hücre kapıma vurmayı sürdürürüm, fakat hiç kimse benim ihtiyaçlarıma cevap vermez.

Ben aylardır, saçlarımı ve tırnaklarımı kesmeye gitmiyorum.

Benim şartlarımda birisi (Şeyh kördür, şeker hastalığı çekmektedir ve aynı zamanda yaşı da ilerlemiştir) hiç kimse eşyalarını düzenlemek için yardım etmeksizin, hücre hapsine çarptırılmıştır.

Benim gecesiyle gündüzüyle konuşabilecek kimsem yok, hücrem herkese kapatıldığından beri, diğerleriyle sosyalleşmeme izin vermiyorlar, bırakın Müslüman olmasını, Arapça konuşabileceğim kimseyle… Ben gece ve gündüz bu şekilde duruyorum. Bu ne yalnızlık, bu ne zulüm? Bu onların çokça övündüğü ve yayın akışlarını ve haber mecmualarını doldurdukları insan hakları mıdır, bize işkence yaparak, bu şekilde bizi susturmak veya sesimiz kesmek?

Siz hiç soyarak aramalarını veya haya bölgelerini teşhir etmelerini veya tüm iç ve dış elbiselerini doğduğumuz gün ki gibi soymalarını duydunuz mu? Vallahi, bu her zaman beni ziyarete gelen bir arkadaş veya aile bireylerimi aklıma getirir (Amerika'da hiçbir akrabam olmamasına rağmen, bütün Müslümanlar benim ailemdir.) Her ziyaret, benim iki kez soyunmam gerektiğini ifade eder. Onlar, tüm elbiselerimi çıkarmam için bana emrederler ve ben bunun son olmasını dilerim.

Onun yerine, "Kıvırıcı" lakaplı, şef hapishane bekçisi, "Gün" lakaplı başka biriyle ve diğer gardiyanlarla gelir, bana uyluklarımı açmam ve onu ileriye kıvırmam için emreder. Ve sonra hayvanlar gibi –ben bunu söylemekten gerçekten çok utanıyor ve sıkılıyorum, ancak ben onu üzerimdeki baskıları azaltmak ve Müslüman ümmetine dininin gerektirdiği vazife ve sorumlulukları hatırlatmak için anlatacağım- onlar çok yakından, etrafımdakiler beni izler ve bana gülerken benim edep yerlerimi arar. Bekçi grupları etrafımda yarışır…

En uzun zaman bakmaya zaman harcayan ve denetleyen kişi, en iyi işi yapmış sayılır. Onlar bu şekilde beni küçük düşürür ve alçaltırlar. Çünkü ben bir Müslüman'ım ve onların yaptıkları şeyler, Allah tarafından açıkça yasaklanmıştır. Onlar neden bunu yapmalıydılar? Çünkü onlar avını buldular ve hedeflerini başardılar. Onlar benim edep yerimde ne arıyorlar? Benim hapishane hücresinden ziyaretçilerime verdiğim veya ziyaretçilerimin bana verdiği silahları mı, patlayıcıları mı veya ilaçları mı? Onlar her ziyaretçi geldiğinde bunu bana iki kere yaparlar ve bu yüzden ben utancımdan ve utanmaktan eririm ve bana bunu yapmalarındansa dünyanın açılmasını ve beni yutmasını dilerim. Bu dinlerini ve izzetlerini koruyan bu kişileri memnun eder mi?

Ey Mertlik ve Kardeşliğin insanları! Feda ve Saygınlığın insanları! Ey Allah'ın adamları! Derin uykunuzdan uyanın! Yankılanan seslerinizle dirilin! Yola çıkın, Ey Allah'ın adamları ve sesinize her yerde duyulması için izin verin! Ve tüm gücünüzle ve sesinizle korkusuzca seslenin! Dirilin Ey Allah'ın adamları ve tek vücut olarak Hakkı ispat edip, tağutu reddedin! "Ateş size dokunmayacak diye, size saldıranlara teslim olmayın!"

Hapishaneler alimler ve suçluların uyuması içindir? Ölüm ümmetimi kuşattı. "Allah-u Ekber" deyin ve yaşamak için ölümü anlatın! Rüzgarların üzerine yuvalarını inşa eden ulusu kim uyandıracak? Onlar uyuşturuldu ve komplolara hiçbir tepki göstermez oldular. Eğer onların alimleri hücrelere doldurulursa onlar koyun gibi olup kaybederler.

Allah'tan korkan cesaretli adamlar yok mudur? Tağutları yıkacak ve onları alçaltacak kuvvetli kelimeler yok mudur? Bir olup dirilin! Gelirinizin kaybolacağından korkmayın!

MÜ'MİNLERİN EMİRİ MOLLA MUHAMMED ÖMER'İN KURBAN BAYRAMI MESAJI

TERCÜME: DEFNE BAYRAK

Bismillahirrahmanirrahim,

Allahu Ekber, Allahu Ekber, La ilahe illallah vallahu ekber, Allahu Ekber ve lillahilhamd.

Hamd, alemlerin rabbine salat ve selam mücahitlerin komutanı, gönderilmişlerin imamı peygamberimiz Muhammed'e, ehl-i beytine ve tüm ashabına olsun. Ve sonra;

"Biz sana kevseri verdik, o halde sen de Rabbin için namaz kıl, kurban kes. Asıl zürriyetsiz olan, sana buğzedenin kendisidir." (Kevser Suresi)

Afgan mücahit halkına ve tüm İslam ümmetine! Selamun aleykum ve rahmetullahi ve berekatuhu.

Her şeyden önce hepinizin mübarek Kurban bayramınızı kutluyor ve Allah-u Teala'dan sadakalarınızı, ibadetlerinizi, Allah-u Teala'nın evini hacca gidenlerin haclarını, mücahit ve onurlu İslam halkının cihadını ve fedakarlıklarını kabul etmesini, şehit ailelerine kendilerinden daha hayırlılarını nasip etmesini, onlara sabır ve metanet vermesini, ailelerini, yetimlerini riayeti altında korumasını niyaz ediyorum. Aynı şekilde Aziz Mevla'mızdan mazlum Müslümanların çektikleri sıkıntıları sevinç ve mutlulukla değiştirmesini, esirlerimizi zalim hapislerden kurtarıp iyilik ve sağlıkla ailelerine döndürmesini, düşmanımızı da kamil kudretiyle daha fazla zillet ve hezimete uğratmasını istiyorum.

Bu hayırlı vesileden istifade ederek geleceğimizin bağlı olduğu bazı konular hakkında konumumuzu açıklamak istiyoruz. Bu konumlar şöyle:

Mücahidlere:

Kahraman mücahitlerimiz, yüce bir isteği yerine getirmek için saldırgan zalimlere karşı cihad farizasını yerine getirmekte, bu yolda her gün daha fazla kurban vermektedir. İşte onlar (mücahitler) Allah-u Teala'nın yardımıyla dünyanın en büyük maddi gücünü yenilginin eşiğine sürüklediler. Düşmanlarının askerlerinden binlercesini öldürdüler, binlercesini de yaraladılar. Yüz binlercesinin engelli ve kronik akıl hastalıklarına yakalanmış şekilde yaşamalarını sağladılar.

Bu durumların neticesi olarak da Batılı halklar, hükümetleri ve ordularından farklı safta durdu. Hükümetlerinin politikalarını reddettiklerini göstermek için kitlesel gösterilere çıkıyorlar. Çünkü bu halklar Afganistan'da savaşın daha fazla uzamasını ve bu savaşta helak olan askerlerin tabutlarından oluşan konvoyun uzamasını istemiyor.

Ülkemizin ve İslam ümmetimizin tarihinde kaderi belirleyici şu dönemde bizlere İslam'a bu kutsal hizmeti sunmayı nasip etmesi ve İslam'ın en güçlü, en büyük düşmanını şu zamanda bizim elimizde zillete düşürmesi Allah-u Teala'nın bize apaçık bir lütfudur.

Bu hassas dönemde tüm mücahitlere mesajım tüm bu kazançları Allah-u Teala'nın yardımı, kendilerine lütfu ve mücahit halklarının eşsiz fedakarlığının neticesi olarak bilmeleri, bu nimete daha fazla samimi olarak, niyetleri salih kılarak, gerek yalnız kaldıkları vakit gerek toplu olarak yaptıkları tüm amellerinde Allah-u Teala'dan korkarak, riya ve gururdan uzaklaşarak, Müslümanlara hizmet etmede tereddüt etmeyerek, caiz olmayan bir şekilde güç ve silah kullanarak insanları tehdit etmekten ve zulümden uzak kalarak, mal konu-

-sunda Müslümanların mallarında güvenilir ve tedbirli olarak, komutanlarına ve yetkililerine ma'ruf'ta tam itaat ederek, nefsin heves ve arzularından olanca gücüyle uzaklaşarak şükretmeleridir.

Mücahit kardeşlerim! Sizler düşmanınızın apaçık bir yenilgiyle karşı karşıya olduğunu iyi biliyorsunuz.

Bu yılki "Bedir" operasyonları Allah-u Teala'nın lütfuyla onların plan ve komplolarını bozdu. Gerek başkent Kabil'de gerek de ülkenin dört bir yanında çok büyük can, mal ve donanım kaybı verdiler. Bu nedenle cihadımızın bu önemli kısmında tüm yetkililerin ve mensup olanların aralarında birliği koruması gerekir. Çünkü düşman şu anda mücahitler arasında farklı isimlendirmeler altında ayrılık ve anlaşmazlık çıkarmaya çalışmaktadır.

Bir yandan yenilgilerini gizleme girişimi olarak mücahitlerin şaşırtıcı operasyonlarını, ilerlemelerini ve askeri başarılarını yabancı kesimlere nispet ediyor. Öte yandan da komşu ülkeleri Afganistan'a müdahale etmekle suçlayarak ülkede kalıcı askeri üsler kurabilmek için fabrikasyon yapmacık gerekçeler türetiyor. Ancak düşmanın bu konuda kurulan her türlü konseye, yapılan tüm uygulama amaçlı toplantılara karşı olduğumuzu bilmesi gerekir. Bizler ülkemiz topraklarında düşmanın askeri üslerinin varlığını reddediyoruz ve düşmana bu üsleri inşa etmesi için asla izin vermeyeceğiz.

Afgan Halkına:

Aziz halkımızın ülke içinde ve dışındaki tüm bireylerinin anlayış ve sağduyu ile karakterize olması, düşmanın komplolarını başarısız kılmak için çabalarını hızlandırması, taraflı yayınlarından etkilenmemesi, mücahitlerin faaliyetlerini ve konumlarını İslam Emirliği'nin resmi sözcülerinin açıklamalarından ve resmi yayın sitelerinden öğrenmesi gerekir. Aynı şekilde geçen on yıl boyunca olduğu gibi mücahitlerin yanında durmaya devam etmeli, sabredip moralini yüksek tutmalıdır. Cihadımız Allah-u Teala'yı razı etmek, ülkeyi özgürleştirmek ve sürekli mutluluğu sağlamak içindir. Bizler hepimizin inancı olan bir inancı savunuyoruz. O da has İslam akidesidir. Bizler Allah-u Teala'nın lütfuyla eminiz ki, şan ve onur bizim tümümüzün müttefikidir ve Allah-u Teala'nın izniyle bir kez daha onurlu, yüce bir halk olarak yaşayacağız.

İçteki Muhaliflere:

Bizler iç muhalifleri, İslam'a ve Müslüman halka yardım adına düşmana yardım etmeyi bırakmaya ve dış düşmana karşı direnmek için mücahitlere katılmaya çağırıyoruz. Eğer samimi bir şekilde geri dönerlerse İslam Emirliği'nin kapısı kendilerine açıktır. Kendilerinde mücahitlere katılma azmi bulamazlarsa da normal yaşantıya dönmeyi seçsinler. Böylece canlarını, mallarını ve namuslarını koruma altına almış olurlar. Şüphesiz ki Afganistan, üzerinde yaşayan tüm kabile ve aşiretlerin ortak yurdudur. Özgürleştirilmesi de bu ülkenin tüm evlatlarının üzerine vaciptir.

Dış Düşmanlara:

Dış düşmanlarımızın şunu çok iyi bilmeleri gerekir: Biz gelişigüzel laf etmiyoruz. Hayali bir söz de söylemiyoruz. Aksine kendilerini meselelerin çözümü için gerçek ve gerçekçi yola çağırıyoruz. Bu yol da şudur: Ey düşmanlar! Sizler ülkemize saldırınız başlamadan önce bizim sözümüzü dinlemediniz ya da sözümüze düşman bakış açısından bakıyordunuz. İşte şimdi geçen on yıl boyunca sürdürdüğünüz yolculuğunuzun çölde bir yolculuk olduğunu idrak ediyorsunuz. Sizler mallarınızı harcadınız, kanlarınızı akıttınız ancak kesinlikle ilerleyemediniz!

Afganistan ve Amerika'nın şu anki durumlarıyla on yıl önceki durumlarını karşılaştırırsanız görüşünüz nedir?

Eğer kendinizi ve dünyayı aldatmayı bir kenara bırakırsanız hiç şüphesiz iki ülkede de ilerleme değil gerileme görüldüğünü itiraf edeceksiniz. Ancak hala Bonn gibi boş konferanslar ve generallerinizin boş ve kurgusal sözlerine kanıyorsanız bu demektir ki yenilgi ve yıkım yolunda yürümeye devam ediyorsunuz.

Bizim halkımız yabancılara boyun eğmez. Konumundan ve inancından geri adım atmaya da razı gelmez. Hayat bizim için yolunda dini feda edecek kadar değerli değil!

Aksine hayatımız ve ölümümüz ikisi de Allah-u Teala içindi ve öyle de olacak. Bizler Allah-u Teala'nın yolunda kurban gitmekten sevinç ve gurur duyarız. Sizler mal ve yayılmacı hedefler uğrunda savaşıyorsunuz. Askerleriniz yüce mücadele ruhu taşımıyor. Bu nedenle savaşta askeri morallerini kaybediyorlar. Çünkü tek dayanakları silahlar ve maddi araçlardır.

Elimizdeki güvenilir bilgilere göre yüz binlerce askeriniz geçen on yıl boyunca değişimli olarak Afganistan'a geldi. Ancak sizin askerlerinize karşı bugün savaşan müca-

-hit (Talib) on yıl önceki mücahittir. O, yorulmadı ve size karşı savaştan sıkılmadı .

Şu an önünüzde tek bir yol var. O da tüm kuvvetlerinizi topraklarımızdan hemen çıkarmak. Sizin için doğru olan sadece budur. Ülkemizi ve halkımızı bu halkın evlatlarına bırakın. Çünkü bu toprak Afgan toprağıdır. Bu topraklarda düzen kurmak ve bu düzenin keyfiyetini belirlemek Afganların işidir. Bizler başka ülke ve halklara zarar vermek istemiyoruz. Tüm çatışma ve ikilemlerin çözümü için diyaloga inanıyoruz. Bu konumu size on sene önce bildirdik. Hala da aynı konum üzerineyiz. İslam Emirliği'ndeki sorumlu kesimi tüm ülkelerle dini ve ulusal değerlerimizi gözetme çerçevesinde müzakere ve İslam Emirliği'nin konumunu tüm dünyaya doğru bir şekilde sunması için görevlendirdik.

Sivil Kayıplar Hakkında:

Ortada bizleri çok endişelendiren bir durum var. Bu da sivillerin öldürülmesi ve savaştan zarar görmeleridir. Bu konunun düşmanla ilgisi; yabancı kuvvetler zaten ancak öldürmek ve işkence etmek için buraya gelmektedir. Mücahitlerinse şer'i sorumluluk açısından insanların canlarının ve mallarının güvenliğini koruması gerekir. Sivillerin de, sivillerin saflarında kayıpların önlenmesi için düşmanların bulunduğu mekanlardan, düşman konvoylarının geçiş yaptığı köylerden ve kırsal alanlardan uzaklaşmaları, düşmana saldırı sırasında sivillerin saflarında hasar meydana gelmesini engellemek için mücahitlerin ilan ettiği tüm tedbirleri gözetmeleri gerekir.

Sivillerin saflarında hasar olmaması için gerekli şeyler:

Mücahitlerin şu hususları gözetmesi gerekir:

1: Tüm eyaletlerin valilerinin sivillerin canlarının ve mallarının selametine dikkat etmesi, bölgelerinde mücahitler adına insanları tehdit eden telefon görüşmelerini ve mesaj gönderimlerini engellemeleri, yine bölgelerindeki din alimlerini mücahitlere vaaz verme, insanların canlarını, mallarını ve namuslarını koruma hususunda yönlendirmekle görevlendirmesi, kendilerini hayır işler yapmaya çağırması, sivillere gerek mücahitlerin verdirdiğinden kesin olarak emin olunan gerek bu yönde şüphe bulunan zararların yüksek liderliğe tam bir şekilde rapor etmesi gerekir.

2: Bazı bölgelerde siviller mücahitlerin mayınlarından, istişhadi operasyonlarından ya da diğer operasyonlarından zarar görürler, mücahitler bu zarara neden olduklarını kabul etmez ancak köylüler ve deliller bunun aksini gösterirse bu zararın verilmesine neden olmaktan şüpheli kişiler şer'i mahkemeye sevk edilmelidir.

Eğer Müslüman sivillerin ölümünün gerçekten mücahitlerin ihmali sebebiyle gerçekleştiği kesin delillerle ispatlanırsa bu suçu işleyenler davanın araştırılıp incelenmesinden sonra şer'i cezaya çarptırılmalı, mücahitler kurbanların mirasçılarını razı etmeye çalışmalıdır.

A: Eğer cezalandırılan görevliler sivillere hasar verilmemesi meselesinde yine de tedbirsiz davranırlarsa görevlerinden alınmalı ve tekrar şer'i cezaya çarptırılmalıdır.

B: Eğer mücahitlerin olduğu bölgelerde sivillerin canlarına mücahitler ya da meçhul kesimler tarafından bir zarar gelirse mücahitlerin bölgedeki sorumlu kesimi ve İslam Emirliği'nin medya komisyonu çeşitli kaynaklardan bilgiler toplamalı ve vakit geçmeden bu bilgileri liderliğe göndermesi gerekir.

Son Olarak:

Son olarak Allah-u Teala'dan sizlere sevinç ve mutluluk vermesini niyaz ediyor, en içten dileklerimle sizlerin ve ailelerinizin mübarek kurban bayramınızı kutluyorum. Cihat siperlerindeki mücahitlerden ricam birlik ve kardeşliklerini korumaları ve Allah-u Teala'ya karşı takvalı olmalarıdır. Allah-u Teala'nın kendilerine genişlik verdiği kişilerden ricam ise bugünlerde fakir ve muhtaçları unutmamaları, yetim ve yoksul insanlara ellerinden geldiğince yardım etmeleridir.

Dünyanın dört bir yanındaki Müslümanları da İslam dünyasında görülmekte olan değişikliklerden İslam'ın ve İslam ülkelerinin menfaatine birlik olarak ve dini hükümlere bağlılıkla en iyi şekilde istifade etmeye çağırıyorum. Yine dünyanın her yerindeki İslami ve cihadi hareketlere İslami şeriatımıza aykırı düşen, şüphelere sebep olacak, mücahitlerin imajını karalayacak, Müslüman halklar ile mücahitler arasında bir boşluğun oluşmasına yol açacak tüm komplolardan uzak durmalarını tavsiye ediyorum.

Allah-u Teala'dan acılarımızı ve sıkıntılarımızı mutlulukla değiştirmesini, bizleri özgür, yüce bir İslami hükümet kurmada muvaffak etmesini diliyorum. Amin ya rabbelalemin. Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

İslam'ın Hizmetçisi Emiru'l Mü'minin Molla Muhammed Ömer Mücahit"

AFGANİSTAN İSLAM EMİRLİĞİ EKİM AYI İSTATİSTİKLERİ

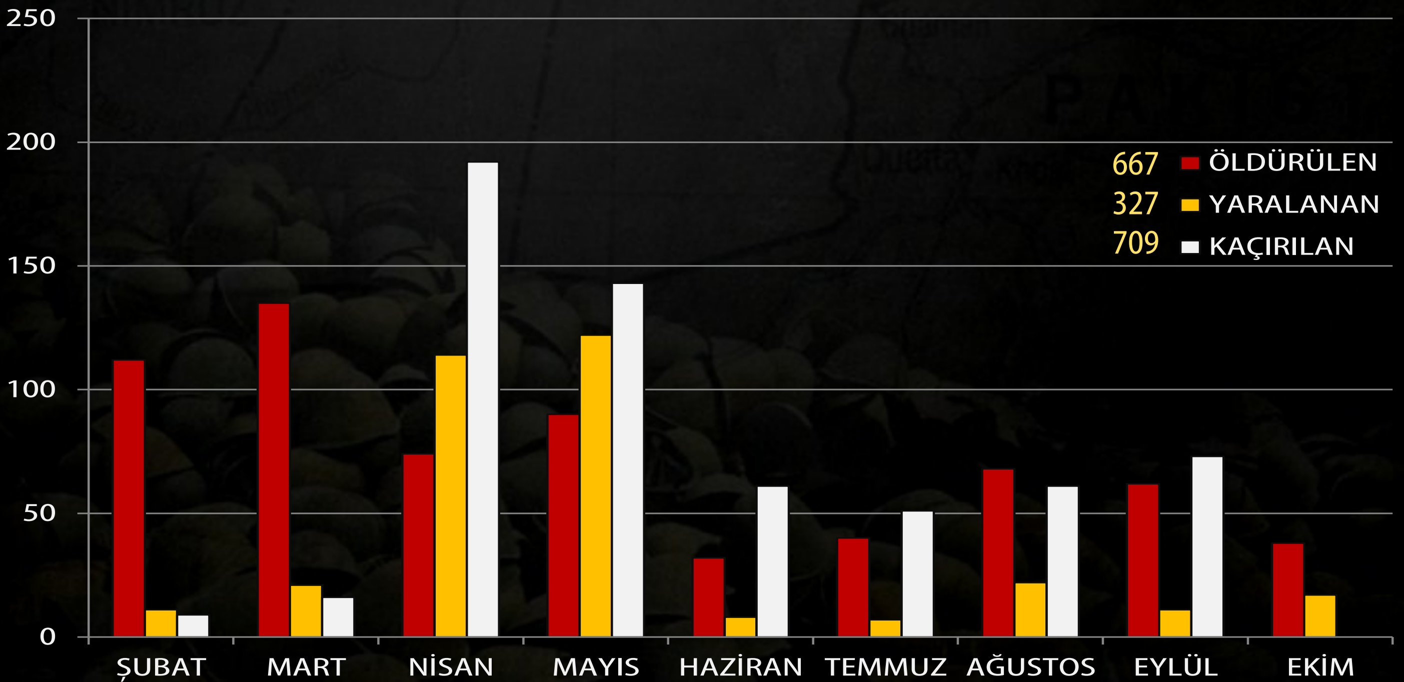
DÜŞMAN	ÖLDÜRÜLEN	AĞIR YARALANAN	YARALANAN	ARAÇLAR	HAVA ARAÇLARI	ESİR ALINAN
İŞGALCİLER	1090	239	652	235	8	-
AJANLARI	1589	119	861	458	-	22
TOPLAM	2679	358	1513	693	8	22

OPERASYONLAR	SALDIRILAR	ÇATIŞMALAR	PÜSKÜRTÜLENLER
TOPLAM	980	41	20

MÜCAHİDLER	ŞEHİDLER	YARALILAR	HAFİF YARALILAR	ESİR DÜŞENLER	ESARETTEN KURTULANLAR
TOPLAM	54	22	3	-	-

ŞEHADET SALDIRILARI	SAYI	ÖLENLER	YARALANANLAR	MADDİ KAYIPLAR
TOPLAM	9	111+	23+	11+

ABD, NATO, ISAF VE KABİL REJİMİ TARAFINDAN TERÖRİZE EDİLEN SİVİLLER

AFGANİSTAN İSLAM EMİRLİĞİ,

DEMOKRASİYİ VE BATILILAŞMANIN GETİRDİĞİ YOZLAŞMAYI REDDEDER!

ABDULVEHHAB KÂBİLÎ

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

90 yıldan bu yana batı, yandaşları vasıtasıyla Afganistan'ı Batılılaştırmayı ve topraklarında sefil demokrasi ağacını dikmeyi deniyor fakat Afgan toprakları yabancı menşeli bu bitkiyi geri çevirmektedir.

Bu memlekette batı fikirlerini ithal etmeyi ve yaymayı deneyen ilk kişi, 1919 yılında yüce Allah'ın yolunda gerçekleştirilen büyük cihadın neticesi olarak Afgan halkının özgürlüklerini İngilizler 'den tekrar kazanmasının ardından tahta çıkan kral Emanullah Han idi.

Güç dizginleri eline alıp istikrarı sağlamasının ardından Avrupa başkentleri tarafından adeta büyülendi. Onları tuhaf bir biçimde ziyaret (belki de son yüzyıllarda bir kral ya da hükümdar tarafından gerçekleştirilen en tuhaf ziyaret) etti ki; bu ziyaret Aralık 1927'den Temmuz 1928'e kadar 7 ay sürdü ve en önemli Avrupa ülkelerinden olan İtalya, Fransa, Belçika, İsviçre, Almanya, İngiltere, Polonya ve komünist Sovyetler Birliği gibi ülkeler ziyaret edildi.

Yedi aylık bir aradan sonra Batı'da görmüş olduğu maddi ilerleme ve manevi özgürlük nedeniyle heyecanlı bir biçimde Afganistan'a döndü. Batı demokrasisi onun zihnini dondurmuş; İslam diniyle olan bağını ve ne kadar kârlı olursa olsun İslami değerleri herhangi bir fiyat karşılığında terketmeyi reddeden Afgan halkını unutmuştu.

Afganistan'a dönüşünün ardından kısa zaman içinde, aklını yitirmiş zalim papaz rejimi ve kilisenin zulmüyle halkın hayatlarına saldıran ateşli Hristiyanlığa karşı başkaldırışının ardından laiklik ve demokrasi takipçisi haline gelen ateist Avrupa'nın bir parçasına geri dönmek istedi.

Kral, ihraç edilen kanunları ve Batı mevzuatını İslam'ın ve Mücahid halkın geleneklerinin üzerine çıkarmaya tevessül etti. Mir Ghallam Muhammad Ghobar (Afgan tarihçisi ve kralın çağdaşı) Afganistan Tarihi adlı kitabında şunları sıralıyordu:

- Bir grup Afgan kızın yanlarında mahremleri ve gözetmenleri olmadan okumak üzere Atatürk'ün Türkiye'sine gönderilmesi,
- Bir grup Alman öğretmenin Kabil'de kızlara ders vermeye başlaması (Bahsi geçen grup, Batı modeli boyunca Afganistan'daki kadın kurtuluş hareketinin ilk çekirdeğiydi),
- Afgan tarihinde ilk defa kızların ve erkeklerin karma eğitimine dair emirlerin yayınlanması,
- Devletin resmi çalışanları için birden çok evliliğin yasaklanmasına dair talimatların yayınlanması,
- Reşit olmayanların evliliklerinin feshine ve yasal evlilik yaşının 18'den 24'e kadar olmasına dair kanunların yayınlanması.

İslam'ın ruhuna ve Şeriat hükümlerine yabancı hükümler çıkarmakla tatmin olmadı. Batılılaşma abartısıyla cebri güç kullanarak halkın görünümüne Batı kalıbında yeniden şekil vermeye çalıştı. Kabil'in bazı sokaklarına "Burka giyen kadınların geçmesi yasaktır" şeklinde tabelalar koydurdu.

Sadece bu değil! Kabil'de yaşayanları Fransız şapkası ve pantolon giymeye mecbur edip bu kanunun uygulanmasını denetlemek üzere pazarlarda polisler istihdam etti; kanunlara aykırı hareket

edenleri ise cezalandırdı. Kendilerini polis ve ceza baskısından kurtarmak isteyen halk askeri, sivil veya mesleki olup olmadığına önem vermeden ellerine geçirdiklerini kafasına taktı.

Kâfirlerin çamuru ne kadar da gülünçtü; insanlar dini kıyafetlerinin bir parçası olarak addettikleri sarığın üstüne dahi şapka takmaya zorlanmışlardı. O kadar ki masum ve ağırbaşlı Afgan görünümü, Fransız elbiseleri ve şapkası içinde bozulmuş; şehir ise mizahi bir karikatür izlenimi uyandırıyordu. Dahası kral, İslami biçimde selamlaşmayı yasaklayan ve birisine uzaktan selam vermek istediklerinde şapkalarını Fransız tarzında başlarından çıkarmaya insanları zorlayan bir emir daha yayınlamıştı.

Bu ve buna benzer tuhaf davranışlar, çekici demokrasi sancağı altında laikliği ve Batılılaşmayı zorla dayatma uğrunaydı ve tüm bunlar, batılı yaşam tarzına âşık bu krala karşı halkı kışkırttı. Halk onu imansızlıkla suçlayıp başkaldırdı ve ülkeden kovdu; tüm Batılılaşma projelerini lağvedip yas tutulmamış biçimde ölene kadar el-Malouk (İtalya) sürgünü olarak ülkeden kaçmaya mecbur etti.

Bunun ardından Batı, Zahir Şah'ın 40 yıl süren saltanatı vasıtasıyla Batılılaşma kartını tekrar oynadı. Öyle ki bu dönemde Afgan halkına batı kültürünü tanıtmak için Enformasyon Bakanlığını görevlendirmek gibi tedbirler alındı, Batı ruhuyla bürülü mesleki eğitim programları için batılı uzmanlar çağrıldı, Batı ülkelerinin ve Sovyetler Birliğinin izniyle eğitim programları oluşturuldu, Batı demokrasisi için çalışan solcu ve laik partiler kuruldu, İslam için yapılan ciddi işlerden halk ve gruplar uzaklaştırıldı ve toplumun şekillenmesinde İslam'ın rolünü engellendi.

Afgan toplumunun bünyesinde ideolojik bir karışıklığa yol açacak ithal edilmiş yabancı fikir ve görüşlerin önünde memleketin kapıları açıldı.

Tüm bu Batılılaşma tedbirleri, krala ve rejime karşı Afgan halkının öfkesini harekete geçirdi. Bunun sonucunda Ulema, öfke içinde kralın Batılılaşma politikalarına karşı protesto gerçekleştirdi. Diğer taraftan üniversite ve enstitü öğrencileri ile öğretmenler, koordineli İslami bir çalışma için eş zamanlı olarak ortaya çıktı. İşte bu şartlar altında Afganistan'daki çağdaş İslami hareket şekillendi.

Komünistler, hareketin yeni nesil arasında can sıkıcı etkisini gördüklerinde Ruslar tarafından Afganistan'ın işgaliyle sonuçlanan askeri darbe başlatılmıştı. Ülkede bu dönemde, komünistlerin daha önce Orta Asya ülkelerinde yaptığı gibi Afganları İslam dininden ve tarihlerinden koparmayı amaçlayan Afgan Demokratik Halk Partisi tarafından temsil edilen komünizm kisvesi altında Avrupalı fikirler hâkim olmaya başlamıştı.

Buna rağmen Afganlar, Avrupa'dan ithal edilen komünist düşünceyi reddettiler ve buna karşı, son 20 yıl boyunca 2 milyon şehid sundukları fakat Avrupai düşünceye teslim olmadıkları büyük bir cihad çağrısı yaptılar.

Afganlar, Afganistan İslam Emirliği tarafından temsil edilen İslami hükümleri hayata geçirdiklerinde Batı duraksamadı; fakat tüm yöntem ve vasıtalarla genç İslami hükümetin kökünü kurutmak için komplo kurdu. Batı, bu hükümete karşı doğudaki ve batıdaki tüm kâfir güçleri bünyesinde barındıran bir ittifak oluşturdu ve ülkede demokrasiyi tesis etmek için yine bu Müslüman beldesine saldırdı.

İdeolojik sistemlerini ve demokrasiyi Afganistan'da tesis etmek için ülkeyi yerle bir ettiler, on binlerce insanı öldürdüler ve milyarlarca dolar harcadılar. Fakat tüm çabaları başarısızlıkla karşılaştı, paraları çarçur edildi ve ülkede demokrasi tesis edilemedi.

> "Onlar sefih liberalizm ve demokrasi küfrünün pisliğiyle imanlı toplumlarının kirlenmesini kabul etmezler."

İşte Afgan halkı! Batı demokrasisi ve onun küfür ilkeleriyle on yıldır savaşmakta. Onlar sefih liberalizm ve demokrasi küfrünün pisliğiyle imanlı toplumlarının kirlenmesini kabul etmezler.

Afganlar, demokrasiyi ve laikliği neden reddediyor?

Şu bilinir ki tarihsel olarak Afganlar, İslam'a sıkıca sarılan bir halktır ve bu halkın hayatının tüm yönlerini (yönetim biçiminde, politikalarda, ekonomide, toplumda, ahlaki değerlerde) düzene sokan İslam'dır. Bunun nedeni, İslam'ın hayatın tüm yönlerini içine alan, bir kısım dünya görüşleriyle ya da demokrasi-komünizm gibi reçetelerle veya derme çatma yasalarla kendini tamamlamaya ihtiyaç duymayan bir din olmasıdır.

Demokrasiye gelirsek o, kendilerini kilisenin zulmünden ve adaletsizliğinden kurtarmak için dinsiz Avrupa tarafından tanzim edilmiş bir dindir. Bu hareket ise, din ve din adına yönetime olan husumetin temeli üzerinde yükselmiş ilk

yapıdır. Demokrasinin en önemli nitelikleri arasında şunlar vardır:

A: Tüm ilahi inançları, beşeriyetin işlerini düzenleme konusunda men eder; çünkü demokrasinin bakış açısıyla din, insan özgürlüğünü zincirleyen bir yasak kümesidir. Çünkü din, bir ayrıcalık hissiyle bağlılığı telkin eder; demokrasi ise din temelindeki ayrıcalığı reddeder bunun yerine eşitlik için çağrı yapar; fakat insanlar dinlerinden feragat etmediği sürece eşitlik temin edilemez.

B: Demokrasi, ilahi vahiy vasıtasıyla kılavuzlanmayı reddeder; yasaklama (haram), izin verme (helal) ve irşat hususlarında "çoğunluk" tarafından temsil edilen beşer heveslerine saygı gösterir. Doğru, bu yüzden çoğunluk tarafından mutabık kalınan ne ise o; yanlış, çoğunluk tarafından reddedilen ne ise odur. Çoğunluk, demokrasiyi ilah gibi görür; (demokrasiye) kul olanlar ise iradeye aykırı davranamayanlardır.

C: Demokrasi din ve akide konusunda beşeriyete yalın insan gözüyle bakar. Demokraside Müslüman ve kâfir arasında ya da dindar ve sefih biri arasında fark yoktur. Çünkü onların tümü insandır ve tüm insanlar, demokrasinin terazisinde eşittir. Bu nedenle sefih kâfirin oyu, dindar Müslümanın oyuyla eşittir.

D: Demokrasi, İslam temeli dışında hangi temelde olursa olsun siyasi çeşitliliği ve partilerin özgürlüğünü empoze eder. Allah (Subhana ve Teâlâ) ise şöyle buyurur: "Fitne kalmayıp din de yalnız Allah için oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse; muhakkak ki Allah, yaptıklarını görendir." (Enfal 39)

Benzer şekilde yine şöyle buyurur: "Kim, İslam'dan başka bir din ararsa; ondan asla kabul olunmaz. Ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardandır." (Al-i İmran 85)

Fakat demokrasi der ki; tüm dinler eşittir ve insanoğlu bu dinlerin herhangi birini seçebilir ya da tümünü reddedebilir. Tüm bu hallerde kişi, doğruluk içindedir ve hiç kimse bu nedenle sorumlu tutulmaz.

E: Demokrasi, herhangi bir hükmü ya da yönetim biçimini veya herhangi bir yasa tasarısını ya da anayasa tasarısını benimseme konusunda insanoğlunun özgür olduğunu söyler. Yüce Allah'ın insanoğlunun takip edeceği kesin yasa ve anayasa hususunda zorunluluk getirişinin aksine (demokraside) beşer neyi arzularsa onu tercih eder.

Eğer bu fikirler demokrasinin ruhu ve akidesi ise hiç şüphe yok ki bu görüşler, İslam'a muhaliftir ve küfürdür. Herhangi bir Afgan'ın ya da başka bir Müslüman'ın bunları kabul etmesi veya bunların ülkesinde gerçekleşmesine sessiz kalması mümkün değildir. Halk bu duruma başkaldırmalı ve onu yerle bir etmelidir. Çünkü bu durum, yüce Allah'ın yeryüzündeki iktidarına tecavüz etmektir.

"Yaralarımızın Doğu demokrasisinin oklarından henüz şifa bulmadığı bir zamanda Amerika ve müttefiklerinin sancağı altında Batı demokrasisinin işgaline uğradık ..."

İşte bu nedenle Müslüman Afgan halkı, dinsiz komünizm formunda ya da liberal laik kalıbında olup olmadığına bakmaksızın demokrasiye ve onun düşünce sistemine karşı savaş açtı.

Demokrasi fikirlerinin ve kavramlarının fesadına ek olarak demokrasi ile onun Afganistan ve İslam dünyasındaki yandaşları, Müslümanlara karşı acımasız bir suç işlemiştir. Komünistler ile onların demokratik partisi, fikirlerini ve demokratik ilkelerini hayata geçirme uğruna Afganistan'da 1,5 milyon Müslümanı katlettiler. Ülkeyi yıkıma uğratıp harabeye çevirdiler, 5 milyon insanı zorla evlerinden ettiler; buna ek olarak milyonlarcasını da sakat bıraktılar. Yaralarımızın Doğu demokrasisinin oklarından henüz şifa bulmadığı bir zamanda Amerika ve müttefiklerinin sancağı altında Batı demokrasisinin işgaline uğradık ve geçen 10 yılda halkımızın üzerine milyonlarca ton ateş, çelik ve zehirli gaz döküldü. Bu işin bahanesi ise "ülkede özgürlük ve demokrasiyi tesis etme" idi.

Bu ülkenin neredeyse 100.000 çocuğu geçen ol yılda bu demokrasiye kurban oldu.

Böylece yaklaşık olarak bir yüzyıl boyunca Müslüman Afgan halkı, demokrasi ve onun habis insanlarından cefa çekti; bir bakıma onlar, Cengiz Han zamanından 20. Yüzyıla kadar böylesine acı çekmemişlerdi. Komünist ve liberal demokrasinin Afganistan topraklarında yarattığı tahribat emsalsizdir.

Batı şunu iyi anlamalı ki, herhangi bir merkezi çaba vasıtasıyla gerçekleştirilen Batı fikirlerinin pisliği, Afgan halkının düşüncelerini kirletemeyecek; bunun içindir ki onlar daima cihada, özgürlüğe, dini ve ülkeyi müdafaaya tutkun kalacaklar. Sahip oldukları her şeyi bu amaca adayacaklar. Buna bağlı

olarak Afganistan'daki mevcut askeri harekâtta muhafazakâr Afgan halkını Batılılaştırmak adına ekonomik, sosyal, kültürel ve eğitsel kuruluşlara binlerce Batı askeri eşlik etmektedir. Batılılaştırma ve Hristiyanlaştırma kurumları çabalarını 4 eksene odaklamışlardır: Eğitim, medya, Afgan halkının toplumsal dokusunun yapısının değiştirilmesi ve Afganistan'daki komünizm artıklarıyla bazı azınlık mezhepler arasında Hristiyanlaştırma çalışmaları.

Eğitim alanında Batı, geçen 10 yılda 3 kez eğitim müfredatı değiştirdi. Cihad, dini müdafaa ve dini gayretle bağlantılı tüm materyalleri ve kelimeleri kaldırdılar; Müslümanların bir topluluk kâfirlerin ise bir başka topluluk oldukları algısıyla öğrencileri aşıladılar. Bunların yerine demokrasi, hümanizm, dini hoşgörü, kâfirlerle barış içinde birlikte yaşamın gerekliliği ve her türlü şiddetin reddi gibi Batının felsefi ve edebi nitelendirmelerini ikame ettiler. Benzer şekilde insan hakları teorisi, kadın hakları ve bireysel özgürlük gibi kavramları, Batı anlayışına göre devreye soktular. Ayrıca bu kavramlar, Batıdaki küreselleşme ve insanlığın ortak ihtiyaçları adına siyasi-kültürel tabiiyet ve bağımlılık getirdi.

Kültürel alanda ise Batı güçleri ve kurumları, 750 aylık ve günlük yayına ek olarak 180 radyo ve 40 televizyon istasyonu kurdular. İşgalciler bu kültür ve medya kuruluşlarına seçkin düşünürleri, yazarları ve ideolojik savaş uzmanlarını istihdam edip onlara, tüm iletişim ve etki araçlarını sundular.

Toplumsal dokunun yapısının değiştirilmesi alanında ise Batının askeri güçleri ve sivil kurumları, İslami aşiret toplumunu sivil toplum olarak adlandırılan siyasi partilere, mesleki sendikalara, şuralara, kurullara, gençlik ve kadın derneklerine dönüştürmek için şehirlerde, köylerde ve kırsal bölgede yüzlerce müessese oluşturdular. Batı kuruluşları bu yeni organizasyonlara kültürel materyaller sağlamaya ve bunlardan haberdar etmeye başladı; onları konferanslar, seminerler, kurslar, radyo programları, halkın arasında kaset ve radyo setlerinin dağıtımı yoluyla Batılılaştırdı.

Hristiyanlaştırma alanında ise Batılı misyoner gruplar, büyük meblağlar harcadılar; misyoner hücreleri oluşturmak için şehirlerde birçok dilenciyi ve tecrübesiz insanı satın aldılar. Buna ek olarak çabalarını, azınlıklar arasındaki eğitmenlere odakladılar; tıpkı Agakhaniyah ve Afganistan azınlıkları içinde onun gibi düşünenler gibi...

"Batılılaştırma savaşının ateşliliğine ve boyutuna, yöntemlerinin çeşitliliğine ve çoklu cephelerine rağmen dindar Afgan halkının mensupları üzerindeki etki ve netice büyük değil."

Misyonerler, yeni mühtedileri (mürtedleri) eğitip bütün Afgan dillerinde yayın yapan güçlü bir radyo istasyonu kurdular ve bu radyolara Hristiyan yönergeleriyle misyoner metotlarını vazettiler. Afganistan'daki misyonerler ve Batı organizasyonları arasında güçlü bir işbirliği söz konusudur çünkü onların her biri, diğerlerinin çalışmasına destek olur.

Bununla birlikte Batılılaştırma savaşının ateşliliğine ve boyutuna, yöntemlerinin çeşitliliğine ve çoklu cephelerine rağmen dindar Afgan halkının mensupları üzerindeki etki ve netice büyük değil. Bunun nedeni, halkın yaratılıştan dinine bağlı olması ve Batılı değerlerden nefret etmesidir. Onlar, Afganistan topraklarında bu Batılı güçler tarafından yönetilen büyük kıyımın, mallara el konulmasının, katliamın, bombalamanın ve vahşi zulmün bir arada var oluşu nedeniyle gerçekliğin diyarında cilalarını yitirdiler ve itibar kaybına uğradılar.

Bütün bunlara rağmen halk, giderek artan biçimde Mücahidlerin kitle iletişim araçlarına yönelik kavrayıcı hale geliyor; dinin emirlerine ve onun saf ahlakına bağlılıkları artıyor. Çünkü laiklik, Batılılaşma, demokrasi ve Batılı kuruluşlar onlara fuhuştan, ahlaksızlıktan ve asil insan tabiatından kopuştan başka hiçbir şey sunmuyor.

Tüm bunlar halkı, Batıdan nefret eder hale getiriyor bunun nedeni ise cihad ve şehadet diyarı Afganistan'a kültür namına gönderdikleri ahmaklıklardır.

Bütün bunlara rağmen Batı, Afganları Batılılaştırma ile onları laikliğin ve demokrasinin pisliğiyle kirletme konusunda umudunu yitirmiş değil fakat şimdilerde İslami hareket ve cihad için geçmişte yaptıklarını hesaba katmalarına rağmen cihaddan ve sıkıntılar karşısında sabırdan sıkılan, ödenen Euro ve Dolarlar nedeniyle Batılı fikir akımlarına kendilerini kaptırmaya başlayan grupların istihdam edildiği "demokratik İslam" olarak adlandırılan yapı vasıtasıyla bu deneniyor. Yüce Allah'ın izniyle gelecekteki bir makalede onlardan bahsedeceğiz.

KAFKASYA İSLAM EMİRLİĞİ EMİRİ

DOKKO UMAROV'DAN TÜRKİYE HÜKÜMETİNE VE HALKINA ÇAĞRI

KAVKAZ CENTER

"Türkiye'de son yıllarda artan Çeçen mücahidlerin şehadetleri hakkında Kafkasya cihadının lideri Dokka Umarov, Kavkaz Center sitesine bir açıklama yaptı. Açıklamasında Türkiye halkına ve Türkiye hükümetine mesajlar verdi. Biz de açıklamanın tam metnini dergimizde yayınlıyoruz."

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla!

Allah'ın rahmet ve bereketi üzerinize olsun!

Türkiye halkına, kardeşlerime, Türkiye'nin Müslümanlarına, Türkiye güvenlik servislerine, yetkililerine, Cumhurbaşkanı Gül'e ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a seslenmek istiyorum.

Geçenlerde ülkenizde meydana gelen olaylarla ilgili size seslenmek istiyorum. Biz tek bir Ümmetin üyeleri olduğumuzu unutmamalıyız, biz din kardeşiyiz ve birbirimizi daima destekledik, çünkü hepimiz Bir olan Allah'a ibadet ediyoruz.

Bugün ülkenizde meydana gelen olaylar hakkında size seslendiğimi tekrarlıyorum. Bildiğiniz gibi, kardeşlerimizden bazıları, yaraları ya da sağlık sorunları yüzünden ya da ailevi durumlardan dolayı ülkenizde kalmaktaydılar. Biz, sizin onlara barınak ve misafirperverlik sunduğunuzu biliyoruz.

Bu kardeşlerimiz ülkenizde "iyi bir hayattan" dolayı bulunmuyorlardı. Aşağılıklar (kafirler) ve içimizden bu aşağılıkların hizmetçileri (Kadirov ve çetesi) bugün onları ülkenizde öldürüyorlar.

Onlar öldürüldüler, çünkü mevcut patronlarınızın, mevcut istihbaratınızın göz yumması yüzünden öldürüldüklerini biliyoruz. Niçin? Çünkü bu katiller soğuk kanlı bir şekilde turist kılığı altında Türkiye sınırından giriyorlar (ve turizm sizin için bir zorunluluktur). Hepiniz Allah'ın huzuruna çıkmadan önce Allah'tan korkun!

Ülkenizde öldürülen Müslüman kardeşlerinizin öldürülmelerine göz yummanızı turizm işi yaparak mali kazancınızı arttırmayı umduğunuzu öne sürerek kendinizi haklı çıkarmaya çalışmanızı Allah affetmeyecektir.

Bu katiller, şu anda ülkemizdeki köleler için gökdelenler diken ve stadyumlar inşa eden sizin inşaat şirketlerinizin maskesi altında ülkenize sızıyor.

Bu inşaat şirketleri bütçenizi arttırdığı için gözlerinizi kapatıyorsunuz. Allah'tan korkun, bu sizin için bir bahane değildir ve Allah'ın huzurunda bir delil de değildir.

Sizin Müslüman kardeşlerinizi öldüren silahlar diplomatik bagaj kisvesi altında (Rusya'dan) Türkiye'ye getirildi.

Siz bunun diplomasi olduğunu, bunun bir politika olduğunu söyleyebilirsiniz, ancak Allah bu delili de sizden kabul etmeyecektir, çünkü bugün onlar (Kadirov çetesi) Müslümanları öldürmektedirler.

Kendilerini kafirlere satmış olan bu köleler, ne misafirperverlikten ne de onurdan anlar. Onur kölelere verilmedi! Onurunuza karşı tecavüzde bulunan düşmanlarınıza karşı onurunuz için savaşırsınız ve köleler buna ehliyetli değildirler, çünkü onların onuru yoktur ve misafirperverliği de bilmezler. Ve siz ülkenizin kapılarını onlara açıyorsunuz, onların ülkenizde serbestçe gezmelerine ve İslam'a göre korumakla sorumlu olduğunuz bu Müslümanları öldürmelerine izin veriyorsunuz.

Bu yüzden Allah'tan korkun! Tüm Türkiye halkına ve Türk hükümetine sesleniyorum ve size ölümden kimsenin kaçamadığını hatırlatırım. Her kişi tüm hayatımızın defterini tamamen kapatan ölümü tadacak ve Allah'ın huzuruna çıkacaktır.

Allah'ın huzuruna çıkarken sunacağımız şeyler samimi olmalıdır ve Allah'ın rızası için olmalıdır, ancak bugün kardeşlerinizi koruma sorumluluğu sizin üzerinizdedir.

Bu aşağılıkların ve onların katil kölelerinin ülkenizde özgürce gezmelerine izin verirseniz ve onların kardeşlerinizi öldürmelerine müsaade ederseniz, o takdirde Yüce Allah'ın huzurunda bu durumdan bu dünyada ve ebedi hayat olan ahirette sorumlu olacaksınız.

Rusların İstanbul'u dinlerinin beşiği olarak görmelerinden beri Rusya'nın ideolojik politikalarının daima İstanbul'u ele geçirmek üzerine dayandığını unutmamalıyız.

Rusların aslında İstanbul'u sizden aldığını düşünüyorum, çünkü bu katiller bugün topraklarınızda kendilerini gayet özgür hissediyorlar. Onların işledikleri zulümlerin cezadan muaf kalmaları, cezasız bırakılmaları onların amaçlarını gerçekleştirdiğini gösterir.

Bir kez daha size çağrıda bulunuyor ve bu aşağılıkların Kafkasyalı Müslüman kardeşlerinizin hayatına zarar verme olanaklarını engellemeniz için gereken önlemleri almaya sizi teşvik etmek istiyorum. Şayet siz bu önlemleri almaktan acizseniz, o takdirde, İnşallah, Allah'ın yardımıyla biz gereken önlemleri kendimiz alacağız, bu konuda kuşkunuz olmasın! Eğer biz misilleme eylemi yaparsak, o takdirde Rusya ülkenizde tek bir Kafkasyalıyı bile öldürmeyi bir daha asla düşünmeyecektir.

Allah rızası için sizden ülkenizde vuku bulan bu kanunsuzluğa izin vermemenizi istiyoruz. Allah rızası için, çünkü hepimiz Allah'ın huzuruna çıkacağız ve Kıyamet Gününde sadece Allah rızası için yaptığımız amellerimiz kabul edilecektir. Allah hakkı için sizi seviyoruz ve bizi, Allah hakkı için sevmeye ve ülkenizdeki kardeşlerinizi korumaya çağırıyoruz. İslam'a göre bunu yapmalısınız, çünkü ülkeniz İslam için özgürdür ve sizin korumanıza ihtiyaç duyan insanları ülkenizde koruma altına almak zorundasınız.

Yanımda yardımcım Hamzat duruyor, kafirler onun Türkiye'de öldürülenlerden biri olduğu dedikodusunu yayıyor. Türkiye'de öldürülen Müslümanlar sağlık problemleri yüzünden orada bulunuyorlardı ve şayet mücahidlerin sağlık durumları elverişli olsaydı onlardan hiçbir tanesi bugün orada olmazlardı. Çünkü Allah'a inanan, vücudunu sağlıklı hisseden ve manevi ruha sahip hisseden her mü'min O'na itaat eder ve onlar burada cihaddadırlar inşallah.

Bu, Yüce Allah'ın bize verdiği gerçek lütfudur!

Allah'ın rahmet ve bereketi üzerinize olsun!

ŞEHİD ŞEYH ENVER EL EVLAKİ'NİN HAYATI VE FİKİRLERİ

MİRAÇ KARAASLAN

İslam ümmeti mütevazı bir evladını, Küresel Cihad Hareketi yiğit bir komutanını, ilim ehli değerli bir vaizini kaybetti… Ümmet-i Muhammed'in başı sağolsun. Elbette şehid imam Enver el-Evlaki'den bahsediyorum. Onun değerini düşmanları kadar anlayamadık; şehadeti üzerine Batı medyasında onlarca makale yazılmış olsa da, Müslümanların kaleminin mürekkebi kurudu ki pek bir şey yazan olmadı. Düşmanlarının sevindiği kadar bizler üzülemedik…

Peki, kimdi bu imam? Ne yaptı da bu kadar tehlikeliydi? Birçoğumuz onun önemini İslam düşmanları kadar anlayamadığımızın farkındayız. İmamın hayatını kısaca yazmak istedim ki kaybımızın/acımızın ne kadar büyük olduğunu anlayalım.

Şeyh Enver el-Evlaki 1971 yılında ABD'nin New Mexico eyaletinde doğdu. Yemen'de iyi bilinen bir aileye sahip olan el-Evlaki'nin babası, Yemen'in eski tarım bakanlarından. ABD'nin New Mexico eyaletinde tarım ekonomisi üstüne eğitim görmüş olan Enver el-Evlaki'nin babası Nasır el Evlaki, Yemen'de Tarım Bakanlığı'nın yanı sıra üniversite rektörlüğü de yapmış bir akademisyendi.

Yedi yaşına dek Amerika'da yaşayan Enver el-Evlaki, daha sonra ailesiyle Yemen'e dönerek İslami eğitim almaya başladı. 1991'de inşaat mühendisliği okumak üzere Yemen hükümetinin verdiği bursla ABD'ye döndü. Öğrenciliği sırasında Müslüman Öğrenciler Birliği'nin başkanlığını yaptı. San Diego Üniversitesi'nde Eğitim Liderliği yüksek lisansı ve George Washington Üniversitesi'nde İnsan Kaynakları doktorası yaptı.

İslami tebliğ çalışmalarına da başlayan Şeyh Enver el-Evlaki 1994 yılında Denver İslam Cemaati'nde imamlık yapmaya başladı. Daha sonra Colorado, California, Washington ve Virginia eyaletlerinde de imamlık yaparak küfrün merkezi Amerika'da İslam'ın nurunu yayan tevhid ve cihad şuuruna ermiş birçok davetçi yetiştirdi.

11 Eylül 2001'deki Manhattan'daki Dünya Ticaret Merkezi'ne olan saldırı, ikiz kulelerle birlikte **"Amerika'ya kendi topraklarında kimse saldıramaz imajı"**nı da yıkınca, Amerika'daki Müslümanlara karşı aşırı bir baskı, tutuklama ve paranoyak uygulamalar furyası başlatıldı. **"Özgürlükler ülkesi"** Amerika'da Kuran'ın mesajını anlatmanın **"fikirsel terörizm",** İslami bir hayat yaşamanın ve sakal bırakmanın **"pratiksel terörizm"** olarak kabul edilmesi üzerine; hayatını İslam'a adamış olan Şeyh el-Evlaki'ye baskılar da arttı ve Şeyh, 2002 yılında İngiltere'ye hicret etti. Burada da tevhid akidesine davet çalışmalarına ara vermeyen İmam el-Evlaki, aylarca Müslüman gençlere büyük rağbet gören dersler verdi.

İngiltere'de akıcı İngilizcesiyle verdiği vaazlar çok büyük yankılar uyandırsa da, daha köklü çalışmalar yapmaya karar veren Enver el-Evlaki, 2004 başlarında eşi ve çocuklarıyla birlikte Yemen'e geri dönüş yaptı ve güneydeki Şebva vilayetine yerleşti.

Kısa süre içinde Yemen'in başkenti Sana'da, ABD ve BM'nin "terörist" diye nitelediği Abdül Mecid el-Zindani'nin önderliğindeki Sünni medresede dersler vermeye başlayan el-Evlaki, verdiği vaazlarla tevhidin anlaşılmasına, verdiği fetvalarla da cihadın büyümesine vesile olmaya başlayınca, Batılı Haçlı güçlerinin öfkesini üzerine çekti. Samimi bir âlimin ve mütevazı bir Müslümanın cihada teşvik konuşmaları sadece Yemen'i değil, Avrupa ve Amerika'daki Müslüman gençliği de etkilemesi üzerine, 2004 yılında ABD Hazine Bakanlığı ve BM Şeyh el-Evlaki'yi **"özel görevli küresel terörist"** olarak ilan etti.

Amerika'nın birçok eyaletinde binlerce kişiye hitap etmiş el-Evlaki'ye suç isnat etmek Amerika için zor olmadı. Enver el Evlaki'nin

1998-99 yılları arasında bir İslam vakfında başkan yardımcılığı yaptığı sırada, el-Kaide operasyonlarında yer alan Ziyad Halil tarafından ziyaret edildiği de ortaya çıktı. Daha sonra, 11 Eylül Manhattan saldırılarını düzenleyenlerden ikisinin San Diego Camisi'nde İmam el-Evlaki'nin İslami sohbetlerine katıldığı ortaya çıktı.

2006 yılında el-Kaide bağlantısı suçlamasıyla Yemen'de tutuklanan Şeyh el-Evlaki, 2007'de aşiretinin de yardımıyla 18 ay sonra serbest bırakıldı.

Bu süreçte Yemen'de çok önemli bir gelişme oldu ve Ocak 2009'da, El Kaide'nin Suudi Arabistan ve Yemen kollarının birleşmesiyle Arap Yarımadası El Kaidesi (AYEK) kuruldu. AYEK adını 2003'teki Riyad saldırıları ve 2008'de Sana'daki ABD büyükelçiliğine saldırı ile duyurdu. Amacı Suudi krallığı ile Yemen hükümetini yıkıp, Allah'ın kanunlarıyla yönetilen hilafet ilan etmek olan bu yapılanma, kısa sürede halk desteği bulmasıyla dünyanın gözü Rasulullah'ın da işaret ettiği bu topraklara çevrildi. Nitekim İmam Ahmed tarafından kendi Müsned'inde ve Taberani tarafından Mucem'ul Kebir isimli kitapta İbn-i Abbas yoluyla rivayet edilen bir hadisinde Rasulullah (sav) şöyle demiştir:

"On iki bin kişilik bir ordu, Aden-Abyan'dan çıkacak. Onlar zaferi Allah'a ve Rasulü'ne getirecekler. Onlar benimkiler ve onlarınkiler arasında en iyilerdir."

Şeyh el-Evlaki'nin de katılımıyla hızını daha da artıran Arap Yarımadası El Kaidesi, Yemen'de başta Abyan olmak üzere birkaç şehri ele geçirip Abyan İslam Emirliği'ni ilan ederek bir yandan nüfuzunu, öte yandan da İmam el-Evlaki'nin vaazlarıyla kitlesini ve etkisini artırmayı başardı.

Dünyanın dört bir yanında özellikle de Yemen'de Müslüman gençlerin İmam el-Evlaki gibi dünyayı elinin tersiyle itip Allah yolunda cihada yönelmesi, artık Batılılar için durdurulamayan bir sel görüntüsü almıştı. Şeyh el-Evlaki, sohbetlerinde ABD'ye karşı diz çökmeyi reddederek direnen Müslümanlara destek mesajları yolluyor ve şöyle söylüyordu: **"Tüm dünyada mücahitler, cihadı yok etmek için Amerikan liderliğindeki uluslararası çabadan dolayı acı çektiler. Fakat 9 yıl sonra her cephede kazanıyorlar ve yeni cepheler açıyorlar. Dünyanın, 11 Eylül'ün gerçekleşmesinden sekiz yıl sonra, bu duruma geleceğini hayal etmek oldukça zordu. Tıpkı Rasulullah (sav)'in: 'Ümmetimden bir grup Allah yolunda savaşmaya devam edecek ve onlara karşı olanlar onlara zarar veremeyecektir.' buyurduğu gibi."**

Şeyh El-Evlaki'nin yaptığı dersler, İslam coğrafyasını yerle bir eden Haçlılar için kâbus olmaya başlamıştı. 2009 yılında Detroit'e giden bir uçağı havaya uçurma girişiminde bulunan Nijeryalı Ömer Faruk Abdülmuttalib'in Enver el-Evlaki'nin cihad fetvalarından yola çıkarak bu işi yaptığı söylendi. Aynı şekilde 2009 yılında da Amerika'nın Fort Hood Askeri Üssünde 13 Amerikan askerini öldüren Binbaşı Nidal Malik Hasan adlı askeri psikiyatrın, el Evlaki'den elektronik posta yoluyla dini tavsiyeler aldığı ortaya çıktı. Şeyh el-Evlaki saldırıları bizzat emretmiş olmasa da, ilham kaynağı olmakla Amerika tarafından suçlanmaya başlandı.

El-Cezire TV'ye verdiği bir röportajda el-Cezire muhabirinin "Washington Post ve Wall Street Journal gazeteleri CIA ajanlarının sizi muhtemel bir insansız uçak saldırısıyla öldürme hesapları yaptığını iddia etti. Amerikalılar sizi neden öldürmek istiyor?" sorusuna Şeyh, şöyle cevap veriyordu: **"Çünkü ben bir Müslümanım ve İslam'la şereflendim. Bana yöneltilen suçlama Nidal Hasan, Ömer Faruk ve bazı 11 Eylül saldırganlarını teşvik etmem. Şu anda ABD beni 14 ayrı olaydan dolayı suçluyor. Bütün bunlar sesimizi susturma gayretinin bir parçasıdır ki bu ses, İslam ümmetinin haklarını savunma çağrısıdır. Onlar, onur ve adalet talebini reddediyorlar ve İslam ümmetinin boyun eğmesini ve zilleti kabul etmesini istiyorlar. Onlar demokratik ve barışçıl "ABD İslamı"nı pazarlamak istiyorlar. Bu (sahte) İslam, işbirlikçi ve hain olsalar bile yöneticilere itaati öngörüyor. Onlar işgalleri tanıyan ve tepki vermeyen bir İslam'ı istiyorlar. Onlar şeriatın, cihadın ve İslam hilafetinin olmadığı bir İslam'ı istiyor. Bizler ise cihadın ve şeriat kurallarının olduğu bir İslam'ı peygamber Muhammed (sav)'e gönderilmiş İslam diye kabul ediyoruz. Bu gerçek İslam'ı kabul eden herkesi öldürüyor, hapsediyor ya da medya linçine tabi tutuyorlar."**

İnterneti çok aktif kullandığından dolayı Batı medyası Şeyh el-Evlaki'ye "İnternet Bin Ladin" diyordu. Akıcı İngilizcesiyle yaptığı İslami vaazlar internet üzerinden geniş bir kitleye ulaşmasını ve Batı gençliğinin bilinçlenmesini sağladı. Enver el-Evlaki'nin konuşmaları, "Küresel Cihad" başlatan el-Kaide'nin fikirlerini Batı'da yaşayan

Müslüman gençlere de yaymıştı. İnternette İngilizce olarak düzenli yayınlanan **"Inspire"** dergisi bu süreçte büyük bir adım oldu. Facebook sayfasında ve youtube videolarında, yayımladığı kitaplar ve CD'lerde, işgal edilmiş İslam topraklarının kurtarılması ve hilafetin yeniden kurulması için cihadı teşvik etmesi birçok gencin gaflet uykusundan uyanıp cihad cephelerine akın etmesine vesile oldu.

Şeyh Enver el-Evlaki, bu konuda "Cihadı Desteklemenin 44 Yolu" makalesini yazıyor ve şöyle söylüyordu:

"Cihad, İslam'daki en büyük ameldir ve ümmet, bu amelin uygulanmasıyla kurtuluşa erer. Tıpkı günümüzde olduğu gibi Müslümanların toprakları kâfirler tarafından işgal edildiği, zorbaların zindanları Müslüman esirlerle doldurulduğu, Allah'ın hükümlerinin yeryüzünden kaldırıldığı, İslam'ın kökünün kazınması adına saldırıda bulunulduğu zaman cihad, tüm Müslümanların üzerine farz haline gelir. İşte bu durumda çocuk anne ve babasından, kadın kocasından ve borçlu alacaklısından izin almadan bu ameli yerine getirmelidir."

Şeyh el-Evlaki'nin akıcı İngilizcesiyle verdiği İslami sohbetlerinin internette izlenme rekorları kırması ve cihad fetvalarını okuyan Batı'daki Müslüman gençlerin cephelere koşmaya başlaması son büyük tiran olan Amerika'nın öfkesini üzerine çekiyordu. ABD Adalet Bakanı Eric Holder, kendi vatandaşı İmam Enver el-Evlaki'nin, 'El Kaide lideri Usame Bin Ladin kadar büyük bir tehdit oluşturduğunu, ABD'nin el-Evlaki'yi etkisiz kılmak için elinden geleni yapacağını" belirtti.

Tüm tehditlere rağmen Şeyh el-Evlaki, tevhidin anlaşılması ve cihadın yayılması için çalışmalarına ara vermeden devam ediyordu. Ağustos 2009 yılında Guantanamo'da esir tutulan Müslümanlar için para topladı ve Londra'da bir etkinlikte telekonferans yoluyla İngiltere gençlerine konferans verdi.

Her fırsatta ümmetin bir an önce bu zillet durumundan kurtarılması gerektiğini anlatıyordu İmam el-Evlaki. Ümmetin kurtuluş yolunun ise cihaddan geçtiğini anlatan Şeyh, bu konuda zihinlerdeki şüpheleri gidererek genç kuşağa gidilmesi gerekilen yolu gösteriyordu: **"… Bütün bunlar beni hilafetin yeniden kurulması için tercih edilen dördüncü metoda sevk ediyor, Allah yolunda cihad metoduna. Rasulullah (sav)'ın, önce Medine'de devleti kurup sonra cihad ettiği gerçeği bize karşı delil olarak sürülüyor. Burada çok önemli bir gerçeği görmezden geliyorlar. Rasulullah (sav), Medine'de devleti kurduğu zaman işgal edilmiş İslam toprakları yoktu. Bu ciddi ve büyük bir fark değil mi? Bugün İslam toprakları işgal altındadır ve bütün İslam âlimleri şu anda İslam topraklarının kurtarılması için cihadın özrü olmayan her Müslümanın üzerine farz-ı ayn olduğunu söylüyorlar."**

Şeyh el-Evlaki, bir yandan ümmeti şuurlandırıyor, bir yandan da Batı'nın oyunlarını bir bir deşifre ediyordu. Bunlardan bir tanesi de Mardin'de yapılan konferanstı. Batı medyasında çok geniş yer bulan bu konferansın yeri, konuya uygun olarak seçilmişti. Bundan 8 asır önce Şeyhulislam İbn-i Teymiyye'nin Mardin halkının cihad hakkındaki sorusuna verdiği ünlü Mardin Fetvasının (işgal beldesinde cihadın farz-ı ayn olduğunun fetvası) günümüzde geçerli olamayacağını anlatan bir konferanstı bu. Ilımlı İslam projesinin bir ayağı olarak Müslümanların kendini savunmak için kılıcı eline almak yerine boyun eğmelerinin çağrısıydı kısaca. Şeyh el-Evlaki uzunca bir makalesiyle bu sapıklığı reddedip cihad fetvasının günümüzde de aynen geçerli olduğunu delilleriyle ortaya koymasıyla ılımlı İslam'a ağır bir darbe vurulmuş oldu. Şeyh, Ortadoğu'da oynanan oyunu şu cümleleriyle deşifre ediyordu:

"Amerika askeri bütçesini Marslılarla değil, Müslümanlarla savaşmak için artırmaktadır. Diğer yandan İran, bölgenin en büyük ordusunu donatmakla meşgul. Bir Şii-Safevi imparatorluğunun temelleri gözümüzün önünde atılıyor. Biraz ferasetle bakan biri, bu projeye kimin başkanlık ettiğini görür. Ortadoğu isimli bu bölge devasa bir savaşın eşiğinde. Ehl-i Sünnet bu üç tarafı olan savaşın şu ana kadar en zayıf tarafı. Körfez diktatörleri ve askeri cuntalar bizi çoktan sattı. Lider ve yöneticilerimiz tarihin bu kritik döneminde bize tam anlamıyla ihanet etti. En son ihtiyacımız olan şey ise âlimlerimizin de bu yolu takip etmesi. Ehl-i Sünnet daha fazla moral bozukluğu istemiyor. Gelecek dünya savaşı tam da bizim bölgelerimizi savaş alanına çevirecekken ve bu aşikârken, âlimlerin (!) bize gözümüzdeki perdeyi kaldırıp uluslararası anlaşmaların teminatı altında barış ve esenlik içinde medeni! bir şekilde yaşamamızı biz Müslümanlara söylemelerine ihtiyacımız yoktur!"

Amerikan firavunu Barack Obama, 2009 yılındaki Detroit uçağına saldırı girişiminin ardından beklenmedik bir karar alarak CIA'in Şeyh el-Evlaki'yi öldürmesini emretmişti. Bundan kısa bir süre sonra Güney Yemen'de el Kaide üssü olduğuna inanılan bir bölgeye hava saldırısı düzenlenmiş ama Şeyh el-Evlaki saldırıdan kurtulmayı başarmıştı. Enver el-Evlaki'nin ailesi, ABD'nin kendi vatandaşlarından birini, herhangi bir yargılama olmaksızın öldürme yoluna gitmesini durdurmak için yasal girişimlerde bulunsa da **"hukuk"** devleti olduğunu iddia eden Amerika, bu putunu yemek pahasına kanıtlanmış somut bir suçu bulunmasa da Şeyh el-Evlaki'yi öldürmek istiyordu. **"ABD yasalarına göre, suç işlemiş herhangi bir ABD yurttaşı yargılamaya tabi tutulmadan infaz edilemez."** yasası söz konusu **"tevhid ehli bir âlim"** olduğunda anlaşılan işlemiyordu.

ABD'ye ait bir insansız hava aracı, 2011'in Mayıs ayında İmam Enver el-Evlaki'ye yönelik bir operasyon düzenlemiş ancak El Evlaki bu saldırıdan da kurtulmuştu. Yemenli yetkililer, daha önce yaptıkları bir açıklamada, El Evlaki'nin 2009 yılında öldürüldüğünü öne sürmüştü. Aynı açıklamayı Yemenli yetkililer 2010 yılında da yaptı. Düşmanın gözleri üzerindeydi Şeyh'in. İmam, tevhidi öğretiyor ve cihada teşvik ediyordu. Bu, kabul edilemez bir suçtu firavunlar için. Haçlı Amerikan askerleri de, Yemen tağutunun askerleri de O'nu öldürmek için arıyorlardı. Şeyh el-Evlaki de bir şeyi arıyordu; Allah yolunda şehadeti!

Amerika'da mühendislik okumuş ve yüksek lisans yapmış olarak güzel bir iş bulup rahatça yaşayabilirdi oysaki. Aynı zamanda Amerikan camilerinde imamlık yapmaya devam edip, Türkiye'nin diyaneti misali, tağutlara bulaşmayıp -ki diyanet destekliyor bile- sadece ahlaktan ya da çiçekten böcekten de bahsedebilirdi! Ama o ne yaptı? Kafkasya'da şehid düşmüş Şeyh Ebu Ömer es-Seyf'in **"Âlimleri cihad meydanlarında Müslümanları eğitirken göremeyeceksiniz!"** sözünün özeleştirisi olurcasına Yemen cihadının kalbine gömülüyordu.

30 Eylül 2011 günü şeyh Enver el -Evlaki arabayla hareket halindeyken Amerikan insansız uçaklarının hedefi oldu. Bu kez başarmıştı şeytanın askerleri. Titredi çöl, sarsıldı gökyüzü... Can vermişti imam, o çok sevdiği Yemen topraklarında. Saldırıdan sonra cesetleri teşhis etmek mümkün olmadı, çünkü ortada sağlam bedenler kalmamıştı. Ceset parçaları toplandı ve bölge halkı tarafından bereketlendirsin diye Yemen'in kurak topraklarına gömüldü.

Uhud muharebesine çıkılacağı sabah, Abdullah bin Cahş:

"Ya Rabbi, ben büyük bir düşmana rastlayayım, cenk edeyim. Sonunda şehit olayım. Burnum ve kulaklarım kesilsin. Mahşer günü Allah-u Tealâ bana "Burnun ve kulakların ne oldu?" buyurduğunda, "Yâ Rabbi, Sen'in ve Rasulün'ün yolunda kesildi, diyeyim" diye duâ etmişti.

Subhanallah! Allah'ın sevdiği kuluymuş ki Enver el-Evlaki, Allah'ın huzuruna paramparça olmuş vücuduyla çıkacak ve **"Yâ Rabbi, Yâ Rabbi, Sen'in ve Rasulün'ün yolunda Haçlılar bütün imkânlarını seferber edip beni böyle yaptılar"** diyecek. Haçlılar İslam topraklarını işgal ettiğinde umursamayıp bu zulmü bitirmeye çalışmayan Müslümanlar(!) hesap günü tiril tiril titrerken şehid Şeyh inşallah öyle bir makama yükselmeye layık olacak ki peygamberler bile onu arzulayacak:

"Muhammed'in nefsi kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, isterdim ki; Allah yolunda cihad edip öldürüleyim, sonra yine cihad edip öldürüleyim, sonra yine cihad edip öldürüleyim." (Buhari,Müslim)

İnsanların sapmış olduğu bir şehre peygamber geldiğinde, o şehrin müstekbirleri tevhidin duyulmaması için daima iki yol kullanmıştır: İftira atmak ya da öldürmek. El-Evlaki gibi âlimler peygamberlerin varisleri olduğuna göre, Obamalar'da firavunların varisleri olduğuna göre el-Evlaki'ye "terörist" diye iftira atmaları da katletmeleri de beklenen bir şeydi. Amerika'nın İslam önderlerini katletmesi sonunu yaklaştırmaktadır; çünkü Allah için can veren bu yiğitlere yapılanları elbette el-Kahhar ve el-Muntakim olan Allah subhanehu ve tealâ'da görmektedir. Hadiste de buyrulduğu gibi Yemen'de İslam ordusu güçlenecektir ta ki, zaferi Allah'a ve Rasulü'ne getirene kadar. Allah'ın düşmanları şunu iyi bilmeliler ki beklediğimiz başka bir şey daha var o da Allah'ın vaadidir:

"Zulmedenler de, yakında nasıl bir devrimle devrileceklerini bilecekler." (Şuara 227)

"Zâlimlerin yaptıklarından Allah'ın gafil olduğunu zannetme. Allah, onları ancak gözlerin dehşetle bakakalacağı bir güne erteliyor." (İbrahim 42)

ŞEHİD ŞEYH ENVER EL EVLAKİ'YLE RÖPORTAJ

EL MELAHİM MEDYA

-Davetçi Şeyh Enver Bin Nasır El Evlaki, Yemen'in Şebve vilayetindeki kabilelerden biri olan El Evalik kabilesindendir. Şeyh Enver El Evlaki ABD'de doğdu ve orada 21 sene kaldı.

-Colorado'daki bir üniversitenin İnşaat Mühendisliği Bölümü'nde öğrenimini tamamlayarak lisans diploması aldı.

-San Diego Üniversitesi'nde 'yönetim' alanında master yaptı.

-İkinci Körfez Savaşı'ndan sonra Şer'i İlimler'e yönelerek Müslüman alimlerden bu alanda eğitim aldı.

-Colorado, California ve Washington'daki bazı camiilerde imamlık yaptı. Dersler ve konferanslar aracılığıyla Allah'a davet konusunda büyük rolü oldu.

-Şeyh Enver El Evlaki, 11 Eylül saldırılarının akabinde Amerikan Hükümeti'nin kendisini taciz etmesinden sonra İngiltere'ye gitti. Oradan da Arap yarımadasına geçerek Yemen'de yerleşti. İngilizce dersler ve konferanslar vermek suretiyle davet çalışmalarını sürdürdü. Bu çalışmalarını Ankebut web sitesinde de yayınladı ve bu sayede Amerika ve batıda İslam davetinin yayılmasında büyük etkisi oldu.

-Şeyh Enver El Evlaki, Sana'da tutuklandı, 18 ay cezaevinde kaldıktan sonra serbest bırakıldı.

-Şeyh, Müslümanlar'ın ülkelerini işgal eden Haçlı güçlerine karşı -kendi internet sitesinde- yaptığı cihad progagandasıyla tanındı.

-Kardeşlerimiz Nidal Hasan ve Ömer El Faruk'un -Allah onları esaretten kurtarsın- düzenlediği operasyonlarla bağlantılı olmakla suçlandı. Şeyh Enver El Evlaki'ye karşı yürütülen büyük medya kampanyası sebebiyle El Melahim Medya Prodüksiyon Kuruluşu kendisiyle bu özel röportajı yapmaya çalıştı. Bu aynı zamanda Şeyh'in ABD'nin Yemen'e saldırısından sonraki ilk röportajıdır. Bir dizi güvenlik engelini aştıktan sonra -Allah'ın sayesinde- Şeyh'e ulaştık ve Allahu Teala'dan Müslümanlar için faydalı olmasını niyaz ettiğimiz bu görüşmeyi gerçekleştirdik.

El Melahim Medya Muhabiri:

Bismillahirrahmanirrahim,

Allah'a hamd, Allah'ın Rasulü'ne salat ve selam olsun. Hoşgeldiniz değerli şeyhimiz!

Şeyh Enver El Evlaki:

Hoşbulduk. Merhaba, bunca zorluğa katlanıp buralara kadar geldiğiniz için teşekkür ederim.

Muhabir:

Allah size hayırlı mükafatlar versin şeyhimiz.

Görüşmemize, genel olarak Amerikalı ve batılı medyanın hakkınızda başlattığı propagandayla başlayalım. Sizi Amerika, Kanada ve İngiltere'deki 14 olayla bağlantılı olmakla itham ediyorlar. Medya organlarının yaydığı bu iddiaların aslı nedir? Ve bu saldırının sebepleri nelerdir?

Şeyh Enver El Evlaki:

Bu saldırının sebebi şu: Müslümanım ve İslam'a davet ediyorum. Suçlama: Teşvik. Nidal Hasan, sonra Ömer El Faruk ve şimdi de bu sözü edilen diğer meseleler.. Hepsinin ortak paydası teşvik.

Neye teşvik? Cihada teşvik. Allah'ın (Azze ve Celle) Kuran'ında ve peygamberinin (sav) sünnetinde inzal buyurduğu İslam'a teşvik. Suçlama bu.

Amerikalılar, bugün ümmetin meselelerini savunan bir İslam istemiyor. Cihad çağrısı yapan, şeriatin tahkimine, 'vela ve bera'ya

davet eden bir İslam istemiyor. Bu kapıların açılmasını ve insanların bu kapılara çağırılmasını istemiyorlar. Onlar, -bazı raporlarında sözünü ettikleri gibi, örneğin Rand Kuruluşu'nun bir raporunda geçtiği gibi- Amerikalı, liberal, demokratik, barışçıl ve medeni bir İslam istiyorlar.

"İslam alemindeki akıl ve kalpleri ele geçirme mücadelesi en şiddetli noktasında. Amerika bugün, eslafının yaptığı gibi, sahte bir İslam'ı tervic etmeye çalışıyor."

Şimdi bizde hem izzet anlayışı ve adalet isteği var, hem de zillet anlayışı ve itaat etme kültürü var.

Önde gelen CIA yetkililerinden biri şöyle diyor: "Molla Ömer bize karşı çıkarsa, biz de onun karşısına Molla Bradley'i çıkarırız." Bir başka ifadeyle, "Sizin dürüst, sadık alimleriniz varsa bizim de alimlerimiz var ancak bizimkiler sahtekar. Siz Molla Ömer'i öne çıkaracaksınız biz de kendi adımıza Molla Bradley'i sunacağız." diyor.

İslam alemindeki akıl ve kalpleri ele geçirme mücadelesi en şiddetli noktasında. Amerika bugün, eslafının yaptığı gibi, sahte bir İslam'ı tervic etmeye çalışıyor. Hristiyanlığı ve Yahudiliği bozdular, şimdi de İslam'ı tahrif etmek istiyorlar. Ancak Allah'ın (Azze ve Celle) dini mahfuzdur.

Şu anda sahada, bazı davetçilerin ve İslamiyet sahasında çalışanların davet ettiği izzet anlayışı var. Mesela El Kaide Örgütü olarak sizin Obama'ya hitabınız izzet kavramını temsil ediyor. Örneğin Dr. Eymen El Zavahiri Obama'ya hitap ederken ona ne dedi? Ey Sayın Obama! Ola ki Allah Amerika'nın sonunu mücahitlerin elinden kılar. Böylece şerrinizden kurtuluruz. Dünya şerrinizden kurtulur." Bu, izzeti ifade eden bir hitaptır. Bu, Müslümanlar'ın Amerika'ya bakışını temsil eden açık ve net bir mesajdır. Sizden kurtulmayı ümit ediyoruz. Aynı şekilde bütün dünyanın da sizin şerrinizden kurtulmasını umuyoruz. Çünkü siz zulmediyor ve dünyaya saldırıyorsunuz.

Buna karşılık, Obama'nın İslam alemini ziyareti sırasında -Riyad ve sonrasında Kahire ziyareti- ise İslam davetçilerinden biri tarafından şu sözlerle karşılandığını görüyoruz: "Ne mübarek bir an bu Ey Ebu Hüseyin!" Mübarek an! Obama'nın İslam'ın kalbine, Arap yarımadasına gelmesi mübarek bir an mıdır? Bugün Haçlı saldırısının, İslam'a karşı açılan savaşın lideri, günümüzün firavunu Obama'yı karşıladığımız an mübarek bir an mıdır?! Üstelik bu sözlerle! İşte bu, zilletin ve itaat kültürünün bir göstergesidir.

İsrail'i himaye edeceğini vaad eden, Afganistan ve Pakistan'da pilotsuz uçaklarla bombalı saldırıları artıran Obama'yı, -şimdi Yemen'e de girdi- Somali ve Yemen'de terörün bitirileceği sözünü veren, yeni savaşlarda Amerika'ya önderlik etmek isteyen Obama'yı böyle mi karşılıyoruz?! "Ne mübarek bir an bu ey Ebu Hüseyin"!. Obama'nın ziyaretinde ne bereket olabilir?

Rasul'ün (sav) kabrinden, Medine'den ve Mekke'den birkaç yüz kilometre uzaklıkta -üstelik Rasulullah (sav) "Müşrikleri Arap yarımadasından çıkarın." buyurmuşken- biz Obama'yı bu şekilde karşılıyoruz. "Ne mübarek bir an ey Ebu Hüseyin"?!

Ne var ki bu hitap Amerika'yı cezbediyor. Bunun için uydu kanallarının bu anlayışa sahip (zillet ehlinden) insanların bu tür sözleriyle kirlendiğini görüyoruz.

Halbuki Dr. Eymen'e -sözünü ettiğimiz izzet anlayışını ve adalet talebini temsil ettiği için- nasıl muamele ediyorlar?

İki yönteme başvuruyorlar: Ya şahsı öldürüyorlar ya da şahsiyeti.

Ya cinayet ve suikast girişimiyle şahsı öldürüyorlar. Şahsı öldürmeye güçleri yetmediğinde ise medya kampanyalarıyla şahsiyeti yererek çirkinleştiriyor ve karalıyorlar. Bu, Amerikalılar'ın bugün kullandığı yöntemdir. Bu hususta dikkatli ve tetikte olmalıyız.

Muhabir:

Öyleyse mesele, gerçekleri bütün çıplaklığıyla söyleyen ve haklarının ehline geri verilmesini isteyen İslam davetçisinin kötü gösterilmeye çalışılması. Ancak Amerikalılar sizi kardeşimiz Nidal Hasan'ın Fort Hood askeri üssündeki Amerikan askerlerine düzenlediği operasyonla bağlantılı olmakla suçluyor.

Şeyh Enver El Evlaki:

Evet, Nidal Hasan öğrencimdi ve ben bundan onur duyuyorum. Nidal Hasan gibilerin öğrencim olmasından gurur duyuyorum. Yaptığı kahramanca bir işti. Allah'tan (Azze ve Celle) onu sabit kılmasını, korumasını ve kurtarmasını diliyoruz. Yaptığını destekliyorum ve Amerikan ordusunda görev yapmakta olup, İslam'a bağlılığını iddia eden herkesi Nidal Hasan'ı örnek almaya ve onun yolundan gitmeye çağırıyorum. Salih ameller kötülükleri siler. Bütün Müslümanlar'ı da onu model ala-

-rak; sözle ya da fiille savaşmaya çağırıyorum. Nidal Hasan'ın örneği mükemmel bir örnek. Yüce Allah'tan dileriz ki, bu bir başlangıç olur ve birçok Müslüman onun izinden gider.

Muhabir:

Faziletli Şeyhimiz... Siz bu tür operasyonları destekliyorsunuz; ancak ABD'deki bazı İslami örgütler bu eylemi hoşnutsuzlukla karşılayarak, İslam'la alakası olmayan, affedilemez bir şiddet ve terör eylemi olarak niteledi. Örneğin bu örgütlerden biri şöyle dedi: "Bu korkakça eylemi şiddetle kınıyoruz ve faillerin kanunların vereceği en ağır cezaya çarptırılmalarını istiyoruz... -Bir de şöyle diyerek bu eylemi daha da suçlu gösteriyorlar- ..Bu eylem vatanımızı koruyan gönüllü kuvvetleri hedef aldı. Amerikalı Müslümanlar, Amerikalı vatandaşlarının yanındadır; kurbanlar için dua ediyoruz ve ölü ve yaralıların ailelerine taziyelerimizi bildiriyoruz."

Bu tür açıklamalara nasıl cevap veriyorsunuz? Ve bu tarz tutumların sebepleri nelerdir?

Şeyh Enver El Evlaki:

Bu ezik, gevşek, teslim olmuş sözler onların bugünkü sözleri. Ancak Amerika'daki bu bazı İslami örgütlerin on sene ya da daha öncesine gidersek şunu görürüz ki, bu örgütler bir zamanlar cihadı ve Afganistan'ı destekliyordu. Bosna'daki, Çeçenistan'daki, Filistin'deki cihadı destekliyordu. O dönemde ben de Amerika'daydım. Minberlerin üzerinden İslam'a dair her şeye davette bulunuyorduk. Allah yolunda cihada, hilafeti kurmaya, 'vela ve bera'ya çağırıyorduk. Açıkça konuşuyorduk. Amerika'daki özgürlük çatısı bu sözleri söylememize olanak veriyordu. Birçok İslam ülkesinde olduğundan daha fazla özgürlüğümüz vardı. Ancak ABD hürriyetleri sınırlamaya başladı. Ne var ki davetin kanunu bu. Rasulullah (sav) döneminde olduğu gibi. Nitekim Allah Rasulü (sav) de başta Mekke'de İslam'a davet ediyor, Kureyş de işin başında buna müsamaha gösteriyordu. Ta ki tehlikeyi hissetmeye başlayana kadar... Rasulullah (sav) davetini açıkça tebliğ ettiğinde ise Kureyşliler buna karşı çıkmıştı. Amerika da böyle... Müslümanlar'ın ilettiği mesajın kendisi için bir tehdit oluşturduğunu hissetmeye başladığında, yavaş yavaş baskı yapmaya, sınır koymaya başladı. Özgürlük sınırı giderek daralır oldu. Hatta Eylül saldırısının akabinde bu daralma doruk noktasına ulaştı. Ülkedeki Müslümanlar'a kısıtlama getiren yeni yasalar geldi. O kadar ki, bir Müslüman'ın Amerika'da yaşaması, herhangi bir musibete maruz kalmadan doğruyu açıkça söyleyebilmesi çok zor bir hal aldı. Böyle olunca da hicret ya da cezaevi arasında seçim yapmak durumunda kalır oldular.

> "Kedi bile bir köşeye sıkıştırıldığında, kendisini korumak için tüylerini kabartır, dişlerini gösterir ve tırnaklarını çıkarır. Bizse şimdi Müslüman'ın kendini savunmaya hakkı yok diyoruz! "

Sözü geçen bu örgütler de -sana daima suçlandığını hissettiren- bu baskı ortamında konuşuyorlar. Böylesi bir ortamda kendini müdafaa etmeye çabalıyorsun. Endülüs'teki Müslümanlar'ın Garnata'nın düşüşünden sonraki hali de böyleydi. Yaşayabilmek için daima bağlılıklarını ispat etmeye çalışıyorlardı. O yüzden bu konuşma mazur görülebilir.

Subhanallah! Nidal Hasan'ınki gibi bir eyleme nasıl karşı çıkarız?! O, Afganistan'a ve Irak'a gitme hazırlığı yapan Amerikan askerlerini öldürdü. Buna kim itiraz edebilir?! Bu mesele, yalnızca Adem oğlunun üzerinde ittifak ettiği bir mesele değildir. Evcil hayvanlarda da bu böyledir. Kedi bile bir köşeye sıkıştırıldığında, kendisini korumak için tüylerini kabartır, dişlerini gösterir ve tırnaklarını çıkarır. Bizse şimdi Müslüman'ın kendini savunmaya hakkı yok diyoruz!

Filistin asıllı Nidal Hasan, ümmetini müdafaa ediyordu. Onun için bu, hayvanlar dünyasında dahi kabul edilemez. Bir de sözün, yasal kılıf giydirilerek, 'Müslüman'ın ümmetini korumaya hakkı yoktur. Müslüman'ın meselelerini savunmaya hakkı yoktur. Şu anda Müslümanlar'ı katletmek için acele eden Amerikan askerini öldürmeye hakkı yoktur.' a getirilmeye çalışılmasına ne demeli?! Bu söz kesinlikle kabul edilemez. Kardeşimiz Nidal Hasan'ın yaptığı kahramanca ve harika bir eylemdir. Söylediğim gibi onun için dua ediyoruz ve yüce Allah'tan onu sabit kılmasını diliyoruz.

Muhabir:

Ancak bu tür eylemlerin Amerika ve batıda İslam'ın imajını bozduğunu söylüyorlar.

Şeyh Enver El Evlaki:

Evet, bu onların muhakemesi. Bu eylemlerin oradaki Müslümanlar'ı tedirgin edeceğini ve batıdaki Müslümanlar'ın itibarını zedeleye-

-ceğini söylediler. Ancak şunu soruyoruz: ABD'deki Müslümanlar'ın itibarının korunması, Amerikan füzelerine ve bombalarına maruz kalan binlerce hatta milyonlarca Müslüman'dan daha mı önemli?

Sonra, bu sunmaya çalışmak istediğiniz itibar nedir?

Eğer itibarsa, Müslüman, hakkını alma kudreti olduğunda bağışlar, affeder. Ve güzel bir vaazla İslam'a çağırır. Bunlar güzel, özellikle de Müslüman olması umulan bir kafire karşı yapıldığında... Ancak şu an biz bize savaş açmış kafir bir devletle mücadele ediyoruz. Dolayısıyla bu noktada ABD'ye iletmek istediğimiz itibar, "Ey Amerika, bize saldırırsanız, biz de size saldıracağız, bizi öldürürseniz biz de sizi öldüreceğiz" dir. Asıl iletmeye çalışmamız gereken imaj budur. Afganistan ve Irak yolunda olan bu Amerikan askerlerini öldüreceğiz. Yapabilirsek Fort Hood'da, yapabilirsek Afganistan'da ve Irak'ta onları öldüreceğiz. (*Umulur ki Allah, inkar edenlerin gücünü kırar.*) Kafirlerin gücü savaşarak ve savaşa teşvikle kırılır, yüzükoyun yatıp teslim olarak değil.

Muhabir:

Özellikle de Amerikalılar Müslümanlar'ın ülkelerini işgal ederken...

Şeyh Enver El Evlaki:

Evet, şu anda Afganistan ve Irak'ta Amerikan işgaliyle, İslam dünyasının geri kalanında da işgalin diğer şekilleriyle mücadele ediyoruz.

Muhabir:

Yemen'in ABD tarafından işgal edildiğini düşünüyor musunuz?

Şeyh Enver El Evlaki:

Hayır, Yemen, Amerikalılar tarafından işgal edilmiş değil. Maalesef durum, bundan daha kötü. İşgalden bahsetmek istersek gerçekte işgal, ABD'nin kara kuvvetleriyle, tanklarla, zırhlılarla, askerlerle girerek Yemen'in dağlarını, ovalarını ve çöllerini işgal etmesidir. İşgal budur. Bu topraklarda egemenlik kurmalarıdır.

Ancak şu anda cereyan eden bundan daha da kötü. Öyle ki şu anda Yemen Hükümeti ABD'ye şöyle diyor: "Siz havadan ve denizden işgal edin, biz karadan tüm ihtiyaçlarınızı karşılayacağız; size Yemen halkından Müslümanları gözetlemeleri için casuslar temin edeceğiz. Siz uçaklarınızla casusluk yapın, bunu yapmanıza mani olmayacağız. Müslümanlar'ın avretlerini gözetleyin, Yemen'deki vatandaşları gözetleyin ve Yemen halkını bombalamak için zırhlı harp gemilerinizi, kruz füzelerinizi ve hevenk bombalarla bombalayan uçaklarınızı hazırlayın. Ebin ve Şebve'de olduğu gibi.. Biz size karadan yeterli olacağız. Sizin için karayı işgal edeceğiz."

"Amerikan hazinesi, işgalcilerin mezarı olarak isimlendirilen Yemen gibi bir ülkenin işgal edilmesi için yeni bir hamleyi finanse edemez. Zira Amerikan ekonomisi bugün yalpalıyor."

ABD, bugün Irak ve Afganistan'dan sonra üçüncü bir hamle yapamaz. Amerikalılar Yemen'e girerse, Amerikan askeri Yemen dağlarında, ovalarında, vadilerinde ve çöllerinde öldürülür. Amerikan hazinesi, işgalcilerin mezarı olarak isimlendirilen Yemen gibi bir ülkenin işgal edilmesi için yeni bir hamleyi finanse edemez. Zira Amerikan ekonomisi bugün yalpalıyor. Yemen Hükümeti ise, Amerikalılar'ın bu açığını kapatarak onlara şöyle diyor: 'Biz sizin ihtiyaçlarınızı karşılarız. Sizin üzerinize düşen sadece yapabileceğinizi yapmak; havadan ve denizden işgal etmek."

Şu anda olan, Amerika'nın, 'falan kişinin öldürülmesini istiyoruz' demesidir. Örneğin, Şeyh Abdullah El Mihdar... Amerikan yönetimi Yemen Emniyet Teşkilatı'yla irtibata geçti ve onlara 'bu şahıs istenmiyor' dedi. ABD'nin Yemen Hükümeti'ne delil sunma gereksinimi var mı? Hayır, sadece istemedikleri kişinin ismini zikrediyorlar ve bu yetiyor.

Şeyh Abdullah El Mihdar, kabile şeyhidir. Sosyal bir yüzdür, insanlar tarafından tanınır. Yemen Hükümeti kendisine hiçbir suçlamada bulunmamıştır. Hatta pozitif hukuklarında bile hakkında herhangi bir mahkeme kararı çıkmamıştır. Buna rağmen ABD'nin emriyle, ordu ve güvenlik güçleri Şeyh Abdullah El Mihdar'ın evini kuşatarak onu evinde öldürmüştür. Sonra da Yemen Hükümeti faturayı ABD'ye sunarak şöyle demiştir: 'Bu Şeyh Abdullah El Mihdar'ın kanının bedeli.' İnsanların; Ebin'de öldürülen kadınların, çocukların, yaşlıların kanlarının karşılığında para talep ediyorlar. Amerikan bombalarıyla öldürülen küçük kızların, çocukların, kadınların kanları karşılığında... Sonra Yemen'i yöneten bu çete geliyor -o bir hükümet değil, çete- ve evlatlarının kanlarıyla ticaret yapıyor ve bu kanlarla batıdan yasak şeyler yiyor. Ve ölü sayısı arttıkça onlara gelen para da artıyor. Şu anda ABD bu hükümete Yemen'deki

Müslümanların kanlarının dökülmesi karşılığında milyarlarca dolarlar vaat ediyor.

Muhabir:

Bu arada, Yemenli alimlerden, Yemen'e girmeleri durumunda Amerikalılar ile savaşılması gerektiğine dair bir fetva çıktı. Bu tür fetvaları destekliyor musunuz?

“Bugün Müslümanlar ve Amerikalılar arasındaki savaş, yalnızca petrol için değil, bir kara parçası veya deniz için, Filistin, Afganistan ya da Irak için değil. Evet, bütün bunlar savaşın nedenlerinden. Ancak bu savaş, özünde ve esasında tevhid savaşıdır.“

Şeyh Enver El Evlaki:

Şüphesiz alimlerin rolü ümmete kılavuzluk etmektir. Ve bu kılavuzluk olay nispetinde olmalıdır. Bu oldukça önemli bir olaydır. Alimlerin buna dair söyledikleri -Amerika'ya karşı cihada çağrı söylemleri- de hiç şüphe yok ki övgüye ve şükre değer. Ancak bir meseleye açıklık getirmemiz gerekiyor:

Bugün Müslümanlar ve Amerikalılar arasındaki savaş, yalnızca petrol için değil, bir kara parçası veya deniz için, Filistin, Afganistan ya da Irak için değil. Evet, bütün bunlar savaşın nedenlerinden. Ancak bu savaş, özünde ve esasında tevhid savaşıdır.

Şu anda Amerika, Allah Rasulü Muhammed'e (sav) indirilen İslam'ı yok edip yerine, bahsettiğim sahte İslam'ı getirmek istiyor. Dolayısıyla bu tevhide karşı bir savaştır. Bu yüzden bu savaş, dar bir çerçeveden bakılarak kestirip atılmamalıdır. Ya da yalnızca maddi, dünyevi bir mesele olarak görülmemelidir. Savaş bundan daha büyüktür. Bunun için de alimlerin rolünün daha büyük olması gerekiyor.

Bu fetvanın tafsile ve harekete geçirmeye gereksinimi var:

Tafsile gereksinimi var, çünkü fetvada detaylı bir şekilde anlatılmayan noktalar mevcut. Ayrıca tamamen ihmal edilmiş noktalar da yer alıyor. Örneğin fetva, Yemen Hükümeti'ne karşı sergilenmesi gereken tutuma değinmiyor. Ve bu oldukça önemli bir mesele. Alimler, savaşta kafirlere yardım etmenin küfür olduğu hususunda ittifak etti. Yemen Hükümeti ise, ABD'nin yardımcısı değildir. Yemen Hükümeti, bizzat Amerikalılar'la birlikte Haçlı savaşına doğrudan iştirak etmiştir. Zira Amerikan uçakları Ebin ve Şebve'yi bombalarken, Yemen askeri güçleri de -bu bombalamayla eş zamanlı olarak- Erhab bölgesindeki kardeşlerimizin evlerine saldırıyordu. Dolayısıyla bu hamlede Amerika ile ortaklar. Fetva bu meseleye değinmiyor. Bugün ABD ile işbirliği yapan bu hain, kukla hükümete karşı tutum nedir?

Fetvanın harekete geçirmeye ihtiyacı var. Hükmü verdik, 'Amerika'ya karşı cihad edilmelidir.' Tamam, ama insanların şimdi bu fetvanın kendilerini harekete geçirmesine ihtiyacı var. Fetva şunu demeli: 'Amerikan uçakları şu an üzerinizde, düşürün o uçakları'. Yemen'deki kabilelerin ellerinde bu uçakları düşürebilecek silahlar var (Dişka-Şilka -23). Bunlar Yemenli kabilelerin ellerinde mevcut. Bu uçakları düşürebilirler. Alimler kabilelere şu şekilde seslenmeli: 'Düşürün bu uçakları, niçin evlerinizin üzerinde daireler çiziyorlar. Düşürün onları. Bölge karasularımızdaki bu savaş gemilerini hedef alın. Amerikan subaylarını Sana ya da Aden'de görürseniz onları hedef alın...” Hükümetlerin kılavuzluk etmediği, emirlerin bozulup kötü yola saptığı bu zamanda alimlere büyük görevler düşüyor. Artık insanları doğru yöne yönlendirecek yalnız alimler kaldı.

Muhabir:

Ebin ve Şebve'nin bombalanmasından sonra mücahit Ömer El Faruk, Armsterdam'dan Detroit'e havalanan, Amerikan Delta şirketine ait bir yolcu uçağını havaya uçurma girişiminde bulundu. Bu eylem, zalim ABD'nin Yemen'i bombalamasına karşı bir cevap niteliğindeydi. Ömer El Faruk ile ilişkiniz nedir?

Şeyh Enver El Evlaki:

Bu eylem, mücahitlerin hedeflerini gerçekleştirdi. Ayrıca Amerikalılar'a bir cevap ve onları yıldırıcı bir eylem sayıldı. Ve gerek istihbarat gerekse güvenlik tarafında olsun Amerikan emniyet teşkilatındaki çatlağı ortaya koydu. Zira Amerikalılar, havalimanları için kırk milyar dolardan fazla harcama yapmışken, mücahit Ömer El Faruk bu güvenlik birimlerini delmeyi başardı.

Aynı şekilde istihbarat teşkilatı da Ömer El Faruk'u gözetlemeye aldığını iddia ediyordu. Buna rağmen El Faruk ABD'nin kalbine, Detroit'e ulaşmayı başardı.

Eylem, bir kişi dahi ölmemiş olsa bile, büyük başarılar sağladı.

Ömer El Faruk, öğrencimdi. Onun gibi bir öğrencim olduğu

için de gurur duyuyorum ve yaptığını destekliyorum.

Muhabir:

Medyada söylendiği gibi 'masum sivilleri hedef almasına' rağmen, bu tür eylemleri destekliyor musunuz?

"Son seçimlerde ve ondan öncekinde Amerikan halkının elinde savaşı istemeyen başka isimleri seçme imkanı varken, o isimler ancak oyların kırıntılarını elde edebildi."

Şeyh Enver El Evlaki:

Siviller konusuna gelince, bu terim, bugünlerde fazla kullanılmaya başlandı. Ancak biz fıkıhçılarımızın kullandığı terimleri yeğliyoruz. Dolayısıyla onlar 'savaşanlar ve savaşmayanlar' diyor.

Savaşan, silah taşıyandır, bu kadın bile olsa... Savaşmayan ise savaşa katılımı olmayan kişidir.

Amerikan halkı ise -tümüyle- savaşa katılmıştır. Çünkü bu yönetimi iktidara getiren bu halktır. Savaşı destekleyen de bu halktır. Son seçimlerde ve ondan öncekinde Amerikan halkının elinde savaşı istemeyen başka isimleri seçme imkanı varken, o isimler ancak oyların kırıntılarını elde edebildi.

Ayrıca herhangi bir şey hakkında konuşmadan önce meseleye şer'i açıdan bakmamız gerekir. Meseleyi çözüme kavuşturacak ve caiz olup olmadığına karar verecek olan budur.

Kahraman kardeşimiz Ömer El Faruk, birkaç yüz askeri hedef alabilseydi bu harika olurdu; ancak savaş gerçeğinden bahsediyoruz. Rasulullah (sav) eğer gündüz savaşabilseydi, kesinlikle bunu yapardı. Ancak bazen bölükleri gece gönderdiği durumlar oluyordu. Ve Rasulullah'ın gece gönderdiği bu bölükler -karanlık sebebiyle- kadınları ve çocukları da öldürüyordu. Bunun üzerine sahabe (r.anhum) Rasul'e (sav) gelerek bu meseleyi sordu. Allah Rasulü (sav) de onlara şöyle buyurdu: "Onlar, onlardandır". Bir başka deyişle bunların hükmü, atalarının hükmü gibidir. Nitekim Rasul (sav) bu işe ruhsat vermiştir.

Ayrıca siyerde geçen bir olayı da hesaba katmamız gerekir. Sakif kabilesi Taif'e sığındığında Rasulullah (sav) onları mancınıkla bombaladı. Ve bu mancınık, kadın, erkek ya da çocuk ayırmıyordu. Nitekim bu, savaşın gerçeğidir.

Bugün ellerinde hedef ayırt edebilen silahlar olan Amerikalılardır. Hedeflerini ayırt etmek isteselerdi bunu yaparlardı. Ancak sahip oldukları bu ince silahlara rağmen onlar düğünleri, cenazeleri ve aileleri hedef alıyorlar ve birçok kadın ve çocuğu öldürüyorlar.

Muhabir:

Bakazm'daki bedevileri öldürdükleri gibi...

Şeyh Enver El Evlaki:

Evet, o bedevi katliamıydı. Kadınlar, çocuklar ve çobanlar... Bu da Amerikalıların kadın ve çocukları kasten öldürdüğünü gösteriyor.

Başka bir mesele daha var. Bütün bir halkın -Filistin'deki Müslüman halk- Amerikan desteği, takviyesi ve silahlandırması ile elli yıldır boğulması.

Yirmi yıllık bir kuşatma ve sonrasında Irak'ın işgali.

Şimdi de Afganistan'ın işgali.

Bütün bunlardan sonra, 'bir uçaktaki Amerikalıların hedef alınmış olmasıyla ilgili bir soru sormamalıyız. Bu savaşta ABD'nin bize çıkardığı faturada en az bir milyon kadın ve çocuk yer alıyor. -Erkeklerden bahsetmiyoruz.- Sadece kadın ve çocukların sayısı bir milyondan fazla. Dolayısıyla o Amerikan uçağında ölmekten dönenler denizde damladır. Onlara, bize onların davrandığı gibi davranmalı ve bize saldırdıkları gibi saldırmalıyız.

Muhabir:

Yemen Hükümeti, son bombalı saldırının Yemenli güçler tarafından yapıldığını ve ABD'nin yalnızca güvenlik ve istihbarat alanında işbirliği yapma hususunda bir müdahalesi olduğunu iddia ediyor (söylediklerine göre).

Şeyh Enver El Evlaki:

Hayır, bu doğru değil. Ebin'de gerçekleşen bombalı saldırı Bakazm köyüne düzenlendi. O köy benim kabilemdendir (El Evlaki) ve aynı şekilde Şebve kentindeki Rafad'a da bombalı saldırı düzenlendi. Onlar da benim kabilemdendir. İnsanları tanıyoruz. Onlarla irtibat halindeyiz. Olaydan sonra da onlarla iletişim kurduk ve görgü tanıkları bize Amerikan kruz füzeleri gördüklerini söylediler. Ayrıca bombalamadan sonra patlamayan bazı hevenk bombası paketleri kalmış ve onların üzerlerinde de Amerikan yapımı yazıyormuş. Bunun için hükümetin bu iddiası kesinlikle asılsızdır. Şebve ve Ebin'i bombalayan Amerikan uçakları ve Amerikan zırhlılarıydı. Ayrıca hükümetin iddiası doğru olsa bile, o halde de özürleri kabahatlerinden büyük olur. Çünkü ABD istihbaratıyla işbirliği yaptıklarını itiraf ettiler. Sanki bize şöyle diyorlar: "ABD'ye 'gelin, casusluk yapın' diye biz izin verdik. Onlardan bilgile-

-ri aldık ve daha sonra emirlerine binaen bombalamayı gerçekleştirdik.'

Üstelik ABD de bu saldırıya katıldıklarını itiraf etti. Ki bu bilinen bir mesele, medyada da bundan söz ettiler. Bu yüzden hükümetin ifadesi kesinlikle doğru değildir.

Muhabir:

Amerikalılar, Nidal Hasan'ın operasyonundan sonra sizi çok sıkıştırdıklarını, şahsi internet sitenizi kapattıklarını ve peşinize düştüklerini ileri sürüyorlar. Bu doğru mu?

Şeyh Enver El Evlaki:

Evet, Nidal Hasan'ın operasyonundan sonra siteyi kapattılar. Sitede, Nidal Hasan'ın yaptığı eylemi desteklediğimi ifade eden bir makale yazmıştım. Bunun üzerine siteyi kapattılar. Sonra Washington Post'ta bir makale okudum. Bağlantılarımı gözetlediklerini yazıyordu. Bu yüzden, bu bağlantılarımı keserek bölgeden çıkmak zorunda kaldım. Sonrasında Amerikan bombardımanı oldu.

Ancak takip edildiğim meselesi doğru değildir. Ben kabilemin üyeleri arasında yer değiştiriyorum. Aynı şekilde Yemen'in farklı bölgelerinde geziniyorum. Bunun sebebi ise şu: Yemen halkı Amerikalılar'dan nefret ediyor. Yemen halkı doğruyu destekliyor. Ve ehli'l hak mazlumları destekliyor. Elhamdulillah halkın geniş bir kesiminden -gerek Ubeyde'de, Dehm'de, Haşid'de, Bekil'de gerekse Havlan'da, Hadramevt, Ebin, Şebve, Aden ve Sana'da- destek var. İnsanların içinde hala büyük iyilik var. ABD'nin peşine düştüğü birini barındırmaktan dolayı tehlikeyle karşı karşıya olduklarını, risk aldıklarını bilmelerine karşın, bunu sükunetle karşılıyorlar ve bizi en güzel şekilde misafir ediyorlar. Bu Allah'ın (Azze ve Celle) bize ve bu ülke halkından bu sadık insanlara ihsan ettiği bir nimettir.

Muhabir:

Allah'tan onları korumasını ve mükafatların en hayırlısıyla mükafatlandırmasını niyaz ediyoruz. Allah sizi de korusun ve mücrimlerin tuzaklarından muhafaza etsin faziletli şeyhimiz. Yemen Hükümeti'ne dönecek olursak...

Yemen Hükümeti, Şebve kentinin El Sa'id ilçesindeki Rafad bölgesine düzenlediği bir baskında sizi öldürdüğünü ve sizin o sırada El Kaide örgütü liderleriyle bir toplantıda olduğunuzu iddia etti. Bu sözde toplantıda hakikaten öldürüldünüz mü? Bu gelişigüzel açıklamaları nasıl yorumluyorsunuz?

Şeyh Enver El Evlaki:

Bir bireyi ya da toplumu karakterize eden alameti farikalar vardır. Örneğin, falanca kişi zekiliğiyle göze çarpar ve bu onun alameti farikası olur (falanca zeki kişi). Muayyen bir halk cesurluğuyla tanınır, bu o halkın alameti farikası olur. Muayyen bir hükümet de başına buyrukluğuyla meşhur olur. Bu da bu hükümetin ayırt edici özelliği olur.

Yemen Hükümeti'ni karakterize eden alameti farika da yalandır. Bu hükümet yalancıdır. Halkına, komşularına, içeriye ve dışarıya yalan söylemektedir. Bunun için 'şunu öldürdük, bunu öldürdük' diyor. Ancak sonunda yalan olduğu ortaya çıkıyor. İnsanlar bu yüzden bu hükümete olan güvenlerini kaybetti. Şu anda hiç kimse bu hükümete inanmıyor.

Muhabir:

Faziletli Şeyhimiz, Yemen Hükümeti, sizi hapsetti. Sana'daki siyasi güvenlik hapishanelerinde kaldınız. Hapis süreniz ne kadardı ve tutuklanma sebepleriniz nelerdi?

Şeyh Enver El Evlaki:

Hapis süresi bir buçuk seneydi. Hapis sebebi yerel bir suçlamaydı. Ancak ABD hapiste olduğumu öğrendiğinde, sorgulanmamı talep etti. Sorgulama gecikti. Bittiğinde ise Yemen Hükümeti, 'Konu bizim dışımızda, biz bu konuda bir şeye karar veremeyiz' dedi. Nitekim kabile baskıları olana kadar hapiste kaldım. Baskıların akabinde hapisten çıktım.

Muhabir:

Milli Emniyet Teşkilatı Müdürü Ali El Ansi, Wall Street gazetesine verdiği röportajda ABD'ye teslim edilmeniz için bir kabilenin aracılık yaptığını söyledi. Bunun aslı nedir? Ve özellikle bir Amerikan vatandaşı olarak, siz ABD'ye teslim olmayı düşünüyor musunuz?

> "Çünkü ben gerçekte suçlu değilim. Suçlama nedir? Hakka davet etmem mi? Allah yolunda cihada ve ümmetin meselelerini savunmaya çağırıyor olmam mı?"

Şeyh Enver El Evlaki:

Teslim için bir ara Yemen Hükümeti'yle görüşmeler vardı. Ancak ben tabi ki bunu, düşünmeden reddettim. Çünkü ben gerçekte suçlu değilim. Suçlama nedir? Hakka davet etmem mi? Allah yolunda cihada ve ümmetin meselelerini savunmaya çağırıyor olmam mı?

Suçlu Yemen Hükümeti'dir. Hainlik ve işbirliğiyle suçlanıyor. Müslümanlar'ın mallarını yağmalamakla, ülkede fesat çıkarmakla itham edi-

-liyor. Bana yönelik ise herhangi bir suçlama yoktur. Bunun için bu görüşmeler kuşkusuz kabul edilemez. Doğrular üzerine zaten pazarlık yapılamaz.

“Allah (Azze ve Celle) onların veya işbirlikçilerinin elinden ölümümü dilerse de bu, zaten benim temennimdir.”

ABD'ye gelince, onlara teslim olmam mümkün değil. Amerika, beni istiyorsa, arasın. Allah muhafaza edenlerin en hayırlısıdır. Allah (Azze ve Celle) beni onlardan kurtarmak isterse, Amerika yeryüzünde ne var ne yok hepsini harcasa da bana ulaşamaz. Allah (Azze ve Celle) onların veya işbirlikçilerinin elinden ölümümü dilerse de bu, zaten benim temennimdir.

Muhabir:

Ali El Ansi -iddia ettiği gibi- bu arabuluculuklar başarılı olmazsa, size zorla boyun eğdirmek zorunda kalacaklarını söyledi. Aynı şekilde başka bir açıklama da Yahya Muhammed Abdullah Salih'ten geldi. Salih, Yemenli kabilelerin kiralık olduğunu, kim daha fazla öderse onların menfaatine çalıştıklarını ve -söylediğine göre- teröre karışmış evlatlarını korumamaları gerektiğini ifade etti.

Şeyh Enver El Evlaki:

Bugün mücahitlerden başka Amerikan planına karşı direnen taraf yoktur. Diğer bütün direniş şekilleri kısmidir. Örneğin Çin'in ABD ile kavgası ekonomi üzerinedir. Rusya'nın mücadelesi ise belirli bölgeler üzerindeki nüfuz mücadelesidir. Ne var ki ABD'nin dünyayı ele geçirme projesine karşı bu mücahitler topluluğundan başka mukavemet gösteren yoktur. Bugün cihadı kucaklayan kabiledir. Afganistan'da, Irak'ta, Somali'de cihadı kucaklayan kabiledir. Hatta Pakistan'da aşiret bölgeleri ve aşiretlerin bulunmadığı kesimler vardır. Burada da cihada kucak açanların aşiretler olduğunu görürüz. Yemen'de de durum böyledir.

ABD, kabileleri ifsat etmek istiyor. Bu Amerikan planının önemli bir parçası. Kabilelerin sergilediği vasıfları istemiyorlar. Alicenaplık, uzlaşı, yardım, cömertlik, fedakarlık... Bunlar, övülmeye değer İslam ahlakı sıfatlarındandır. Ancak Amerikalılar kabilelerin bu vasıflarını bozmak istiyor. Onların çürümüş, yozlaşmış, hayasız halklar olmalarını istiyor. Bunun için de kabileleri ifsat etmeye çalışıyor. Örneğin uyuşturucu maddelerin ve kabile evlatlarının arasındaki fesadın yayılmaya çalışıldığını görüyoruz.

İfsadın en tehlikeli sureti ise kabileden gençlerin orduda zorunlu askerlik hizmetine alınmasıdır. Kabileden bir genç askere alınırsa o artık ABD'ye bağlı olur. Bunu bilmeyebilir ya da öğrenmemeye çalışabilir. Ama aslında ona verilen emirler Amerikan yönetiminden çıkmaktadır.

Tabi ki emir ona direkt olarak gelmiyor. ABD'den Yemen'deki emniyet birimlerine geliyor ve bu birimler de bu askere, gidip mücahitlerin evlerine saldırmasını, ülkenin salih evlatlarını ve bu ümmeti savunmak için çıkıp canlarını ve mallarını Allah yolunda feda edenleri öldürmesini emrediyor.

Mücahitler ne istiyor? Dünyayı istedikleri için mi bu yola çıktılar? Onlar dünyadan kaçtılar. Dünya birçoğunun elindeydi. Ancak onlar dünyayı Allah için terkettiler. Mücahitler Afganistan'da, Irak'ta, Filistin'de, Yemen'de savaşmak istiyor. ABD'ye karşı mücadele etmek istiyor. Hükümetlerse şimdi onları kovalıyor. Yemen Hükümeti bu mücahitlerin peşinde. İşte bu asker, bu görevi yerine getiriyor. Bil ki ey asker, emrin ABD'den geldi. İşte bu kabilelerin evlatlarını bozacak en tehlikeli yol.

Bu bir Amerikan planıdır. İnsanların bunun farkına varmalı ve dikkatli olmalıdır.

Muhabir:

Sözünü ettiğiniz, kabilelere yönelik bu Amerikan planı, Petraeus'un tavsiyeleri ve Müslümanlar'la, mücahitlerle, kabilelerle ve İslami halklarla başa çıkma planı doğrultusunda yapılan bir eylem ve uygulama mı?

Şeyh Enver El Evlaki:

Petraeus, İslam aleminde belirli bir durumla ilgilenmek için geldi. Amerikan ordusu Irak ve Afganistan'da kötü bir tecrübe yaşadı. Petraeus da bu Amerikan tecrübesine binaen yeni bir plan sunmak için geldi. Eylemler düzenleyip bu eylemleri mücahitlerin üzerine atmak da Petraeus'un bu önerilerinden biri. Örneğin çarşılarda bombalar patlatarak Müslümanlar'ı öldürüyorlar ve sonra bu patlamaları mücahitlerin yaptığını söylüyorlar. Belirli bir şahsı öldürüyorlar, sonra mücahitler öldürdü diyorlar. Petraeus'un planı aynı zamanda bir uyanış yaratılarak Müslümanlar'ın birbirine düşmesi de hedefliyor. Müslümanlar kendi aralarında savaşırken Amerika da onları seyre dalacak... Şu anda Irak'ta gördüğümüz uyandırma denemesi gibi... Mücahitlere karşı kabilelerin evlatlarından istifade ettiler. Bunu daha önce İngiltere

ile ilgili olarak duyuyorduk... 'Böl ve yönet' politikası... Şimdi ise bu politikayı İslam aleminde yeniden canlandırmaya çalışıyorlar.

Muhabir:

ABD sizi Somali'deki mücahitlerle -tam olarak Genç Mücahitler Hareketi ile- bağlantınız olmakla suçluyor. Özellikle de resmi sitenizde hareketin başarılarını kutladığınız bir makale yazmanızın ardından... Genç Mücahitler Hareketi ile ilişkinizin aslı nedir? Ve Somali'deki cihada ve mücahitlere nasıl bakıyorsunuz?

“Ümmet için çıkar yol, şu an Somali'de gözlerimizin önünde duruyor.“

Şeyh Enver El Evlaki:

Evet, Somali'deki Genç Mücahitler Hareketi'ni tebrik ettiğim bir mesaj yazdım. Onlar da aynı şekilde tebrikle cevap verdi. Bunun ardından da ABD bu sözü söyledi.

Somali'deki cihad olayına gelince, bana göre -Allah en iyisini bilir- İslami hareketler, alimler ve İslami üniversiteler, bu mücahitlerin tecrübelerinden istifade etmeleri ve daha sonra dönerek bu tecrübeyi nakletmeleri ve öğretmeleri üzere Somali'ye temsilciler göndermelidir.

İslami hareketler ve alimler ümmet için bir çözüm arıyor. İslami hareketler uygun olduğunu düşündükleri çözümleri sunuyor. Alimlerde kendi üzerlerine düşeni yapıyor. Ümmet için çıkar yol nedir? Çıkar yol şu an Somali'de gözlerimizin önünde duruyor. Öyle ki Somali'deki bu mücahit grubu ellerindeki basit imkanlarla Allah'ın (Azze ve Celle) şeriatı ile hükmedilen bir devlet kurmayı başardılar. Bu mücahitler insanlara çözümler sunuyorlar. Şu anda mücahitlerin kontrolü altındaki bölgelerdeki insanlar güven içinde yaşıyorlar. Ekonomileri de iyiye gitmeye başladı. Zira güven ortamında ticaret ve ziraat de hareketleniyor. Onlar, İslam şeriatından çözümler öneriyorlar. Bu yüzden ümmetin bu eşsiz tecrübeden istifade etmesi gerekir.

Muhabir:

Faziletli şeyhimiz, Avrupa ve ABD'de korkular var. Sık sık Avrupa ve Amerikan asıllı Müslüman gençlerin mücahitlere karşı sempatilerinin 'artma tehlikesinden' söz ediliyor. Bu gençlerin ABD karşıtı eylemler yapmalarından ve batının terörist olarak nitelediği örgütlere katılmalarından korkuyorlar. Sizce bu gençleri buna iten sebep nedir?

Şeyh Enver El Evlaki:

Nidal Hasan'dan örnek verelim. Nidal Hasan, ABD'nin istediği gibi, Amerikalı bir Müslüman'dı. Nidal Hasan, namaz kılıyordu, oruç tutuyordu ve zekatını veriyordu. Ancak aynı zamanda Amerikan ordusunda bir askerdi ve ABD'ye bağlılığı söz konusuydu. Sonra Amerika'nın işlediği suçlar sebebiyle Allah yolunda savaşan bir mücahide dönüştü. Nidal Hasan Amerikalı bir askerken, bir zamanlar birlikte çalıştığı askerleri öldüren bir mücahit oldu.

ABD suç işlemeye devam ederse, yeni Nidal Hasan'lar da göreceğiz. Afganistan ve Irak'ta da batıdan ve ABD'den mücahitler var. Amerika ve batı bu şekilde devam ederse bu gençlerin oranı daha da artacak.

Muhabir:

Allah sizi hayırla mükafatlandırsın şeyhimiz. Bu görüşmenin sonunda genel olarak Müslüman'lar'a, özellikle de Arap Yarımadası'ndakilere son bir mesaj iletmek isteriz.

Şeyh Enver El Evlaki:

Genel olarak Müslüman'lara ve özellikle Arap Yarımadası ehline şunu söylüyorum: “ABD'ye karşı bu savaşa katılımımız gerekir. Bugün uluslararası haçlı kampanyasını yöneten ABD'dir. ABD, bugünün firavunudur. Bu yüzden bu savaşa katılmak zorundayız. Amerikan ordusuna diz çöktürmeyi başaran, Afganistan, Irak ve Somali'deki bu bir grup mücahitten umutluyuz. Bu cihad sayesinde bugün Amerikan ordusu yalpalıyor. Bu bir avuç mücahit işgalci ABD'ye kök söktürdü. Ya ümmet ayaklansa ne olur? Amerika bu ümmete karşı koyamaz. Buna gücü yetmez. Amerika'nın tuzağı zayıftır ya da örümcek evi gibidir ABD. Bu ümmete direnemezler. Yapmamız gereken sadece mücahit kardeşlerimize katılarak onlara sözlü, fiili ve maddi olarak elimizden gelen her türlü desteği vermektir. Bu üzerimize vaciptir. ABD İslam'ı ve Müslümanları yok etmek istiyor. Ancak Allah (Azze ve Celle) dinini koruyacak ve ABD'yi bu mücahitlerle hezimete uğratacaktır. Allah'tan bize de bu ecri nasip etmesini niyaz ediyoruz.

Muhabir:

Allahumme amin… Davetimizi kabul ederek bizimle bu görüşmeyi yaptığınız için size şükranlarımızı sunuyoruz değerli şeyhimiz Enver El Evlaki. Allah'tan sizi korumasını ve ömrünüzü bereketli kılmasını diliyoruz.

Şeyh Enver El Evlaki:

Allah sizi de hayırla mükafatlandırsın.

DÜŞMANLA SAVAŞTA KADININ ROLÜ

YUSUF BİN SALİH EL İYEYRİ

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla...

Hamd, ezelden ebede dek yalnızca Allah'a özgüdür. O'nu över ve O'ndan Peygamber efendimizi, O'nun ehl-i beytini ve ashâbını rahmetiyle kuşatmasını dileriz.

Muhterem bacım! Dünyanın tüm ülkelerinde İslam'a ve Müslümanlara karşı açılmış olan yeni haçlı seferlerine karşı önemli bir rolün vardır. Gerçekten bu, senin için çok büyük ve önemli bir görevdir. Bu satırlarda size hitap ediyorum. Aslen bu yazdıklarımın iki katı kadar uzunluğa muhtaç olan bu konuda benim sözü biraz uzun tutmamın sebebi konunun oldukça büyük bir önem arzetmesindendir. O halde beni iyi dinleyin. Allah sizi korusun ve muhafaza etsin.

Bugün İslam ümmeti aşağılanma ve zilletin her çeşidine maruz kalmıştır. Ümmetin karşılaştığı bu durum geçmiş asırlarda karşılaşılan aşağılanma ve zillete hiç benzememektedir. Zira geçmişte bu durum şimdiki kadar yaygın değildi. Ancak bugün bu aşağılanma ve zilletin temel sebebi ümmetin fertlerinin sayısının az olması ya da ümmetin fakirlik içinde olması değildir. Bilakis İslam ümmeti günümüzde en büyük ümmet olarak telakki edilmektedir. Ve aynı şekilde düşmanların sahip olmadığı zenginliğe ve diğer unsurlara sahip olan tek ümmettir. O halde burada kendiliğinden şu soru gündeme gelmektedir. Günümüzde ümmetin çektiği bu sıkıntının sebebi mali ve insani kaynak bakımından fakirlik değilse nedir?

Bu sorunun cevabını Sevban (ra)'ın rivayet ettiği bir hadiste Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) bizlere şöyle vermektedir:

"Size çullanmak üzere, yabancı ka -vimlerin, tıpkı sofraya çağıran yiyiciler gibi birbirlerini çağıracakları zaman yakındır." Orada bulunanlardan biri: "O gün sayıca az olmamızdan dolayı mı?" diye sordu. Bunun üzerine Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem): "Hayır, bilakis o gün çoksunuz. Lakin sizler bir selin getirip yığdığı, hiçbir ağırlığı olmayan çerçöpler durumunda olacaksınız. Allah, düşmanlarınızın kalbinden size karşı korku duygusunu çıkaracak ve sizin kalplerinize zaafı (vehn) atacak" buyurdu. Orada bulunanlardan biri: "Zaaf nedir ey Allah'ın Rasulü?" dedi. Allah Rasulü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: "Dünya sevgisi ve ölüm korkusu."

Ahmed bin Hanbel'in diğer bir rivayetinde "Savaşı kötü görmenizdir" şeklinde geçmektedir.

İşte bu hadis-i şerif, o kafa karıştırıcı sorunun cevabıdır. Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) bunun cevabını 1400 sene önce cevabını vermiştir. İslam ümmetini mahveden illet, dünya sevgisi ve ölüm korkusudur. Ne zaman ümmet dünyayı sevip ölümden nefret etmeye başladı işte o zaman Allah'ın, Yahudileri tarif ettiği "Sen onları, insanların yaşamaya en düşkünü olarak bulursun" (Bakara 96) beyanı bu ümmete muvafık oldu.

Ayette geçen "…yaşamaya…" kelimesi yaşamanın her türlü çeşidini kapsayan nekra bir ifadedir. Bu yaşam aşağılanma ya da zillet içinde bir yaşam olabilir… Hayvanların ya da böceklerin yaşadığı gibi bir yaşam da olabilir… Önemli olan sadece yaşamdır…

İşte bu sevgiden dolayı ümmet kendisine veya dinine yaraşmayan aşağılık bir hayat tarzına bağlandı. Tüm bunların sebebi, onların dünyayı sevmesi ve ölümden nefret etmesidir.

Bizim dünya sevgimizin ve ölümden veya savaştan nefret edişimizin kaçınılmaz neticesi, İslam ümmetinin evlatlarının çoğunun (özellikle de kadınların) cihadı, kesin yok olmaya, dolayısıyla da dünyadan göç etmeye bağlayarak onu terk etmeleri oldu. Bu yüzden İslam ümmeti cihadı terk edince, düşmanlar ona karşı güç kazandı ve başlarına zillet geldi. Ve Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in, İbn-i Ömer (radıyallahu anh) rivayetiyle Ahmed ve Ebu Davud'da (rahmetullahi aleyhim) yer alan şu beyanı gerçekleşti:

"İ'yne ile alışveriş yaptığınız, öküzlerin peşine takılıp çiftçilikle yetindiğiniz ve cihadı terkettiğiniz zaman Allah size bir zillet verir ve yeniden dininize dönmedikçe sizden onu kaldırmaz."

Yukarıdaki hadislerin de işaret ettiği gibi, bizim durumumuza dair Rasulullan (sallallahu aleyhi ve sellem)'in bizi teşhis ettiği hastalık vehnden başkası değildir. Bugün bu hastalığın yansımaları ortaya çıkmaktadır. Bu, inek ve taşa tapanlardan haça ve heykellere tapanlara kadar dünyanın tüm uluslarının üzerimize attığı zillettir.

Sonuç olarak yukarıda vermiş olduğumuz hadislere dönersek, bu aşağılanma ve zilletten kurtulmanın tek yolu cihada dönmek, Allah yolunda savaşı sevmek, dünyayı ve onun süslerini terk etmektir.

Kadın, Cihada Destek veya Köstek Olabilir

Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in, ümmetin bu durumdan kurtulması için bize verdiği reçetenin cihad olduğunu anladıktan sonra ne yazık ki hala buna uygun hareket etmediğimiz görülmektedir. Bu yüzden bu reçeteye uygun hareket edebilmek için ferdi planda cihadın engellerini araştırmamız gerekmektedir.

Allah (Subhana ve Teala) cihadın engellerinin esas nedenini şu ayette bir araya getirmiştir:

"De ki: Babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, karılarınız, akrabalarınız, kazandığınız mallar, durgun gitmesinden korktuğunuz ticaret, hoşunuza giden konutlar, size Allah ve Rasulünden ve onun yolunda cihaddan daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah, fâsıklar topluluğunu hidayete erdirmez." (Tevbe 24)

Bunlar cihadın engellerinin esas sebepleridir. Bu sebeplerden başka dallanıp budaklanabilir. Bu ayette kendisinden hoşlanılan şeylerin, Allah sevgisi, Rasul sevgisi ve cihad sevgisinin önüne geçişini nasıl engelleyebileceğimizi araştırmak, izzete giden ilk adımdır. Çünkü Allah sevgisi, Rasul sevgisi ve cihad sevgisi, bu sevilen şeylerden daha büyük ve daha gereklidir.

Şayet bu sonucu iyi kavrarsak, bütün amellerimizde Allah sevgisinin, Rasul sevgisinin ve cihad sevgisinin tüm fani sevgilerin üzerinde olduğunu görürüz. Bunun neticesinde ise bu ümmetin evlatları İslam'ın ve ümmetin şerefi için canlarını seve seve vereceklerdir. Kafirler, kendileri bu dünyayı ne kadar seviyorlarsa ümmetin erkeklerinin de ölümü bir o kadar sevdiğini, Ebu Bekir Sıddık (radıyallahu anh)'ın yaptığı gibi tüm zenginliğini İslam'a zafer kazandırmak için harcayan tüccarları olduğunu görecekler, ümmetin analarının şayet oğulları cihadı terk ederlerse bu hayattan hiçbir tat almadıkları gerçeğini bileceklerdir. Elbette bunun sonucu ümmetin üzerinden kâfirlerin hakimiyetin kalkması şeklinde tezahür edecektir.

Eğer tüm bunlar başarılırsa, Allah'ın düşmanları ümmeti üzmeden veya ümmete karşı gelmeden önce bin kere düşünecektir.

Bu sayfalarda, bu engel ve manilerin detayları üzerinde durmayacağız. Fakat ümmetin hemen ve her şeyden önce kaldırması gereken bir engeli açıklamakla yetineceğiz. Bu engel; anne, eş, kız veya kız kardeş olarak ortaya çıkan kadındır. Bunların hepsi, cihadın engellerini detaylı olarak anlatan ayetin kapsamına giriyor. Elbette burada kadının, İslam'ın zaferinin önündeki en büyük engellerden biri olduğunu söylerken, bunun mukabili bir durumu da belirtmek gerekir ki bu, kadının tam bir cesaret ve fedakârlık ile donanırsa, İslam'ın zaferindeki en temel ve en etkili faktörlerden birisi olur. Burada, onun İslam'ın muzaffer olması için örnek alması gereken kadınların hayat hikayelerini vereceğiz.

Bu sayfalarda kadınlara hitap etmemizin sebebi, kadınlarda gördüğümüz bazı hasletlerden dolayıdır. Bir kadın bir şeye ikna olduğunda, bu erkeğin o şeyi yerine getirmesinde en önemli saiktir. Ve eğer kadın bir şeye karşı çıkarsa,

erkeğin onu başarmasının önündeki en büyük engellerden birisi olur. Özellikle bu kadın sevilmesi, razı edilmesi gereken bir anne, nine ve eş olursa…

Kadın, insanlığın beşiğidir. Vücudu güçlenene kadar bebeğin bakıcısıdır. İşte bu düşünüldüğü takdirde, İslam'la tüm kâfir milletler arasındaki savaşta etkin rolünü gerçekleştirmesini teşvik ettiğimiz hitabı kadına yönlendirmemiz gayet yerindedir. Kadın, bu savaşa girmekten vazgeçtiği zaman, ondan soyutlandığı veya savaşçıların azmini güçlendirmeye hazır olmadığı zaman, yenilgiye ilk adım atılmış demektir ve bu zarara giden yoldur ve bugün ümmetimizin başına gelen şey işte budur.

Kadın sorumluluğa hazır olana kadar, İslam parlak dönemlerinde kendinden kuvvet, sayı ve maddi olarak güçlü olan kafir milletlere karşı muzaffer değildi çünkü cihad için evlatlar yetiştiren, kocası cihada çıktığında onun namusunu ve malını koruyan, bu yolun sürdürülmesinde kocasının ve evlatlarının sabırlı olmasına yardım eden odur. "Her başarılı erkeğin arkasında bir kadın vardır" sözü o zamanın kadını için tam uygundu, bu yüzden biz de "Her başarılı mücahidin arkasında bir kadın vardır" diyebiliriz. O kadınlar görevlerini biliyorlardı ve Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in ifade ettiği gibiydiler. Hazret-i Ömer (radıyallahu anh) Peygamber (sallallahu aleyhi ve sellem)'e: "Ya Rasulullah! Hangi zenginlikten edinelim?" diye sordu. O da: "Her biriniz, şükreden bir kalb, zikreden bir dil, ahiret işinize yardımcı olacak Mümin bir kadın edinsin" buyurdu.

Fakat günümüzdeki kadınlara ne demeli? Onları nasıl tarif etmeli? Onların endişeleri nedir? Kocalarına ahiret işlerinde yardımcı mıdırlar? Günümüzdeki İslam ve küfür arasındaki savaşı idrak ediyorlar mı? Veya küfür ülkelerini dahi biliyorlar mı? Müslümanların Filistin dahil her yerde çektiklerini biliyorlar mı? Onların bunlardan haberi yok. Peki bu nasıl bir habersizlik? O, en son moda ve akımları takip etmektedir. Süs ve ihtişam gösterisi dışında hiçbir şey bilmemektedir.

"Biz onlardan, ümmetin kalesinin inşâsına katkıda bulunmalarını beklerken; kendimizi onların İslam'ı tahrip etmelerini engellemeye çalışırken bulduk."

Bilakis, onların bazıları haramlarda boğuluyorlar. Onlar tahribata iman eder hale geldiler. Din düşmanları onları kendi ülkelerimizde ümmete karşı kullanıyorlar. Biz onlardan, ümmetin kalesinin inşâsına katkıda bulunmalarını beklerken; kendimizi onların İslam'ı tahrip etmelerini engellemeye çalışırken bulduk. Düşmanın, kadını özgürleştirmeye odaklanması, onun ümmetin muhafızı olduğunu öğrendikten hemen sonra olmuştur. Eğer o bozulursa, çevresindekilerin yanı sıra onun fıtratı da bozulur. Bu yüzden o yanılgıdayken ve boğulurken ve tüm bu hain çağrılara inanırken, düşmanlar onu en kötü bir şekilde kullandı. La havle ve la kuvvete illa billah!

Ey Allah'ın kadın kulları! Sorun sadece sizin günümüzdeki şu savaştan habersiz kalmanız olsaydı o zaman mesela daha kolay olurdu. Çünkü o zaman bu durumu telafi edecek erkeklerimiz var derdik! Fakat bugün siz, günümüzdeki savaşın varlığından veya onun için yapılan hazırlıktan habersizseniz, sizinle birlikte tüm ümmet de habersiz olacaktır. Bu savaş için gençleri kim yetiştirecek? Ve bu savaşa giren erkeklerin arkasında kim duracak? Ve gelecek neslin annelerini bu yolda devam etmeleri için kim hazırlayacak? Bu sorunun ve buna benzer onlarca mühim sorunun cevabı bize göstermektedir ki kadın mücadelede önemli bir unsurdur ve bu savaşa tam gücüyle ve tüm hırsıyla katılmalıdır. Ve kadının bu savaşa katılımı mücadelenin sonucunu ifade etmez. Bilakis kadının bu savaşa katılımı, bu yolun devamını ve zaferi sağlayan sütunlardan birisidir.

Bu yüzden ey bacım! Görevinizin hayal ettiğinizden daha büyük olduğunun farkında olmalısınız. Bugün İslam'ın mağlubiyetinin büyük bir kısmından siz sorumlusunuz. Çünkü eğer siz sorumluluğunuzu yerine getirmiş olsaydınız, ümmetin başına bu zillet gelmeyecekti. Eğer siz sorumluluğunuzu yerine getirmezseniz daha sonra yapılacakların hiçbir faydası olmamaktadır. Çünkü çocuğun yetiştiği ilk ev, sizin kollarınız. Ve o genç bir erkek olduğunda, size olan sevgisinden dolayı sadece sizin rehberliğinizi bilecektir. Bu yüzden siz, çocukluk çağında onun içine Allah'ın, Rasulünün ve cihadın sevgisini aşılamazsanız, o büyüdüğünde hiç kimse onun kalbine bunu atamaz, çok zorlama haricinde... Fidan sizin ellerinizin arasında, taze ve nemli, bu yüzden görevinizin başına geçin, 20 yıl sonra neticeyi göreceksiniz inşâAllah.

CİHAD VE ÜMMETİN İZZETİ

ÇEÇENİSTAN MÜSLÜMANLARININ ESKİ KADISI
ŞEHİD ŞEYH EBU ÖMER ES-SEYF -RAHİMEHULLAH-

Düşmanların saldırması neticesinde ümmetin yeraltı ve yerüstü kaynaklarını sömürmesi ile gelen ümmetin zilleti, cihadı terketmeye bağlı olduğu gibi, cihada devam etmek ve izzetli olmak da birbirine bağlıdır. Ümmetin zillet altında bulunması ise Allah-u Teala'nın bir cezasıdır. Hayır! Bu ceza kafirlerin sayıca ve teçhizat bakımından Müslümanlardan çok olmasından dolayı vaki olmuş değil; aksine Müslümanların dünyaya bağlanmaları ve Allah yolunda cihad etmek gibi farzları terkettikleri içindir.

Peygamber -Sallallahu Aleyhi ve Sellem-'in şu hadisini düşünün: "İyne usülüyle alışverişte bulunur, sığırların peşine düşer, ziraata razı olur ve cihadı da terkederseniz, Allah size öyle bir zillet verir ki, dininize tekrar dönmedikçe o zilleti kaldırmaz."

Bu hadisin, bu köklü ümmetin durumunu tasvir ettiğini görüyorsunuz. Çünkü ümmet dünya ile meşgul olmuş, haramları işlemiş ve neticede Allah-u Teala'nın zilleti tattırma cezasına müstahak olmuştur. Allah bu zilleti, ümmet dinine, dünya ve ahirette kurtuluşun ve mutluluğun sadece kendisinde olduğu Rab'lerinin şeriatına döndüğü zaman kaldıracaktır. Bu öyle büyük bir dindir ki, hükümlerinin yüceliğinden Allah cihadı, yeryüzünde bozgunculuğu kaldırmak için emir buyurmuştur.

Allah-u Teala bu hikmeti şu şekilde haber verir: "Eğer Allah insanların bazısını bazısıyla defetmeseydi, içlerinde Allah'ın ismi çokça anılan kiliseler, havralar ve mescitler çoktan yıkılırdı." (Hac 40)

Yine Allah Teala şöyle buyurur: "Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı. Ama olur ki, bir şey hoşunuza gitmediği halde sizin için daha hayırlıdır. Ve olur ki, bir şeyi sevdiğiniz halde sizin için şer olur. Allah bilir, siz bilmezsiniz." (Bakara 216)

Şüphesiz acizlik ve cihadı terketmek ümmetin topraklarını, yeraltı ve yerüstü kaynaklarını sömürmek için düşmanları cezbediyor. Pek çok Müslüman, kalbine korku yerleştiği zaman dünyayı sevdi, düşmanların her yönden ülkelerini ele geçirmek, yeraltı ve yerüstü kaynaklarını sömürmek için yaptıkları saldırılara karşı savaşmayı kötü gördü.

Peygamberimiz -Sallallahu Aleyhi ve Sellem-'in buyurduğu gibi: "Ümmetler ve milletler, insanların birbirlerini sofraya davet ettikleri gibi, vahşi hayvanların bir yiyeceğe saldırmaları gibi birbirlerini sizin üzerinize davet edecekler ve sizin üzerinize üşüşeceklerdir." Orada bulunanlardan birisi; "Ya Rasulullah, bizim azlığımızdan mı?" diye sorar. Allah Rasulü -Sallallahu Aleyhi ve Sellem-; "Hayır, aksine o gün sizin sayınız çok olacaktır. Fakat sizin çokluğunuz selin önüne katıp sürüklediği çer çöp gibi olacaktır. Allah düşmanlarınızın kalbinden sizin korkunuzu çıkaracak ve sizin kalbinize vehn bırakacaktır." Başka bir rivayette "Vehn nedir?" diye sorulduğunda; "Dünyayı sevmek ve ölümü hoş karşılamamak" buyurdu.

Bu ve önce geçen hadiste bildirildiği üzere Allah'ın bir cezası olan korku, ümmet dünyaya meylettiği için, Allah yolunda cihadı ve cihada teşvik etmeyi terkettiği için kalplere yerleşti. Dolayısıyla kafirler teçhizat ve sayı olarak güçlerini çoğaltmaya devam ediyorlar.

Şüphesiz İslam ümmeti zaferi getirecek faktörlere ve araçlara sahiptir. Ancak bu faktörleri kullanmıyor ve bu araçlarla hak kıyamı yerine getirmiyor. Zafer ancak Allah katındandır. Nitekim Allah-u Teâlâ şöyle buyurur: "Eğer Allah size yardım ederse sizin üzerinize galib yoktur. Eğer o sizi başarısız kılarsa ondan sonra size kimse yardım edemez." (Ali-Imran 160)

Yine Allah-u Teâlâ şöyle buyurur: "Zafer ancak Allah katındandır." (Enfal 10)

Allah-u Teala bize zafere götüren faktörlere sarıldığımız, hak kıyamı yerine getirdiğimiz sürece zaferi vaat etti. Bu sebeple hayatın bütün şubelerinde, kendi nefsimizde ve ailemizde Allah'ın şeriatıyla

hükmetmeli ve böylece Allah'ın dinine yardım etmeliyiz. Allah Teala şöyle buyurur: "Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, sizi başarılı kılar ve ayaklarınızı sabit kılar." (Muhammed 7)

Yine Allah Teala buyurur: "Şüphesiz ki biz dünya hayatında iman eden Rasullerimize yardım ettik. Hesapların görüleceği günde de yardım edeceğiz." (Mu'min 51)

Yine buyurur: "Ey iman edenler! (Peygamber) sizi hayat verecek şeylere çağırdığı zaman, Allah'a ve Rasulü'ne uyun." (Enfal 24)

Biz Allah'ın şeriatını ikame ettiğimiz zaman o vakit Allah-u Teala'nın haber verdiği, Rabbimiz'in zafer ve başarı konusundaki vaadi yerine gelecektir.

Allah-u Teala şöyle buyurur: "Sizden iman edip yararlı işler görenlere Allah şöyle vaat etti: Yemin olsun ki, onlardan önce gelenleri (İsrailoğullarını) nasıl (kafirlerin) yerine getirdiyse, onları da (kafirlerin) arazisine getirecek ve onlara, kendileri için seçtiği dinlerini (İslam'ı) kuvvetle icra imkanı verecek. Onları korkularının arkasından hemen huzura kavuşturacak. Bana hiçbir ortak koşmayarak ibadet edecekler." (Nur 55)

Salat u selam Peygamberimiz Muhammed'in, ailesinin ve ashabının üzerine olsun.

BİN LADİN'İN OĞLU HÂLİD'DEN İRAN DEVRİM LİDERİ ALİ HAMENEİ'YE MEKTUP

Bismillâhirrahmânirrahîm,

Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd ve peygamberimiz Hz. Muhammed'e, ailesine ve ashabına salat ve selam olsun.

Halid Bin Usame Bin Ladin'den Devrim Lideri Ali Hamenei'ye..

Mektubumun konusu, İran'da tutuklu bulunan ailemin serbest bırakılması talebi...

Kardeşlerim Abdurrahman ve Ömer'in, ailemin fertlerinden bazılarının İran'da tutuklu bulundurulduğu ve serbest bırakılmaları yönündeki taleplerine dair söylemlerini duymuşsunuzdur. İşte ben de şimdi onların taleplerini destekliyor ve ailemin orada bulunduğunu teyit ediyorum. Afganistan'a karşı başlatılan -özellikle başlangıcında bilhassa Arap ailelerini hedef alan- haçlı saldırısından sonra insanlar -ki çoğunluğunu kadın ve çocuklar oluşturuyordu- yasal olmayan yollardan İran'a girmek zorunda kaldı.

İran'a girmelerinden bir yıl sonra İran Emniyet Teşkilatı, onları tutukladı. Bu bilginin bize ulaşmasından hemen sonra Tahran Hükümeti'yle temasa geçerek birkaç kez mektup yazdık. Hatta bu insanların bir daha İran'a girmeyeceğini taahhüt ederek serbest bırakılmalarına aracılık etmeleri için alimleri ve başka nüfuzlu insanları araya koyduk. Ancak bütün çabalar sonuçsuz kaldı. Elhamdulillah, sonunda kız kardeşim İman birkaç hafta önce tutuklu bulunduğu yerden kaçarak, Tahran'daki Riyad Elçiliği'ne sığınmayı başardı. İki erkek kardeşimin, kız kardeşimin elçilikte bulunduğunu teyit etmesinden sonra, dışişleri bakanının kız kardeşimin kimliğini öğrenmemesi ve kardeşimin İran'a nasıl girdiğine ve elçiliğe nasıl ulaştığına dair hiçbir fikri olmadığını açıklaması beni şaşırttı. Bundan önce de -birkaç yıldır oradaki hapishanelerde gözaltında olmalarına rağmen- aile fertlerimden hiçbirinin İran'da olmadığını ifade etmişti. Bu, anlaşılması zor bir durum. Eğer bakan, kardeşlerimin emniyet teşkilatındaki dosyasına baksaydı, bu üzücü hikayenin detaylarını, kardeşim Saad'ın da önceden tek başına kaçıp, bize gelerek gerçekleri anlattığını; defalarca İran'dan çıkmayı talep etmelerine rağmen dövülerek bastırıldıklarını öğrenirdi. Akıllılar, ailemizin hapishanelerde ve gözaltı merkezlerinde çektiği -kadın ve çocuklar arasında psikolojik ve hissi rahatsızlıkların yayılmasına sebep olan- acı ve sıkıntılara dair kardeşimin bize anlattıklarını bilselerdi, çektikleri bu büyük acılardan kurtulmaları için onları bir an önce serbest bırakırlardı. Allah'ın rızasını kazanmak için hicret etmeleri suç muydu? Güçsüzlükleri, uluslararası kafir güçlerin peşlerine düşmesi, vatanlarından ve ailelerinden uzakta olmaları yetmez miydi? Şikayet Allah'adır. Allah bize yeter, O ne güzel vekildir!

Son olarak, göz altına aldığınız mazlum aile fertlerimizin serbest bırakılmasını ve gitmeyi istedikleri yeri kendilerinin seçmesine müsaade etmenizi bekliyorum. Umarız ki, önümüzdeki saatlerde bunu duyarız. Allah Teala'ya çok geçmeden onlara bir çare vermesi ve onları sıkıntıdan kurtarması için dua ediyorum.

Allah'ın salatı ve selamı nebimiz Muhammed ile ailesi ile ashabının üzerine olsun. Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

Cuma, Muharrem 16, 1431 (01-01-2010)

TÜRKİYE HALKINA...

DR. EYMEN EL-ZEVÂHİRÎ

Müslüman ümmetim, bu dindar ve sadık çocuğunuz Şeyh Mustafa Ebu El Yezid, ömrünü hicret, cihad ve ribatla geçirdikten sonra ve Afganistan'da zafer çok yaklaşmışken şehid olarak (öyle kabul ediyoruz) Rabb'ine gitti. Zafere ulaşılması için çok çalıştı. Mücahid saflarının düzenlenmesi ve mücahitlerin desteklenmesi uğrunda kendini tehlikelere attı. Mücahidler, onun, kendilerini birlik olmaya çağıran bir davetçi olduğuna; bir araya gelmeleri ve işlerinin düzenlenmesi için büyük bir çaba harcadığına ve Afganistan ve Pakistan'daki bütün mücahitleri, müminlerin emiri Molla Muhammed Ömer'e (Allah onu korusun) biat etmeye ve onun muzaffer sancağı -Allah'ın izniyle- altında toplanmaya çağırmayı sürdürdüğüne tanık olmuştur.

Bunun için Pakistan istihbaratı, efendisi ABD'ye itaaten, Şeyh'i izleyip onu pusuya düşürmek için azmetti. Zira haçlı ve mürtetlerle mücadeledeki ve Mücahitler Şurası Meclisi'nin oluşturulmasındaki etkin rolünü biliyorlardı. Mustafa Ebu El Yezid ve İslam ümmeti, Allah'ın yardımı ve iradesiyle, Horasan'da zafere doğru yürüdü. Mustafa Ebu El Yezid; sözleri, teşviği, emirliği, iyi siyaseti ve sîretiyle, değişikliğin ve 'İslam Devleti'nin kurulmasının ancak ümmetin harici düşmanları haçlılara ve İslamabad ve Kabil'deki dahili düşmanlarına karşı cihad ile sağlanabileceğini gösterdi. Hükümdarların ve onların sözcülüğünü yapan hapse düşmüş fâkih ve alimlerin, mücahitlerin disiplinini bozmak için çıkardığı acziyet safsatalarının da sıkı, sürekli bir çalışma ve aktif bir çaba ile çürütülebileceğini kanıtladı. Böylece ümmet bu safsataların hakikatini; sebep ve gayesini ve bunları çıkaranların ancak ve ancak dinlerini dirhem ve dinar karşılığında hükümdarlara satan kimseler olduğunu anladı.

> **"Değişim ne hapishanelerde değişen acziyet fıkıhçılarına tabi olmakla, ne de talimatlarını Kahire, Sana ve Riyad'daki içişleri bakanlıklarından alan hükümet âlimlerine körü körüne boyun eğmekle gerçekleşecektir."**

Ey Müslüman ümmetim! İçinde bulunduğumuz zillet çukurundan izzetin doruklarına çıkmanın yolu ne çakal yöneticilerin önünde geri adım atmaktan, ne Kahire Üniversitesi'nin Konferans Salonu'nda Obama'yı alkışlamaktan, ne ümmetin hareketini barışçıl faaliyetlerle ve laik düzenin yasalarına uymakla sınırlamaktan ne de ardından laik sistemin anayasasıyla yönetileceğimiz hileli seçimlere katılmaktan geçer! Değişim ne hapishanelerde değişen acziyet fıkıhçılarına tabi olmakla, ne de talimatlarını Kahire, Sana ve Ri-

-yad'daki içişleri bakanlıklarından alan hükümet âlimlerine körü körüne boyun eğmekle gerçekleşecektir. Bilakis değişim ancak ümmetin kafir işgalciye karşı savaşmaya teşvik edilmesi ve işgalci güçlerin topraklarımızdan kovulmasıyla gerçekleşecek ve böylece işbirlikçi sistemler, payandası yok olduğunda yıkılan içi boş putlar gibi çökecektir. Değişim, yalnızca ümmetlerini cihada teşvik eden ve ömürlerini mücahitlerin toplanıp hazırlanması ve İslam ümmetinin düşmanlarına karşı savaş yolunda tüketen Ebu Hafs El Masri, Hattab, Ebu Musab El Zerkavi, Ebu Ömer El Bağdadi, Ebu Hamza El Muhacir ve Mustafa Ebu El Yezid'in yoluna tabi olmakla gelecektir.

"Değişim Türkler, hükümetlerinden İsrail'le işbirliğini kesmesini ve bunu ilan etmesini ve Afganistan'daki Müslümanların öldürülmesi için kuvvet göndermeyi durdurmasını ve İslam ve şeraitiyle savaşmaktan imtina etmesini isterse gerçekleşir."

Değişim El Baradei ile, televizyon kanallarında ağlayıp dövünmekle, gösterilerde bağırıp çağırmakla yetinmekle ya da fayda getirmeyen ilim talebi bahanesiyle hiçbir şey yapmaksızın inzivaya çekilmekle ya da güvenliği yeğlemekle gelmeyecek. Değişim Gazze'ye - İsrail'in denizde karşısına çıkıp yolcularından dilediğini öldürüp dilediğini esir alacağı- gemiler göndermekle de gelmeyecek. Değişim ancak İslam ümmetinin harici ve dahili düşmanlarına karşı cihada katılırsak ve cihadı desteklersek ve Mısır, Gazze'ye giden kapılarını açıp, Gazze'ye uyguladığı ambargoyu kaldırırsa gerçekleşir. Değişim Türkler, hükümetlerinden İsrail'le işbirliğini kesmesini ve bunu ilan etmesini ve Afganistan'daki Müslümanların öldürülmesi için kuvvet göndermeyi durdurmasını ve İslam ve şeraitiyle savaşmaktan imtina etmesini isterse gerçekleşir. Türk halkının hükümetlerini, Filistin'i gaspedenleri tanımaya devam etmekten ve Afganistan'daki Müslümanlar'ın öldürülmesinde Haçlılar'la ortaklığı sürdürmekten vazgeçirme mesuliyetini üstlenmesi gerekir. Türk halkı, bir zamanlar Osmanlı Devleti'nin genel olarak İslam diyarının özellikle de Filistin'in savunulmasında geçmişte oynadığı asil rolü hatırlamalıdır.

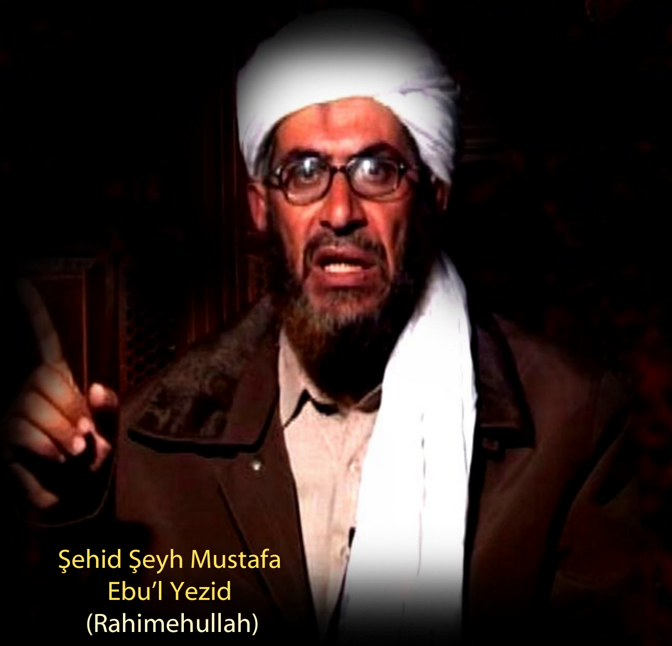
Müslüman Türk halkının İslam'ın ve Müslümanlar'ın savunulmasında oynayacağı rol, sadece Gazze'ye yardım amacıyla bir ya da birkaç gemi göndermekten ibaret olmamalıdır. Zira Osmanlılar beş asır boyunca Haçlılar'a karşı Müslümanları ve topraklarını savundu. Öyleyse evlatlarının rolü nasıl birkaç yardım sevkiyatıyla sınırlı kalabilir! Osmanlı Devleti tehdit altındaki bütün Müslüman topraklarını müdafaa etmek için büyük ordularını ve bütün deniz filolarını gönderiyordu. Evlatları nasıl, yalnızca, kurtlar denizine dalan koyunlar misali bir ya da birkaç gemi göndermekle yetinebilir?

"Müslüman Türk halkı, İslam tarihinde oynadığı gerçek rolü idrak etmelidir. Osmanlılar gerçek manada İslam'ı savunmuştur. Bu, Müslüman Türk halkının tarihidir. Türk halkının yeniden canlandırması gereken sorumluluk budur."

Müslüman Türk halkı, İslam tarihinde oynadığı gerçek rolü idrak etmelidir. Osmanlılar gerçek manada İslam'ı savunmuştur. Bu, Müslüman Türk halkının tarihidir. Türk halkının yeniden canlandırması gereken sorumluluk budur. Türk halkı bu şerefi yeniden kazanmalıdır.

Osmanlı Türkleri, bütün açgözlü ve saldırganlara karşı savaştı. Yalnızca birkaç ton yardım göndermekle yetinmedi. İki rol arasında dağlar kadar fark var.

(Dr. Eymen El-Zevâhirî'nin Şehid Şeyh Mustafa Ebu'l Yezid'in şehadeti üzerine yaptığı konuşmadan…)

Şehid Şeyh Mustafa Ebu'l Yezid (Rahimehullah)

EL KAİDE FORMATI VE CIA FORMATI

DR. EKREM HİCAZİ

Geçtiğimiz senenin son hafta ve günlerinde cihat ve direniş alanlarında, Arap dünyası ve uluslar arası düzeyde meydana gelen olaylar, kontrol altına alınması ya da yansımalarına dair kehanette bulunulması zor bir fırtına ve kasırga silsilesi gibi göründü. Bir olayı kontrol eder etmez, hiç beklenmedik bir anda meydana gelen, aynı derecede ehemmiyete sahip başka bir olayla şaşkına dönüyoruz. Tam heyecan verici bir açıklama duyuyoruz, çok geçmeden ondan daha serti geliyor. Önemli olaylardan bazıları şöyle:

Altıncı Houthi savaşının patlak vermesi, Bağdat patlamalarının devam etmesi, Tecrit duvarı, Binbaşı Nidal Malik operasyonu, Detroit uçağı ve Yemen'in hedef alınması, Host operasyonu, Yemen ve Somali arasında militan değiş tokuşu, Somali'de bir İslam devleti kurulacağı yönündeki imalar, El Kaide, Taliban ve Londra Konferansı, Bin Ladin'in tehditleri, Sapık fetvalar.

Meydan Okuma

Bütün bu olaylar, Houthi savaşının ani bir şekilde durması da dahil, sadece birkaç hafta içinde meydana geldi. Bu olaylardan her birinin –içeriğinin kavranabilmesi, bölgedeki yansıması ve ritminin kontrol altına alınabilmesi için- ayrı ayrı bir ya da iki makalede ele alınması gerekir. Belki gözlemciler, bu günlerde 'El Kaide fobisi'ne benzer bir şeyin yayıldığının farkındadır. 11 Eylül'ün yankıları batıda İslamofobiyi beslediyse ve Irak'ın ve Afganistan'ın işgalini hazırladıysa da, bugünlerde olanlar; İslam'ın yanı sıra birden fazla Müslüman Arap bölgesinin hedef alınması da yeni tür işgallerin ve ümmete ve İslam'a yönelik -geçmiş senelerde gördüklerimize oranla daha sert- hücumların başlangıcıdır. Bugüne kadar direnişi, cihadı ya da kendisine karşı isyanı kabullenmeye alışık olmayan batı, başta Pakistan ve Afganistan, sonrasında Musul ve Yemen ve son olarak da Irak ve Filistin'de yaşadığı büyük fiyaskolar sebebiyle bugün şiddetli bir tahrik ve aşağılamaya maruz kalıyor.

ABD ile müttefikleri ve iktidardaki Safevi hükümeti, Irak'ta güvenliğin –bütün güvenlik icraatlarına, engellemelere ve stratejik çabalara rağmen artık ne kendini ne konuklarını ne de çalışanlarını himaye edemeyen iktidarın sembolleri bakanlık ve kuruluşların toptan çöküşünün devam etmesiyle birlikte- artık maskaralıktan başka bir şey olmadığını acı bir şekilde idrak etmeye başladı. Peki aldığı bütün darbelerden sonra devlet ve iktidardan geriye ne kalıyor? Ve El Kaide'nin önümüzdeki günlerde inatla gerçekleştireceği, hazırlığı içinde olduğunu gizlemediği saldırıların hedefi olduğundan emin bir halde iken acaba ne yapacak? Bitmez tükenmez hedefler listesi karşında devlet ya da hükümet ne yapacak? General David Petraeus, Irak İslam Devleti'nin, devletin iktidar sembollerine karşı düzenlediği yıkıcı saldırıların ışığında Irak'ın durumuna ilişkin ne söyleyecek? Aynı şekilde Irak'taki Amerikan kuvvetlerinin üst düzey komutanı General Raymond Oderno, 'saldırganların patlayıcı operasyonlarında yeni yöntemler kullanmaya başladığını' ve savaşçılarla güvenlik güçleri arasındaki çatışmada şu an için savaşçılar aleyhine bir çöküşün ya da zayıflamanın olası görünmediğini itiraf ettiği halde ne yapacak? Öyle görünüyor ki Amerikan kuvvetleri ve güvenlik güçleri stratejilerini derhal değiştirmek zorunda kalacak.

Ordu karargahlarının ve güvenlik güçlerinin zaman zaman saldırılara maruz kaldığı Pakistan'da da aynı problem söz konusu... Aynı şekilde yerel ve uluslar arası kuruluşların, başkanlık sarayının, bakanlıkların ve hatta tüm şehirlerin zaman zaman Taliban'ın hedefi haline geldiği Afganistan'da da… Peki ya ne bütün meclis vekillerini ne de -iyi korunan güvenlik bölgesindeki kuvvetlerin komutan yar-

-dımcısı ile kıdemli subaylara kadar ulaşan büyük kayıplar veren-Afrika kuvvetlerini bir araya getirebileceği birkaç kilometrelik bir karenin içinde mahsur kalan Somali Devlet Başkanı Şeyh Şerif ne yapacak?

Garip olan, cihadi kuvvetlerin -düşmanların dikkatini çekebileceğini umursamadan- bu bağlamda stratejilerini açıklaması. Zira Taliban daha önce, içinde binalara saldırma ve rehin alma hususunda eğitim görüntülerinin yer aldığı bir video kaseti yayınladı. Irak İslam Devleti ise defalarca Safevi'nin Bağdat'ı yönetmesine izin vermeyeceğini ve iktidarın sembollerine karşı saldırılarını sürdüreceğini açıkladı. Aynı şekilde Genç Mücahitler Hareketi de Afrika kuvvetlerine, hükümete, karargahlarına ve müttefiklerine öldürücü saldırılar düzenleyeceğine dair tehditlerde bulundu ve sadece tecrübelerin değişimi anlamına gelen ortak bir mücadele için Yemenli savaşçıları ağırladığı bir dönemde kendi savaşçılarını çatışma sahasını genişletmek için Yemen'e gönderdi. El Kaide'ye gelince; o da Host ve Yemen'de düşmanların en güçlü sembollerine uzanan ağır saldırılar düzenledi! Bununla birlikte, resmi güçler, saldırılara dair kehanette bulunmakta ya da bu hücumları durdurmakta berbat bir şekilde başarısız oldu.

ABD'nin başından beri kendisini hazırladığı savaş türü bu değildi. Irak ve Afganistan'ı işgal ettiğinde umduğu savaş da bu değildi. Öyle ki El Kaide, Taliban ve taraftarlarının, stratejik tersanesini, ekonomik ve lojistik gücünü kullanma yetisini kaybettirecek derecede, rakibi olmasına razı oldu. Bu savaş, ABD'nin elindeki imkânları yeterli ölçüde kullanmasına olanak veren adil bir savaş da değildi. Zira olanaklarını kullanabilseydi dünyayı onlarca kez yerle bir ederdi. Ya da menhecine muhalif bütün siyasi rejimleri, daha önce yaptığı gibi yalnızca bu imkanları kullanmakla tehdit ederek bile- devirebilirdi. Bu gerçekten tam bir meydan okuma.

Skandal

Detroit uçağına düzenlenen operasyondan sonra batılı güvenlik analistleri, El Kaide'nin kendilerine bir adım yaklaştığı yorumunu yaptı! Ne var ki, Afganistan'daki Amerikan İstihbarat Teşkilatı'nın merkezini vuran Host operasyonu El Kaide'nin bir adımdan daha fazla yaklaştığını gözler önüne serdi. Her şeyi yerle bir eden bu operasyon ayrıca İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinden bu yana soğuk savaşın bugüne dek görmediği büyük bir skandala sebep oldu. Peki bu skandalın anlamı ne?

Hiç şüphe yok ki, her nerede olursa olsun, istihbarat teşkilatının problemi, yetkililerin bir karara varmasına ya da bir meseleyi gerçekleştirmesine olanak sağlayacak bilgilerin elde edilmesinde kendini gösteriyor. CIA'i de El Kaide'nin Afganistan'ın Host eyaletinde yer alan Chapman Üssü'ndeki subayları için özenle hazırladığı ölümcül tuzağa düşüren, bizzat bu konu oluyor. Detaylara girmeksizin şunu söyleyebiliriz; El Kaide'nin bütün yaptıkları, CIA'in bilgiye ulaşma isteğine karşılık verdi! Peki bunu neden yaptı? CIA yeni işbirlikçisi olarak gördüğü birine neden güvendi? Çünkü, sadece El Kaide ve Taliban liderleriyle değil, bütün Afgan cihat sahasıyla ve Taliban'ın bu sahadaki muhtemel askeri faaliyetleriyle ilgili istihbarat bilgilerine ihtiyacı vardı. Zira bunu daha önce –hatta Barack Obama'nın stratejisine ilişkin ilk rapordan ve askeri istihbarat subayı General Michael Flynn'in operasyondan sonra raporunda (04/01/2010) 'Sahadan toplanan bilginin çok az; ancak Washington ve Kabil'deki analistler için çok önemli' olduğunu vurgulamasından önce- birkaç analist ve güvenlik yetkilisi bunu açıklamıştı.

ABD, Afganistan'ı işgal ettiği seneler boyunca bilgi kıtlığından mustarip oldu. Öyle ki elde edebildikleri malumat yok denecek kadar azdı. İşte bu, onları Bin Ladin'i yakalamaktan vazgeçmeye ve CIA'in Bin Ladin'i yakalamaktan sorumlu, Michael Scheuer başkanlığındaki ünitesini kapatmaya iten unsur oldu. Ancak onlar müttefikleriyle beraber, -bu stratejilerinin El Kaide'yi ya da Taliban'ı yok edebileceğine ya da zayıflatabileceğine inanarak- mümkün olduğu sürece önemli liderleri yakalamanın ya da öldürmenin kaygısını taşımaya devam ettiler. Ne var ki; bu faydasız ve sıkıntı verici bir tercihti. Askeri istihbarata gelince; o da sivil meslektaşından daha iyi bir halde değildi. Özellikle yeni stratejinin 2009 haziran ayı sonlarında hayata geçirilen ilk tatbikatları, Afganistan'da bir çok Taliban'ın ortaya çıkmasıyla -ki o ana kadar sükunet içinde ve özellikle de kuzey ve batıda gözlerden uzaktılar-ağır bir başarısızlıkla sonuçlandı. Amerikan ve İngiliz kuvvetleri, Afganistan'ın güneyindeki Helmand ve Kandahar vilayetlerinde saldırılar düzenlerken, Taliban Hareketi'nin -güvenli bölgeler olarak gör-

-dükleri- Kunduz ve Herat'ta gerçekleştirdiği ani ve şiddetli saldırılarla gafil avlandılar. Peki Taliban, El Kaide ve Asyalı savaşçılar, bölgeye aniden nereden gelmişlerdi? Ve kontrol altında olduğu varsayılan bölgedeki istihbarat gücü neredeydi? Şüphesiz, Host eylemindeki en ilginç noktalardan ikisi şunlar:

Birincisi: Şüphesiz Beyaz Saray, eylemi gerçekleştiren Humam El Belavi ile sahip olduğu bilgiyi bir an önce öğrenmek isteyen istihbarat subayları arasındaki ilk buluşmanın zamanını biliyordu. Öylesine merak içindeydiler ki kendilerine Dr. Eymen El Zavahiri'ye ulaşabilmelerini sağlayacak bilgiler temin edeceği ümidiyle onlarca subay Belavi'yi karşılamak için toplanmıştı. New York Times Gazetesi'nin de manşetinden verdiği gibi CIA'in aldığı darbe, 'ne de şiddetli bir darbe'ydi! Aslında darbeyi alan, -Başkan Obama gibi avın avlandığı müjdesini sarhoşlukla bekleyen- Beyaz Saray'dı. Ne var ki, aniden facia haberi almıştı. Peki CIA, bazı bilgilere sahip olsaydı, işbirlikçilere muamele hususunda güvenlik kurallarının ötesine geçilmesini riske atar mıydı? Subay Nidal Malik Hasan tarafından öldürücü bir darbeye maruz bırakılırken, askeri istihbaratın Afganistan'daki hatta ABD'deki icraatı, daha mı iyi?

İkincisi: El Kaide, dünyanın en güçlü istihbarat teşkilatının inatçı bir düşmanı olduğunu ve oldukça maharetli olduğunu ve Afganistan'daki güvenlik durumunu ve zayıf noktalarını ve bu noktaları, itibarlarını yerle bir edecek şekilde, şiddetle nasıl vuracağını çok iyi bildiğini ispat etti. Zira operasyonu planlayan, uygulayan ve Pakistan Taliban'ına, bir taşla iki kuş vurması için, hediye olarak sunan El Kaide'ydi. Aynı şekilde, 11 Eylül saldırılarından sonra Afganistan'da ilk kez, -Molla Ömer'e biat şartlarını terk etmeden- kendi adına bir askeri faaliyetle ilgili resmi bir bildiri yayınladı. Bununla birlikte, -bildiride yer alan ilk ifade olan "Afganistan İslam Emirliği'nin himayesi altında" ibaresiyle, resmi sözcüler dışında, hiçbir askeri eylemi üstlenmeyeceğini taahhüt etti. Muhtemelen Afganistan Talibanı'nın bu operasyona ilişkin en ufak bir bilgisi yoktu. Bu sebeple ifade, liderliğe, operasyonun emirliğin himayesi altında kalacağını temin etmek için bu şekilde geldi. Ancak operasyonun karışıklığı sebebiyle ya da belki de Molla Ömer'le irtibatın zorluğundan, Taliban liderlerinden hiçbiri operasyondan haberdar olmadı.

Michael Scheuer güzide! CIA kurbanları için üzülmekte haklı. Zira Scheuer, bu ajanların bildiklerini bilgisayarlara kaydetme gereksinimi duymadıklarına ve yeniden böylesi bir ekibin yetiştirilmesinin yakın zamanda mümkün olmayacağına işaret ediyor. Eğer sözleri doğruysa ve söylediklerinde bir kinaye ya da El Kaide'ye yönelik bir yanıltma yoksa, CIA sahip olduğu bütün bilgi ve planları yerle bir eden ve Afganistan ve Pakistan'la ilgili bütün istihbarat bilgilerini yok eden zorunlu bir formata kurban gitti. Belki de bu, ABD ve İngiltere'nin durumun neticeleriyle yüzleşmek için aceleyle uluslar arası bir konferans düzenleme deliliğini açıklıyordur. Ancak ABD bütün bu skandallar ve aşağılamalar karşısında ne yapacak?

En azından yirmi yıldır ümmet varlığına, inançlarına ve haklarına yönelik şiddetli saldırılara maruz kalıyor. Ümmete düşman batılı Siyonistlerin son haftalardaki hamleleri, Detroit uçağına düzenlenen saldırı girişimine cevaben değildi. ABD'nin ve İsrail'in ümmeti karşı karşıya getirdiği şey, en çirkin şekilleriyle küçük düşürücü bir teslimiyettir. Zira bu, yukarıda sözü edilen olayların çoğundan daha önce olmuştur. ABD'nin, müzakereler başlamadan önce, İsrail'in göçlerin durdurulmasını reddeden tezini kabul etmesi ve aynı şekilde Mısır'ın, -sınırları hakimiyet ve kontrol altına alma ve Gazze'den Mısır'a uyuşturucu madde akışını engelleme bahaneleriyle- Gazze ile aralarında bir tecrit duvarı inşa etmeye başladığını ilan etmesi Detroit uçağı ve Host operasyonundan önce vuku bulmuş durumlardır. Bütün bunlar ümmeti acımasızca teslim olmaya zorlamak için uygulanan vahşi siyasetleri gözler önüne seriyor. Duvar inşa edilmesini meşrulaştırmaya çalışan sapık fetvalar silsilesine gelince, saçmalıktan başka bir şey değil. Öyle ki Siyonist Amerikan projesi karşısında acizlikten ya da suç ortağı olması itibariyle adeta kabir sessizliğine gömülen Arap siyasetlerinin rezilliklerini yansıtıyor. Zira Araplar ne direniş istiyor ne de cihat. Resmi makamlara göre cihadın ümmetin içinde artık yetim kalması garip bir durum değil. Özellikle de ABD'nin, 11 Eylül öncesine kadar, sahalarına girmesinden sonra... Bu anlamda, ümmete sunulan tek proje, Amerikan-İsrail seçeneği ve bu seçenekten doğan rezillik, aşağılanma, ümmetin ve dininin hor görülmesidir.

Dolayısıyla, ümmetin en ahmağı

bile, en küçük bir çaba dahi sarfetmeden, bu projenin bütün cihat ve direniş sahalarını hedef aldığını ve ümmeti teslim olmaya zorladığını anlayabilir. Nitekim, duvarın inşası tamamlanırsa ve Gazze bölgesi iyi bir şekilde kapatılırsa, Hamas Hareketi ve cihadi kuvvetlerin önünde iki seçenek olacak. Kuşatmayı kaldırmak ve Gazze'ye para ve yardım akışını sağlamak istiyorsa Hamas, ya kaderi belirleyecek olan bir çatışmaya girecek ya da ABD eski başkanı Jimmy Carter'ın başlattığı ve 'iki devletli çözüm' önerisi ile Arap Barış Girişimi'nin propagandasını yapan dini ve siyasi yıpratma operasyonlarına boyun eğecek. ABD'nin ve Yahudiler'in planlarına göre Gazze bölgesi iki ya da üç ay içinde elindeki erzak ve tıbbi malzeme stoklarını tüketmiş olacak ve o vakit - Hamas'ı devirebilecek ve bölgenin yeniden işgal edilmesine olanak sağlayacak- şiddetli bir kaosla karşı karşıya kalacak. Böyle bir durumda, Hamas'ın siyasetten ve iktidardan uzak, tarihi ve akidesel meşruiyetinin olduğu ilk cihat alanına dönmesi evladır. Aksi takdirde, kendisine sunulan öneriyi kabul ederse, meşruiyetini kaybedebilir.

Aynı saldırıya, daha fazla ABD askeri yerleştirilmesi yoluyla, uluslar arası manda altına sokulmak istenen Yemen de maruz kalıyor. Ancak bu defa, elit emniyet güçlerine odaklanmaya ve halkı tedirgin ettiklerinden dolayı askeri kuvvetlerin -zaruri hallerde müdahale etmesi üzere özel bir kuvvetin bırakılması dışında- kamuoyunun gözünden uzaklaştırılması yönünde çağrıda bulunan Rand Corporation'ın tavsiyeleri uyarınca… Şu anda Yemen'de vuku bulan gerçek bu.. Hakim iktidarın savunduğu ve hayır umduğu gerçek! Bu durum, alenen görünmesine rağmen, hatta başkanından, subaylarına ve bakanlarına kadar ABD'li siyasilerin açıklamalarında dahi apaçık yer almasına karşın, batılı askerlerin ya da güvenlik güçlerinin Yemen'e girmesi halinde cihat başlatmakla tehdit eden alimlerin tavrı garip geldi. Sanki duymamış ya da ülkenin semalarında avare avare, istedikleri gibi dolaşan uçak filolarını ya da gece gündüz hedefleri bombalayan zırhlı savaş gemilerini görmemiş gibiler..!

Afganistan'a gelince... Londra Konferansı'na sadece Taliban'a – silah bırakması ve Kaide'den vazgeçmesi şartıyla- görüşme teklifini yinelemek için katıldı. Öyleyse Taliban'ın -mesele El Kaide ve parayla ilgiliydi ise- işgalinden önce, bu talepleri gerçekleştirmesine mani olan neydi?

Bundan daha da garibi, bütün dünyada Müslümanlar katledilirken, alimlerin buna sessiz kalması. Garip olan, bazılarının mesele sadece Gazze'yle ilgiliyse harekete geçmesi. Bununla beraber Nijerya'da iktidar tarafından Müslümanlar dünyanın gözü önünde katledilirken, cesetleri köpek ölüsü gibi ve sanki vebalılarmışçasına sokaklara atılırken hatta Hıristiyanlar tarafından da yakalanıp öldürülürlerken derin bir uykuya dalması.

Son Olarak

Bir taraftan, bütün detaylarıyla Irak tecrübesinin hatta Irak'ta süratle uygulanan -Somali, Pakistan ve Afganistan'da yansımalarını görmediğimiz- stratejilerin tam olarak bütün çatışma sahalarına taşındığı bugün her zamankinden daha fazla doğrulanmış oldu. El Kaide ise, Yemen ve Afganistan'da lider gibi göründü. Neticede El Kaide ve kardeşleri, başlangıçlarını yenilemek için bütün eski stratejileri çökerterek, birçok sahada format operasyonu gerçekleştirmiş gibi göründü. ABD'yi, batıyı ve dünyanın bütün ülkelerini de aynı şeyi yapmaya mecbur etti. Ne var ki, CIA ile El Kaide'nin formatı arasında dağlar kadar fark var!

Diğer taraftan şunu söylemek gerekir ki; ümmetin içinde olanlar bir düşmanlıktır. Bu düşmanlığa karşı -gerçekler savaşın en şiddetli safhasında olduğunu teyit ederken- müdahalelere karşı uyarıda bulunan açıklamalar yapmak faydasızdır. Amerika'nın yaşadığı fiyaskoya gelince; bu nefret, küstahlık ve güç duygularından uzak bir şekilde açıklanamaz. Cihat olgusu aslında, batının onlarca senedir ümmete yaptığı zulmün körüklediği bir olgudur. Şüphesiz, Bin Ladin'in Obama'ya yazdığı mektubundaki şu ibare, çatışmayı en iyi anlatan ve özetleyen ifadedir. "Mesajlarımız size kelimelerle ulaşsaydı, onları uçaklarla göndermek zorunda kalmazdık". Batı ise ne bir şikayet duymak istiyor ne de ümmete gasp edilmiş haklarını geri vermeyi kabul ediyor. Peki neden? Çünkü o da kendisine karşı direnişin şiddetinden tedirgin oluyor. Bu yüzden akılsızca ve mantıksızca hareket ediyor. Bu da onları şeklen de olsa, zaferden daha çok hezimete yaklaştırıyor. Bu yüzden, resmi Arap güçlerinin düşman kuvvetlerle işbirliği yapmak ve hiçbir faydası olmayan bir vehim üzerine bahse girmek yerine en azından krizi yönetmeye çalışması daha iyidir.

KAFKASYA İSLAM EMİRLİĞİ EMİRİ

DOKKO UMAROV'LA MÜCAHİT KAYIPLARI, ARAP DEVRİMLERİ VE BİN LADİN ÜZERİNE...

KAVKAZ CENTER

Kavkaz Center: Bu baharın başlangıcına Kafkasya Emirliği Mücahidleri arasındaki kayıplar damgasını vurdu. Emirliğin önde gelen komutanları - Emir Supyan, Emir Hasan, Emir Abdullah ve diğerleri - şehid oldular (inşa'Allah). Bunlar gerçek kayıplardır. Mücahidlerin zayıfladığını söyleyebilir miyiz?

Dokko Ebu Osman: Kayıplarımız bizi zayıflatmamıştır ve gelecekte de zayıflatmayacaktır, inşa'Allah. Savaş kayıplar olmadan mümkün değildir. 1999 yılından beri pek çok emir ve liderimizi kaybettik ancak cihad durmadı bilakis yayıldı ve güçlendi. Mücahit nesilleri bir diğerinin yerini alır. Yeni gençler, ölenlerin yerini alır. Gittikçe daha fazla sayıda genç erkek mücahitlere katılmak istiyor ancak ne yazık ki her katılmak isteyeni kabul edemeyiz.

Bir başka hususta şudur ki, zayiatlardan dolayı, çatışma alanındaki taktiklerimizi değiştirmek için planlarımızı düzeltmeliyiz. Bununla beraber bu, örneğin İnguşetya'da, mücahitlerin durumlarının zayıflığını ifade eden nispi bir durgunluk manasına gelmez.

Bir yerde, mücahit aktivitesi taktiksel anlamda azalmış olabilir ve diğer yerde, artmış olabilir. Nalçik'te bir sakinlik olabilir ancak Valdivostok'ta büyük bir sabotaj saldırısı yapılabilir. Kafkasya Emirliği ve Rusya'yı tek bir savaş alanı olarak görüyoruz.

Bir acelemiz yok. Yolumuz seçildi, görevlerimizi biliyoruz ve inşa'Allah yolumuzdan dönmeyeceğiz. Bugün, savaş alanı sadece Çeçenya ve Kafkasya Emirliği değildir, Rusya'nın tamamıdır da. Durum gözleri olan herkes için görünürdür. Cihad durmaksızın ve kaçınılmaz bir şekilde her yerde yayılıyor.

Tağutların çizmiş oldukları yapay sınırlar ve idari bölümlerin bizim için hiçbir şey ifade etmediğini zaten söylemiştim. Ayrılarak Kafkasya'da küçük bir Çeçen Kuveyt'i kurmanın hayallerini kurduğumuz günler geçti. Bugün bu hikâyeleri genç mücahitlere anlattığınızda, onlar şaşırır ve bu planların Kur'an ve Sünnet'le nasıl bir ilişkisi olduğunu anlamak isterler.

Elhamdulillah! Bazen Allah'ın bu genç insanları, biz eski kuşağın doğru yoldan sapmaması için cihada çağırdığını düşünüyorum. Bugün bölünmemiz gerektiğini ve inançta kardeşlerimizle birlik olmamız gerektiğini biliyoruz. Astrahan, İdel-Ural, Sibirya gibi yerli Müslümanların topraklarını yeniden fethetmeliyiz. Ve sonra Allah'ın izniyle, Moskova ulusunun (bölgesinin) hakkından geleceğiz.

Kavkaz Center: Bildiğiniz gibi ABD, Bin Ladin'i öldürmeyi başardığını söyledi. İnternette El Kaide adına Emirlerinin şehadetini teyit eden bir açıklama yayınlandı. Olan olayla ilgili değerlendirmeniz nedir? ABD, bin Laden'in ölümünün dünya genelinde durumu Batı lehine olumlu yönde etkileyeceğini söylüyor.

Dokko Ebu Osman: Eğer Şeyh Usame bin Ladin'in ölümü doğru-

-landıysa, o takdirde onun için sadece Kutsal Kur'an'dan şu ayetleri söyleyeceğiz: "Hepimiz Allah'a aitiz ve O'na döneceğiz."

Allah'a duamız, Şeyh bin Ladin'in şehadetini kabul etmesidir, çünkü o, varlığını ve huzur içindeki dünyevi yaşamını İslam'ı korumak adına terk etti. Bu, yüce bir amaçtır ve bunun ödülü de büyüktür.

Bin Ladin'in ölümünün dünyadaki durumu etkileyip etkilemeyeceği sorunuza gelince, kâfirlerin kendi yaşamlarının kendileri için daha kolay olacağına inanmadıklarını düşünüyorum. Bütün işaretlere göre, böyle bir durumda cihad liderlerinin ölümünün İslam'ın diriliş sürecini durduramayacağı açıktır.

Bu gelişim Amerika Birleşik Devletleri, Rusya ya da BM istese de istemese de ilerleyecektir.

Hepimiz dünyanın çok fazla değiştiğini görüyoruz. On yıllar içinde ilk defa, İslam Ümmeti'nin kış uykusundan uyanmakta olduğu çok açık ve yaygın bir hale geldi. Mücahitler ve gerçek âlimler dünya çapında farklı bölgelerde hiç olmadıkları kadar etkinler ve birbirlerini destekleyerek ortak bir hedefin farkındalar. Sıradan Müslümanlar cadde ve sokaklara çıkarak mücahitleri desteklediklerini ifade etmekte, Şeriat'ın geri gelmesini istemektedirler.

Ve buna cevaben kâfirler halkı, El Kaide'nin Kafkasya, Filipinler, Yemen ve Somali'de daha aktif olduğu iddiasıyla korkutmaktadırlar.

Kavkaz Center: Bu bağlamda, sözde "Arap devrimleri" hakkında fikirlerinizi öğrenmek isteriz. Bazı uzmanlar bu devrimlerin Batılı ülkeler tarafından başlatıldığını söylüyor.

Dokko Ebu Osman: Batı için bu gelişmeler Arap rejimleri için olduğu kadar şaşırtıcıdır. Bu açıktır. Amerika'nın bir şeyler planladığı ve CIA'in orada faaliyette bulunduğu iddialarının hepsi saçmalıktır.

Allah'a hamd olsun, Allah kendi iradesi ve hikmetiyle bu rejimleri devirdi. Yıllardır iktidarda olan, Müslümanları ve dini aşağılayan bu tağutları aşağıladı.

Ve bir diğer sorun, Batılı ülkelerin "Arap devrimleri" dalgasını kullanmaya çalışmasıdır. Her yerde olmasa da bunu başardılar.

Şu anda hiçbir şey net değildir, yaşanan bu olayların hangi yönde ilerleyeceği belirli değildir.

Bugün Amerika ve Batılı ülkelerin, kendilerine uzun yıllardır içtenlikle hizmet ettikleri müttefiklerine, kuklalarına nasıl ihanet ettiğini herkes görüyor. SubhanAllah, bu diktatörler izzet sadece Allah ve Elçisi Muhammed (s.a.v)'e aitken izzeti kâfirlerde aradılar. Şimdi efendileri onları reddetti ve onları kalabalıklar tarafından yok edilmeye terk etti.

Peygamberimiz Muhammed (s.a.v) uyardığı gibi diktatör rejimlerin çöküş zamanı gelmiştir ve bu açıktır.

Kâfirler iktidarlara yeni kuklalarını getirmeyi başarsa dahi, onların bu ülkelerde artık eskisi gibi bir kontrol sahibi olmayacağına eminim. Gözümüzün önünde tamamıyla yeni bir durum ortaya çıkıyor, Allah Müslümanlar için yeni fırsatlar açıyor.

Bir diğer sorun da bu fırsatın Müslümanlar tarafından nasıl kullanacağıdır. Çünkü bir toplum kendisini değiştirmedikçe Allah, o toplumun durumunu değiştirmez.

"Kesinlikle söyleyebileceğim tek şey, silahlı bir Müslüman kuvvetin olmadığı, cihadın ve savaşın olmadığı yerde hiç kimse bize Allah'ın Şeriat'ını tesis etmemiz için müsaade etmeyecektir. Eğer bu mümkün olsaydı, Peygamberimiz (s.a.v) tarafından zaten yapılmış olurdu."

Şu anda Libya'da bir karışıklık durumu vardır. Ancak, gelen bilgilere göre mücahit grupları orada bulunmaktadır. Onların Müslümanlara öncülük edebileceği ümidi vardır.

Mısır ve Tunus'taki durum hakkında yeterli bilgi yoktur. En iyisini ümit ediyoruz, ancak şu anda orada belirli bir sakinlik gözleniyor ve ne yazık ki bazı tanınmış Cemaatlerin "Demokratik İslam" oyununu oynayacakları bilgisi de bize ulaştı. Suriye'de ki olayların henüz gelişmeye başladığı görülüyor. Cezayir, Fas ve Ürdün'de de huzursuzluklar var.

Belki de tüm Arap ülkeleri içinde en ilginç olaylar Mücahidlerin konumlarının en ümit verici olduğu ve ciddi bir askeri harekâtın başlayabileceği Yemen'de beklenebilir. Kesinlikle söyleyebileceğim tek şey, silahlı bir Müslüman kuvvetin olmadığı, cihadın ve savaşın olmadığı yerde hiç kimse bize Allah'ın Şeriatı'nı tesis etmemiz için müsaade etmeyecektir. Eğer bu mümkün olsaydı, Peygamberimiz (s.a.v) tarafından zaten yapılmış olurdu.

Kavkaz Center: Röportaj ve yorumlarınız için Allah sizden razı olsun.

HALKLARIN DEVRİMİ

Fasit Arap Rejimlerinin Çöküşü, İstikrar Putunun Yıkılışı Ve Yeni Bir Başlangıç...

ŞEYH ATİYYETULLAH

Araplar ve dünyadaki tüm insanlarla beraber biz de Tunus ve Mısır'daki devrimlerin yayılışını büyük bir coşku ve azimle izliyoruz. Yaşlanmış ve çökmüş Firavun'un (Hüsnü Mübarek) kemiklerinin kırılışını, karşımda kalbi davul gibi çarpan bir Yahudi kalbiyle beraber duyar gibiyim. Onun çarpıntısı, Allah'ın bu önemli olaylarla onların kalbine attığı dehşet ve korku nöbetleriyle sersemliyor.

Haberleri birkaç günlük periyotlarla takip ediyoruz. Müslümanlar için, işlerinin daha da düzelmesi için… Ve Allah'ın Tunus'un insanlarını bu korkak tağuttan; Mısır'ı tağutundan ve onun bayağılığından, iğrenç, despot, saldırgan, zalim ve vahşi rejimden kurtulmaları için… Mısır'ın halkı için, işlerinin daha da düzelmesi ve O'nun bu devrimleri İslam'a ve Müslümanlara faydalı kılması için dua ediyoruz. Bunun en iyisi olmadığı ve istediklerimizin tamamıyla gerçekleşmediği doğru; fakat birkaç tane belanın veya daha fazlasının ortadan kaldırılması herkesi memnun eden bir şeydir. Bunun, Allah'ın izniyle, gelecekteki daha güzel şeyler için iyi bir adım olmasını umuyoruz.

Bundan dolayı, Tunus, Mısır, Cezayir, Libya, Ürdün, Yemen ve diğer ülkelerin Arap ve Müslüman halkların, onlara Allah'ı, tarihi, Allah'ın yaratışındaki sünnetlerini hatırlatacak; ayrıca onlara bu evrensel derslerdeki gizli amaçları ve ibretleri açıklayacak birilerine bugünlerde ihtiyacı var. Bu, vaizlerin, ilim talebelerinin ve İslami hareketlerin yerine getirmesi gereken önemli bir roldür.

> "(İstikrar) Aşağılık tağutlar tarafından tapınılan ve diğer insanları da ona tapmaları için zorladıkları bir puttur."

Bu devrimler -özellikle de Mısır'daki devrim- sadece yozlaşmış ve bir baş belası haline gelmiş Mısır ve Arap hükümetlerine karşı gerçekleşmiş değil. (Bu devrimlerin) Farklı farklı amaçları var ve karışık bir durum... Devrimler bölgenin tarihi ve sosyal ilişkileri açısından bir dönüm noktası. Mısır'daki çöküş sadece Hüsnü Mübarek ve rejiminin değil, ayrıca istikrar konseptinin de çöküşüydü. (İstikrar) Aşağılık tağutlar tarafından tapınılan ve diğer insanları da ona tapmaları için zorladıkları bir puttur. "Bölgenin istikrarı", onların (hükümetlerin) huzuru için gerekli olan her şeyi desteklemektir. Ayrıca müsrif, kibirli ve rezil hayatlarını yok edebilecek; onların tahtlarının, ülkeyi ve (kendi aralarında ve aileleriyle büyük kısmını paylaştıkları) ülke kaynaklarını despotça idarelerinin ve zavallı, aşağılık İsrail devletinin sınırlarını tehdit edebilecek her türlü şeyden emniyette olmasıdır. Buna ek olarak cihadi saldırılardan (İsrail'in) güvenliğini ve korunmasını garantilemektir.

Önce Tunus'ta olduğu gibi Mısır'da da hükümet yıkıldı. Belki Yemen ve Ürdün, ardından Libya, Cezayir, ve Fas da onları izleyebilir.

Ben bu makalemi basıma yolladığım zamanlar Libya'da, günah ve ahlaksızlık sınırlarını oldukça aşan, (ülke,) kendilerinin ve köpeklerinin mülküymüş gibi davranan bu şerli ve deli tağuta ve ailesine karşı düzenlenen bu devrimde bize tabi olan Müslümanların sayısının arttığıyla ilgili haberler çıkmaya başla-

-mıştı. Allah'tan o insanları düzeltmesini ve Allah-u Teala'ya itaat edenlerin yüceldiği, günahkarların alçaldığı yer olan Libya'nın halkını ve durumunu düzeltmesini diliyoruz.

"Ümmetimizde ve İslam toplumlarında biriken bozulma hiçbir patlama olmaksızın çok uzun süre devam edemez. Onun fitili Allah'ın dilediği ve görevlendirdiği biri tarafından ateşlenecek. Patlayıcının miktarı önemli değildir, fesadın miktarıyla karşılaştırılamaz."

Bu Allah'ın insanlara örnek vermesidir. Genç jenerasyon, sapıtmış Arap rejimlerinin tüm bozma ve yatıştırma gayretlerine rağmen neler yapabileceğini modern dünyaya gösterdi. Fakat hükümet aptal ve bihaber, her şeyden daha fazla şehvetleriyle ilgileniyor. Bu devrim zaman dikkate alınmadan da olabileceğini gösterdi. Bunlar, tarihten, tecrübelerimizden, insana dair bilgilerimizden, psikoloji ve sosyoloji üzerine basit bir çalışmadan anlayabileceğimiz evrensel sabitlerdir. Ümmetimizde ve İslam toplumlarında biriken bozulma hiçbir patlama olmaksızın çok uzun süre devam edemez. Onun fitili Allah'ın dilediği ve görevlendirdiği biri tarafından ateşlenecek. Patlayıcının miktarı önemli değildir, fesadın miktarıyla karşılaştırılamaz. Bu onun patlayıcı olmasından ve süresinin dolmasından kaynaklanır. Allah insanların düşünceleri ve niyetleri hakkında en iyisini bilir. Ahirette mutlu olacaklardan başkası, oraya vardığında kayıptan başka bir şey bulamayacaklar. Allah'a sığınırız. Fakat tüm bu gayretler bu zalim hükümete karşı koymak için birleştirildi. Bu, bana şair Ahmed Matar'ın bir dörtlüğünü hatırlattı:

Kafiyelerin zalimlerin tahtlarını deviremeyeceklerini biliyorum

Fakat ben onun derisini hayvanın derisini işleyenle işledim

Zamanı geldiğinde ve akıp gittiğinde onu yalınayağın ellerinden aldığımda

Ayakkabı yapmak için hazırlanmış deri olur.

Ama ben iki önemli noktaya işaret etmek istiyorum:

1: Tunus'ta ayaklanmalar başlamadan önce, tağut Bin Ali'nin zamanında –sanırım kardeşimiz Şeyh Ebu Muslim el-Cezayiri'nın yazmış olduğu- bir makale okumuştuk. O, Tunus rejiminin yakında yıkılacağını, bir devrim veya buna benzer bir durum olacağını umuyordu. Bu ilginç bir husus ve ben gençlerin değerlendirme, öğrenme ve tahmin etme konularında iyi bir konumda olduklarını hatırladığımda Allah'a şükrettim. Allah'a şükürler olsun, anlamak ve farkında olmak için gücümüz var.

2: El-Kaide'ye ve liderlerine -Şeyh Usame bin Ladin ve diğerleri- hitaben İslam'a, Müslümanlara ve Tunus'taki din kardeşlerine ve bacılarına yardım etmeleri çağrısında bulunan, Tunuslu bir bacımızın yazmış olduğu İnternette yayılan bir mektup… İşin aslını veya gerçeği tam olarak yansıtıp yansıtmadığını tahkik edemesek de, son derece üzücüdür. Allah'ın, İslam'ın, güzel ahlakın ve safiyetin düşmanları olan lanetli tağutlara karşı öfkemizin artması için bir sebeptir. Kötülüğü birbirine benzeyen tağutlar, onların takipçileri ve hükümetleri bölgeye yayılmıştır. Çoğu kişinin yapabileceği bir şey yoktu. Allah sabrı ihsan etmeseydi insanlar patlama durumuna gelmişlerdi. Kardeşlerime dediğim gibi sadece iki seçeneğimiz var: Ya zayıf ve mazlum kardeşlerimizle beraber Allah'a yönelerek boyun büküp dua etmek; ya da sabit kalıp cihadımıza devam etmek... Cihadımızın devamlılığı ve kararlılık, dinimize, ümmetimize ve zayıf ve mustazaf kardeşlerimize yardım etmek için Allah'ın bizlere vermiş olduğu en önemli imkandır. Müslüman kardeşlerimizin bize duyduğu sevgi ve güvene dayanarak, dünyanın neresinde olursa olsun tüm kardeşlerime şunu açıklamak isterim: Onların söylediği gibi El-Kaide'nin sihirli bir değneği yok. Ey sevgili ve onurlu kardeşlerim! Bizim durumumuz Mu'tasım'ın Ammuriye'deki durumu gibi ya da başı ve sonu görülemeyen ordular gönderecek bir şekilde değil. El-Kaide bu mücadeleci ve mücahit ümmetin sadece küçük bir parçasıdır. Bunu abartmayın! Yapabileceklerimizi bilmeli ve birbirimize iyilik, takva ve Allah yolunda cihad için yardım etmeliyiz. Herkes yeri ve görevine göre yapabildiğini ve onun için uygun olanı yapmalıdır. Allah, sadıkların doğruluğu, samimi kişilerin ihlası ve zayıfların duası nedeniyle zaferi verir ve zorlukları kolaylaştırır. Eğer bu mektup gerçekten Tunus'taki bacımızdan geldiyse, (bu mektup) Allah'ın izniyle Bin Ali'nin tağuti hükümetinin sonunun ve zorluğumuzun hafiflemesinin bir göstergesidir.* O bacımızın şu anki durum hakkında başka bir mektup yazmasını umuyorum. Gerçi bu tamamıyla hayal ettiğimiz ve istediğimiz ol-

-masa bile şüphesiz birçok zorlukların hafiflemesidir. İsteğimiz, Allah'ın izniyle beraberinde birçok güzellikler ve rahmet getirmesidir.

Islahatçılar, mücahitler ve ümmetin vaizleri bu tarihi fırsatı değerlendirmeli ve harekete geçmeli; vaazlarını, eğitimlerini, ıslahatlarını başlatmalı veya artırmalı; birçok engellerin ve prangaların yok olduğu bu devrim sonrası dönemde oluşan imkan ve özgürlük imkanından faydalanmalıdırlar. Özet olarak, gençleri sorunları tam olarak anlamaya; dar ufuklu, felce uğramış gibi hareketsiz ve düşüncesiz olmamaya çağırıyoruz. Birbirinden farklı olan –örneğin Tunus'taki Nahda partisindeki kardeşler gibi- çeşitli İslami hareketler arasındaki farklar konusunda aşırıya kaçmamalıdırlar. Bilakis, kendi yollarını inşa etmeli ve hazırlık yapmalıdırlar. Aynı durum Mısır, Sınai, Refah ve diğer yerlerdeki kardeşler için de geçerlidir. Şefkatli ve terbiyeli olun, önderlik ettiğinizi anlama kapasitesi farklı farklı olan insanlara karşı tolerans gösterin. Şunu her zaman aklınızda tutun ki, ümmetimiz çok zor ve karışık bir zamandadır ve onlarca hatta yüzlerce yıldır süren bir zilletten sonra sadece şu an kıyama kalkmayı ve (tağutları) kovmayı denemektedir. Gençler durumun yeteri kadar farkında olmalıdır. Tüm bunlar din, dini koruma, hakkı haykırmak ve doğru yöntemi açıklamak için çalışma arzusuyla çelişmez. Bilakis bahsettiğimiz şu güzel özelliklerde birleşin: Nezaket, edep, şefkat, merhamet, Müslümanlarla –hatta tüm insanlarla- ilişkilerinde iyi davranmak. Temel prensibiniz şu olmalıdır: Edebin ve hikmetin tüm çeşitleriyle beraber iyi olmalı, doğru söylemeli ve engel oluşturabilecek tüm problemlerden kaçınmalıyım. Şunu anlayın ki, Allah size rahmet etsin, gerçeğin farklı dereceleri vardır ; bazıları vardır ki kelimede ya da fiilde terkedilemez, bazıları vardır ki engelleyici veya karşıt faktörden dolayı terkedilebilir. Çalışın ve bunu iyi anlayın, faydalı bilgileri idrak edebilmek ve kendinizi belirli bir farkındalık ve derin anlayış seviyesine çıkarmak için kalplerinizi açın.

Tunus, Mısır'da olan ve yakında diğer yerlerde de olacak olan bu devrimler gerçekten birçok hakikati ortaya çıkardı. Bu Allah'ın Müslümanlara büyük bir lütfudur. Elbette herkes, bu tarihi olaylar hakkında yazmaya başlayacak ve çok fazla yazacaklardır da...

Bu konudaki çeşitli bakış açıları hakkında konuşmak istiyorum:

1: Onların aksi görmesine rağmen despot, tağuti polis devletlerinin kırılganlığı/zayıflığı... Onlar palavralarla dolu, ölmek üzere olan içten içe çürümüş devletlerdir. Yakında halk kitleleri harekete geçecekler ve devrimler yapacaklar. Onlar yıkılacak ve liderleri diğer ülkelere kaçacaklar; çünkü bizim topraklarımızda onları saklayacak bir kertenkele deliği bile yoktur! Birçok kimse bu hükümetlerin hiçbir değerlerinin, iyilik ve faydalarının olmadığını; bilakis sadece otoriteleri, polisleri, subayları –kendisinden faydalandıkları, liderlerine sıkı sıkıya bağlı- sosyete kesiminden dolayı bir değere sahiptirler.

2: Herkes kâfir Batı'nın Müslümanların isteklerini asla umursamadığını görmüş oldu. Ağladıklarında sadece timsah gözyaşları dökerler. Sadece kendi arzuları

"Halklarımızın karşılaştığı krizleri, mahrumiyetleri ve haksızlıkları ve hatta daha fazlasını, çok iyi bilmesine rağmen Batı'nın ilgilendiği tek şey, kendi ekonomik çıkarlarını garantilemek ve bizim topraklarımızdaki ve toplumlarımızdaki kaynakları kendi marketlerine, endüstrilerine pompalamak için şimdiki gidişatı korumaktır."

için bölgenin istikrarını ve tüm acımasızlığını, zulmünü, halkı üzerindeki baskısını, özgürlükleri üzerindeki kısıtlamalarını, Batı tarafından bilinen büyük fesadını, hatta en temel insani hakların yokluğunu hiç önemsemeden sağmal inekleri olan rejimlerin devamını isterler. Halklarımızın karşılaştığı krizleri, mahrumiyetleri ve haksızlıkları ve hatta daha fazlasını, çok iyi bilmesine rağmen Batı'nın ilgilendiği tek şey, kendi ekonomik çıkarlarını garantilemek ve bizim topraklarımızdaki ve toplumlarımızdaki kaynakları kendi marketlerine endüstrilerine pompalamak için şimdiki gidişatı korumaktır. Bu konu, Amerika'nın ve diğerlerinin durumu gibi Fransa'nın Tunus'taki olay karşısındaki tutumu sayesinde herkes için son derece açık bir hale geldi.

3: En önemli görüntülerden birisi de bu dönme Arap hükümetleri ve Yahudiler (İsrail) arasındaki kuvvetli bağ ve Hüsnü Mübarek Mısırı'nın nasıl bilinçli olarak Yahudilerin güvenliğini sağladığı ve korumalığını yaptığıdır. Herkes Yahudilerin Hüsnü ve rejimini nasıl tuttuğunu ve onun düşüşünden dolayı nasıl korktuklarını gördü. Bugün

Bugün birçok insan bu hain ve kâfir rejimlerin (Mısır, Ürdün, Suriye ve diğer değersiz Arap devletleri) ve adi İsrail devletinin varlığının kalıcı olmadığını gördü. Çünkü bizim galip geleceğimiz ve herkesin Allah'a boyun eğeceği çabuk gelen bir savaşa ümmetimiz başlayacaktır. Allah'ın izniyle bu yakında mutlaka gerçekleşecektir.

4: Münafık Suud rejimi ve Hain-ul Harameyn Kral (Abdullah) Al-i Suud –kendisi ölüme iyice yaklaşmışken- tüm (zayıf) gücünü, Amerika'nın durumuna karşıt olmasına rağmen Hüsnü La-Mübarek için kullanması... Bu (Kral Abdullah'ın) onlara (Amerikalılara) karşı herhangi bir şeyde ilk muhalefeti olabilir. Arap yarımadasındaki ve diğer yerlerdeki topluluklar, Kral Abdullah Al-i Suud'un –Mısır halkının ihtiyaçlarını, isteklerini ve güçlü devrimlerini hiç umursamadan- Hüsnü'nün düşüşünü engellemek için elinden gelenin en iyi şekilde onu desteklediğini ve rejimin tüm iğrençliğini, zulmünü ve fesadını umursamadan para yardımı yaptığını görmüş oldular.

"Niçin Abdullah Al-i Suud laik, İsrail ajanı, Amerikan dostu ve Yahudilerin sevgilisi Hüsnü'yü destekledi? Abdullah Al-i Suud, Hüsnü'nün ve rejiminin İslam'a karşı savaştaki konumunu, haksız malları yiyerek midelerini dolduran şişman "canavarlar"ın durumunu bilmiyor mu? Abdullah Al-i Suud'un tutumu onun dininin, merhamet duygusunun ve ümmetle ilgilenme aşkının bir sonucu mudur?"

5: "Suudi Arabistan"daki zeki kimselere, aklı olan kimselerin ibret alması için bazı basit sorular soruyoruz. Niçin Abdullah Al-i Suud laik, İsrail ajanı, Amerikan dostu ve Yahudilerin sevgilisi Hüsnü'yü destekledi? Abdullah Al-i Suud, Hüsnü'nün ve rejiminin İslam'a karşı savaştaki konumunu, haksız malları yiyerek midelerini dolduran şişman "canavarlar"ın durumunu bilmiyor mu? Abdullah Al-i Suud'un tutumu onun dininin, merhamet duygusunun ve ümmetle ilgilenme aşkının bir sonucu mudur? Abdullah Al-i Suud dine ve ahirete hiç ihtimam gösterdi mi?

Bunlar, Allah kalplerini mühürlemeden önce özgür doğup, kendilerini alıkoyan, ihtarı hesaba katan insanların ruhlarında mesken edinen sorulardır:

"Ey inananlar, sizi diriltecek, size can verecek şeylere çağırdıkları zaman Allah'a ve Peygambere icâbet edin ve bilin ki Allah, hiç şüphe yok, insanın kendisiyle kalbinin arasına girer ve hiç şüphe yok ki onun huzurunda toplanacaksınız." (Enfal 24)

... ve tayfundan önce, ve çok geç olmadan önce:

Yemendeki mücahit kardeşlerimize Ali Abdullah Salih rejiminin en zayıf durumunda olduğunu, kıyamın kaçınılmazlığını ve mutlaka onun da devrileceğini hatırlatmayı unutmadım. Bu yüzden kardeşlerime bunun büyük bir fırsat olduğunu hatırlatma ihtiyacı duymuyorum-politik olarak, askeri ve kültürel olarak. Allah'ın başarıyı, takvayı ihsan ettiği ve hidayet verdiği savaşta, böyle bir fırsat kaç defa ele geçer?

Allah'ın izniyle, ileriki zamanlarda takipçimiz Müslümanlarla, özgürlüğüne yeni kavuşmuş toplumlarla ve iyiliğin, emniyetin, şerefin, izzetin, huzurun ve saadetin Rabbi Allah-u Teala'nın dini İslam'a tabi olup hayatına uygulamak için bir fırsat bekleyen Müslüman toplumlarla irtibata geçeceğiz.

"Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz." (Nahl 97)

"Dedi ki: Kiminiz kiminize düşman olarak, hepiniz oradan inin. Artık size benden bir yol gösterici gelecektir; kim benim hidayetime uyarsa artık o şaşırıp sapmaz ve mutsuz olmaz. Kim de benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz." (Taha 123-124)

"De ki: "Ben size, 'Allah'ın hazineleri benim yanımdadır' demiyorum. Ben gaybı da bilmem. Size 'Ben bir meleğim' de demiyorum. Ben sadece, bana gönderilen vahye uyuyorum." De ki: "Görmeyenle gören bir olur mu? Siz hiç düşünmez misiniz?" (Enam 50)

KILIÇLARIN GÖLGESİ ALTINDA İSLAM GENÇLİĞİNE ACİL ÇAĞRI

SÜLEYMAN EBÛ GAYS

Hamd Alemlerin Rabbinedir. O, Rahman ve Rahim'dir. Din gününün sahibidir. Mülkü dilediğine verir, dilediğinden çekip alır. Dilediğini yükseltip aziz kılar dilediğini alçaltır zelil eder. Hayır O'nun elindedir ve O, her şeye kadirdir. Salat ve Selam Rasullerin efendisi muttakilerin imamı yegane komutan, merhametin ve savaşın peygamberi kıyamet saatine yakın bir zamanda kılıçla gönderilmiş olan ve şöyle buyuran Rasulullah (s.a.v)'in üzerine olsun.

"İ'yne ile alışveriş yaptığınız, öküzlerin peşine takılıp çiftçilikle yetindiğiniz ve cihadı terkettiğiniz zaman Allah size bir zillet verir ve yeniden dininize dönmedikçe sizden onu kaldırmaz."

Ey Gençler!

Dört sıfat vardır ki, siz olmadan var olamaz, sizsiz harekete geçemez ve çabanız olmadan meyve veremez. Bu sıfatlar iman, ihlas, hamaset ve ameldir.

"Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip -Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler, artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verenlerdenim- dedi." (Kasas 20)

İman bu adamın kalbini doldurmuş ihlas gönlünü arıtmış, hamaset (gayret) çabasını yüceltmişti. Onun amelinin cevheri dosdoğru bir nasihatçi olmaktı. İşte bu adamın sorumluluğu sizin de sorumluluğunuzdur. Çabası size de farzdır. Yaptığı iş ümmetin geçtiği bu önemli merhalede sizin üstlenmeniz gereken roldür. Bundan dolayı ümmetin, sizin üzerinizdeki hakkı kat be kat artmıştır. Sizin omuzlarınızın üstünde duran ümmetin emaneti her zamankinden daha fazladır artık.

Ey Gençler!

Bu yankılanan haykırışlar... Bitmez tükenmez olaylar... Ard arda gelen felaketler... Bütün bunların sebebi içinde bulunduğumuz karanlık gecelerdir ve ümmetimizi bitkin düşüren öldürücü yaralardır. Eğer Allah yolunda cihadı terk etmemiş olsaydık hiç biri başımıza gelmezdi. Kalplerimiz dünya sevgisine daldı, ölümü kerih gördü...

Peki ya sonuç ne oldu?

Kalplerimizi dolduran bir korku, başımızı eğdiren bir zillet, burnumuzu sürten bir değersizlik, kibrimizi kıran bir bozgun… Ve (bilin ki,) zaafın bütün hallerini taşıyan bu durum ancak ve ancak muhlis çabalarınızla değişebilir. Kendinizi adamanızla, cihadınızla ve fırtınaya, sele karşı Allah-u Teala'nın şu sözünü haykıran duruşunuzla değişebilir ancak…

"Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (Bakara 249)

Ümmetin haline, halkınıza, toplumunuza bir bakın...

Alay konusu oluşumuzdan başka bir şey görebiliyor musunuz? Rabbimizin şeriatından başka şeriatlara mahkum. Şehvet ardında koşar olmuşuz, topraklarımız çiğnenmiş, ırzımıza geçilmiş, mallarımız gaspedilmiş, ülkelerimizde dinimizin şeriatı atıl olmuş.

Öfkenin gazabından kurtulmuş tek bir kişi görebiliyor musunuz? Sömürgeciliğin hilelerinden, bütün uzuvlarımıza kadar işlemiş ihanetin entrikalarından başka bize ne kaldı? Kendimizi aldattığımız keramet hangi keramettir? Kendimizi avuttuğumuz şeref hangi şereftir? Düşmanlarımızdan istediğimiz barış hangi barıştır? Hangi menfaati elde etmeyi umuyoruz? Hem sonra neden korkuyoruz? Niçin korkuyoruz? Kimden korkuyoruz? Ve ne zamana kadar korkacağız? Kesildikten sonra kuzuya

kasabın ne zararı dokunabilir ki?

"İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer mü'minlerseniz, Ben'den korkun." (Ali İmran 175)

Ey Gençler!

Kapımızdaki bu yıkıcı savaş sadece canımızı alıp bedenlerimizi parçalamayacak, onun bir amacı da yeryüzüne belalar musallat etmektir. Topraklarımızı çiğnemek, zenginliklerimizi gaspetmek, Yahudi ve Haçlıların menfaatine olacak şekilde İslam dünyasını değiştirmektir.

Bu savaş düşünmemize fırsat bırakmayacak kadar size yakındır. Seçme hakkımız yok. Ne yapacağımıza karar verecek kadar ya da bizden istenenin ne olduğunu bü-yüklerimize danışacak kadar bir mühlet tanımıyor bize…

Ey Gençler!

Bugün yapmamız gereken tek bir şey var. İkinci bir şık, bir alternatif yok. O olmadan kurtuluş yoktur. İşte bu SAVAŞ'tır.

"Artık sen Allah yolunda savaş, kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksın. Mü'minleri hazırlayıp-teşvik et. Umulur ki Allah, küfredenlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah, 'kahredici baskısıyla' daha zorlu, acı sonuçlandırmasıyla da daha zorludur." (Nisa 84)

Yüz yüze kaldığımız düşman Yahudi ve Haçlılardan müşterek bir düşmandır. Hiç kimse onların küfürleri noktasında zerre kadar bir kuşku içinde değildir. Ve bizlere; Müslümanlara ne denli düşman oldukları, bizim kökümüzü kurutma adına ne denli hırslı oldukları aşikârdır. Hedefleri ve amaçları apaçık ortadadır. Niyetleri sarihtir. Onlar niyetlerini açıklamaktan çekinmiyorlar ve bununla eğleniyorlar. Amaçlarını gerçekleştirmek yolunda önlerine çıkan herkese savaş ilan ediyorlar.

İşte onlarla savaş en büyük sorumluluktur ve Allah'a yakınlaştıran en büyük ameldir. Kim onlarla yakınlık kurar tek bir sözle dahi olsa onlara yardım eder ve arka çıkarsa İslam ümmetine savaş açmış ve küfre girmiştir.

Dualarımızın sonu; bütün hamdler alemlerin rabbi olan Allah'a özgüdür.

EN DEĞERLİ NİMET VE EN BÜYÜK ŞEREF

BİR ŞEHİD ANNESİ

Mücahid yakınları olan biz kadınlar için en değerli nimet ve en büyük şeref, Allah'ın bizleri bu kutlu grubun arasına seçmiş olmasıdır.

İslam'ın kendi öz evlatları tarafından ve kendi topraklarında garip bırakıldığı şu asırda bizleri kendisine ve dinine yardımcı olarak seçtiği için Allah (Subhana ve Teâlâ)'ya şükretmeliyiz.

Bu bizim için bir mutluluktur. Kıyamet gününe kadar ne terk edenlerin ne de arkasından yaklaşanların zarar vermeyeceği bu "Taifet'ul Mansura" ya dahil olmaktan daha fazla mutluluk veren ne olabilir?

Evet… Allah'a (s.v.t) andolsun ki, kadın için gerçek mutluluk dünya hayatı ile genişliği gökyüzü ve yerler kadar olan bir cennet satın almaktır. Mutluluk yemek, içmek, lüks evler, bol para ve dünyanın geçici nimetlerinde değil, Allah'ın (s.v.t) kitabına ve Nebi (s.a.v)'in sünnetine tabi olmakta, Selefi Salih'in hanımlarını, sahabe annelerimizin dine nasıl yardım ettiklerini ve malları ile canları ile, eşleri, çocukları ve aileleri ile birlikte dini nasıl müdafaa ettiklerini örnek almaktadır.

Çünkü nübüvvetin doğuşundan itibaren Müslüman kadın dine yardım konusunda oldukça etkindir. Mesela mü'minlerin annesi Hatice Binti Hüveylid; Allah'ın Nebisi (s.a.v), vahyin ilk kez inişinden sonra korkudan kalbi titreyerek geldiği zaman bu şefkatli eş onu mutmain olarak karşılamış ve **"Üzülme! Allah seni utandırmaz"** demiştir.

Mücahitlerin imamının eşinin ona yardımcı olmak için söylediği bu basit sözler hakkı öğrendikten sonra onun azminin güçlendirmiş, kalbini mutmain kılmıştır. Ve yolu belirgin hale gelmiştir. Bu mübarek eşin bu konumda oynadığı rol bu kadarla sınırlı kalmamış, vefat edinceye kadar cihadı ve fedakarlıkları sürmüştür.

O, Rasul'e (s.a.v) ilk iman eden ve ona maddi manevi destek olan bir kadındır. İslam'a davet uğrunda sahip olduğu hiçbir şeyi esirgememiştir. Bu yüzden bizim için çok güzel bir örnektir.

Son olarak mü'min bir hanım için en büyük şeref Allah'ın onu, kendi yolunda şehit olarak seçmesidir. Mücahide bir hanımın Allah yolunda isteyebileceği en büyük şey budur.

EBU'L YEZİD… YOKLUĞUN BİZİ KEDERLENDİRİYOR...

El Makrizi Tarihi Araştırmalar Merkezi Müdürü
DR. HÂNİ ES-SİBÂİ

"Mü'minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri söze sadık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir (şehit olmuştur). Bir kısmı da (şehit olmayı) beklemektedir. Verdikleri asla değiştirmemişlerdir." (Ahzab 23)

Allah'a hamd, Rasulullah'a salat ve selam olsun.

El Kaide Cihad Örgütü Genel Merkezi, 01 Haziran 2010'da örgütün komutanı mücahit Şeyh Mustafa Ebu El Yezid'in -beraberinde üç kızı, torunu ve bazı komşularıyla birlikte- ABD'nin Afganistan ve Pakistan'daki mürted hükümetlerle ve casus birliklerle işbirliği içinde, insansız uçaklarla düzenlediği vahşi ve barbar bir saldırı sonucu şehit (biz öyle addediyoruz) olduğu haberini teyit eden bir bildiri yayınladı.

Gökyüzünde Toplu Düğün!

Biz de vazifemiz olarak bu eşsiz komutan Şeyh Mustafa El Yezid'in liderliğindeki bu toplu düğün haberini ümmete iletiyoruz. Onlar ki, Allah-u Teala'nın izniyle ruhları gökyüzüne sevinçle yükseldi. Çünkü Allah, onlar için çok kıymetli bir makam hazırladı. Öyle ki onlar, muktedir bir hükümdarın katında, doğruluk meclisindedirler. Aynı zamanda bu masum ruhlar ve günahsız nefisler Rablerine kulların zulmünü, Müslümanlar'ın ihanetini ve kibirlilerin yeryüzündeki zorbalığını şikayet etmektedirler!

Ne mutlu sana ey Ebu Şeyma! Ne mutlu sana ey Ebu Cihad!

İşte böyle düşmanlarımız erkekçe karşımıza çıkmazlar…

Onlar ancak korkakça ve adice duvarların arkasından savaşırlar!!

Füzelerini gelişigüzel fırlatırlar!! Kadın, çocuk, yaşlı ayırmayan füzelerini..!

Malımıza ve servetimize üşüşürler!

Çocuklarımızın, kadınlarımızın kanlarını dökmek hoşlarına gider! Allah, Muhkemi't Tenzil'de şöyle buyuruyor: "Bu da onların 'Ümmilere karşı (yaptıklarımızdan) bize vebal yoktur' demelerinden dolayıdır. Onlar, bile bile Allah'a karşı yalan söylerler." (Al-i İmran75)

Bize ne hürmet ederler, ne de bir ahd ya da anlaşma yükümlülüğünü umursarlar! "Bir mü'min hakkında ne akrabalık (bağlarını), ne de antlaşma gözetirler."(Tevbe 10)

Ebu Yezid! Ebu Şeyma! Rahat uyu! Sen sözünü tuttun ve görevini yerine getirdin!

Komutan Ebu Yezid (Allah ona rahmet eylesin) Hakkında:

Tanımayanlar için, işte bu büyük mücahit komutanın hayatından bir kesit:

Adı Mustafa Ahmed Osman Ebu El Yezid.. Muhasebeci Şeyh Said olarak da tanınıyordu.

1979'da Mısır'daki Zakazik Üniversitesi'nin Ticaret Fakültesi'nden mezun oldu.

Dr. Eymen El Zavehiri liderliğindeki cihad örgütünün bir üyesiydi. Önce Mekke'ye giderek orada Harameyn topraklarında bir süre çalıştı. Daha sonra 1987'de Pakistan'a gitti, oradan da o dönemde Sovyet komünistlerinin işgali altında olan Afganistan'a geçti.

1988'de iki şehit (biz öyle kabul ediyoruz) yoldaşı, Ebu Ubeyde El Benşiri olarak da bilinen mücahit komutan Şeyh Ali Emin El Raşidi ve mücahit komutan Suphi Abdulaziz Ebu Sitte (Muhammed Atıf) diğer adıyla Ebu Hafs El Mısri (Allah hepsine rahmet eylesin) ile birlikte El Kaide'nin Şura Meclisi'ne üye oldu.

Cihad grubunun ilk kamplarında ve Şeyh Usame Bin Ladin'in o dönemde kurduğu kamplarda eğitim gördü. Caci, Celalabad, Host ve Me'sedeti'l Ensar vb. çatışmalarına katıldı. Sonrasında yıldızı parladı ve Şeyh Usame Bin Ladin'in güvenini kazanarak bu kampların ilk muhasebecisi oldu. Şeyh Usame Bin Ladin Sudan'a gittiğinde de Akik Vadisi Şirketi'nin mali sorumlusu oldu.

Sudan Hükümeti, Şeyh Usame Bin Ladin'i, mücahitlerin liderlerini, ailelerini ve Mustafa Ebu El Yezid'i Sudan'dan ayrılmaya zorlayınca tekrar cihad toprağı Afganistan'a döndüler. Orada onları Şeyh Yunus Halis, Şeyh Hakkani ve mücahitlerin liderleri karşıladı... Afganistan İslam Emirliği Hükümeti, ilk ortaya çıktığında onları hoş karşılayarak barındırdı ve onlara yardım etti!

Şeyh Abdulhadi El Iraki'nin 2007'de Türkiye'de tutuklanarak Irak'taki işgalci Amerikan kuvvetlerine teslim edilmesinin, oradan da Küba'ya gönderilmesinin ardından Şeyh Mustafa Ebu El Yezid, Afganistan'daki El Kaide Cihad Örgütü'nün komutanı seçildi.

Şeyh Mustafa Ebu El Yezid'in büyük kızının ismi Şeyma'dır. Cihad isimli bir diğer kızı da esir Şeyh Dr. Ömer Abdurrahman'ın (Allah onu esaretten kurtarsın) oğlu kardeşimiz Muhammed'in eşidir. Muhammed de 2003'te Amerika'nın Afganistan'ı işgalinin akabinde işgalcilere mezar olan bu onurlu ülkede tutuklanmış, daha sonra Amerikalılara teslim edilerek Guantanamo'ya gönderilmişti. Seneler sonra ise Amerikan Hükümeti Muhammed'i Mısır Hükümeti'ne teslim etti. Mısır'da da Tora Cezaevi'ne hapsedildi.

Şehid Şeyh Mustafa Ebu El Yezid, Dr. Eymen El Zevahiri'nin de büyük saygı duyduğu, değer verdiği ve -güvenlik güçlerini çok kez afallattığı ve eşsiz bir zekaya delalet eden eylemler gerçekleştirdiği için (Allah ona rahmet eylesin!)- 'hayalet adam' lakabını taktığı şehid (Biz öyle addediyoruz) Adil Avad'ın -Ebu El Nadr olarak da biliniyor- dul kalan eşiyle evlendi. Avad, örgütün önde gelen liderlerinden kabul ediliyordu. 1994'te Mısır'ın Giza semtinde pusuya düşürülerek öldürüldü.

Lider Şeyh Mustafa Ebu El Yezid El Kaide Cihad Örgütü'nün Afganistan'daki komutanı olmasına rağmen, aynı zamanda Afganistan İslam Emirliği Emiri Molla Muhammed Ömer'e de biat etmişti. Taliban liderleriyle de yakın ilişki içerisinde ve ittifak halindeydi. (Allah ona bolca rahmet eylesin.)

Ey Allahım! Şehadet ederiz ki...

Allah'ım! İnanıyoruz ki, Ebu El Yezid ve kardeşleri mağrurluktan, insanlara gösteriş yapmak için yola çıkmadılar!

Ey Allah'ım! Şehadet ederiz ki, onlar senin uğruna yola çıktılar... Seni hoşnut edebilmek için..

Ey Allah'ım! Şehadet ederiz ki, onlar senin dinine yardım ettiler... Engel olanlar cihad bayrağını düşürdüğü gün, onlar kaldırdılar!!

Allah'ım! Onları Firdevs-il Ala'ya koy ve onların yerini onlar gibi hayırlı insanlarla doldur..

Allah'ım! Bu temiz, masum nefislerin intikamını al, düşmanlarından hınçlarını al...

Düşmanlarına kudretinin mucizelerini göster. Zira onlar seni aciz bırakamazlar..

Allah'ım! Onları tek tek say, hepsini yok et… Bir tanesini dahi bırakma…

Ey Muvahhid Mü'minler, Rabblerinin Vaadine İnananlar!

Dağılmayın... Kaçmayın..

"Allah'ın rahmetinden asla ümidinizi kesmeyin. Çünkü kafirlerden başkası Allah'ın rahmetinden ümidini kesmez!" (Yusuf 87)

Maktulünüz şehit... Geri döneniniz mutlu... Esiriniz mükafatlandırılmış... Düşmanınız günahkardır...

Ne mutlu sana ey Ebu Şeyma!

Tek başına yaşadın.. Garip kaldın. Ve şehit olarak öldün sayıyoruz..

Sanki zamanın menfezinden bize bakan ruhunun sesini duyuyorum. Müslüman nesillere şunu öğütlüyor:

"Onurlu bir hayat yaşamayan… Topluluğun arasında zillet içinde ölür… Kıymetli ömrün fanilikten kaçışı yok, öyleyse zamanını daha şerefli, daha onurlu olan için harca…"

Ne Mutlu Sana! Dostlarına Kavuştun..

Molla Dadullah! El Benşiri... Ebu Hafs... Ebu Ömer El Bağdadi... Ebu Hamza El Muhacir... El Zerkavi... Tarık Enver... Nasr Fehmi... Abdul Alim, El Hanevi... Hattab... El Ğamidi... El Şami ve temiz kanlarıyla Afganistan, Irak, Çeçenistan, Bosna, Keşmir, Türkistan, Somali ve Filistin'deki ve diğer yerlerdeki cihat topraklarını sulayan daha niceleri!

Şehitlerimizin Sadık Ruhlarına!

"Ne mutlu size! Ne mutlu size ki, Firdevs-i Âlâ'yı kazandınız!!

Sefil Amerika, onun uşakları ve ayakçıları! Size gelince...

Bizim maktullerimiz Allah'ın izniyle cennettedir… Sizinkilerse Allahu Teala'nın izniyle cehennemde...

Allah bizim Mevla'mızdır.. Sizinse Mevla'nız yoktur!"

AĞLAYANI OLMAYAN BİR DİN İÇİN AĞLA ANNE...

EBU MUHAMMED ASIM EL MAKDİSİ

Unutmak mı? Asla... Tutuklandığımdan beri döktüğün gözyaşlarını asla unutmayacağım...

Ve beni ziyaret ettiğin her defada zindanın parmaklıkları önünde daha da artan gözyaşlarını… Seni her görüşümde yüzümden eksik olmayan gülümsememe rağmen…

Anacığım bir an bile, bir an bile gözyaşlarının benim nazarımda önemsiz ve değersiz olduğunu aklından geçirme… Asla…

Sana olan sevgimi ve hürmetimi uzak yakın herkes bilir…

Ancak sana defalarca söylemiştim ya anacığım… Allah'ın dini bizim için her şeyden daha değerlidir… Ve Allah'ın tevhidi bize herkesten daha sevgili... Eğer üzüntünün ve göz yaşlarının artmasına sebep olduysam bil ki mazeretim budur anacığım... Sabret... Sana daha önce tekrar tekrar söylediğim gibi zindanda oluşumun sebebi yüce bir amaç uğrunadır... O da Allah'ın dini ve tevhididir.

Bu onur payesini alnında gururla taşı anacığım...

Zaman zaman uzun mesafeler katederek beni ziyaret ediyorsun... Zindanın duvarları ardında görüşme vaktinin gelmesini beklerken başka annelerin konuşmalarını duyuyorsundur. Çocuklarının, eşlerinin, kardeşlerinin suçları ile ilgili... Çoğunluğu hırsızlık, tecavüz, gasp, uyuşturucu, cinayet vb. suçlardır. Düşünsene dünya hayatı uğruna, faillerini yıllar yılı zindan duvarları ardına kilitleyen bu suçlar ne kadar onur kırıcı ve utanç verici... Akrabalar arasındaki bağların kopmasına sebep olan, dostlukları bozan, büyük fitnelere sebep olan suçlar… Üstelik fani dünya uğruna… Alçaltan ve utanç veren bir şehvet uğruna...

Ama biz anacığım... Daha önceleri de sana defalarca anlattığım gibi biz, insanların çoğunun Allah'ın dinine yardım etmekten yüz çevirdiği bir zamanda bizce çok değerli ve gurur veren bir suçla suçlanıyoruz… İnsanlar tağutun darbelerine boyun eğmiş, zillet içinde bir hayata razı olmuşlar… Kendilerini bu yolda sıkıntılardan kurtaracak bir sessizliği seçmişler… Allah'ın bize layık görmüş olduğu bu değerli armağandan dolayı gurur duymalı ve mağrur olmalısın... Ve O'ndan, bu yolda sebat edip bu yolda hayatımızı sonlandırmasını istemelisin… Davamızın (suçumuzun) "La İlahe İllallah" demek olduğunu sana anlatmıştım... Artık bundan öteye söyleyecek sözümüz yok...

Bunu anlatmak için çok uğraşıyoruz... Hücremizin kapılarına, zindandaki notlarımıza ve kartlarımıza hep bunu yazıyoruz... Bunu bilmeyenler için bir başlangıç, bir giriş olur ümidi ile… Ne zaman bunu haykırsak zindandaki polisler ve askerler "La İlahe İllallah demek de suç mu olurmuş" diyerek bizi küçümsüyorlar… "Her birimiz La İlahe İllallah diyoruz" diyorlar... Öyle zannediyorlar…

Onlara bu sözü söylemenin büyük sorumluluklar gerektirdiğini açıklıyoruz… Bu sözün onu söyleyen kişiye yapması ve yapmaması gereken çok önemli sorumluluklar yüklediğini... Meselenin onu söylemekte değil, uygulamakta olduğunu açıklıyoruz...

Sonra onlara gece gündüz bu sözü ve onun yüce değerlerini yıkmak için nasıl çalıştıklarını anlatıyoruz... Kelime-i tevhidin düşmanlarına nasıl askerlik ettiklerini… Kelime-i tevhide, dostlarına ve ehline savaş açan... Bu sözü telaffuz etmelerine rağmen nasıl ona karşı savaş açtıklarını anlatıyoruz…

Bu çok yüce bir sözdür… Bu kelimenin yücelmesi için savaşan, onun uğruna can veren askerleri vardır... Ömürlerini onun uğruna tüketen… O yolda eziyetlere katlanan... Biz de Allah'ın bizi onlardan kabul etmesini umuyoruz... (Allahumme Âmin)

Ve karşı safta... Kelime-i Tevhidin yücelmesi için savaşanlar olduğu gibi, ona düşmanlık edenler… Tevhid kelimesine muhalefet eden, kâfirlerin dinine, tağutların yasalarına yardım edenler…

İşte bu iki saf, Allah'ın kainatı ya-

-rattığı günden bugüne kadar birbirine karşı savaşan iki saftır. İşte bu iki taife… Birbirine düşman iki taife… Her biri rabbini razı etmek için birbirine düşmanlık eden iki taife…

Bu anlattıklarımızı dinleyip onu kabullenenler de oluyor. Acı gerçeği itiraf ediyorlar… Ama sonra rızk, evlat ve buna benzer mazeretler ileri sürüyorlar. Uğruna şirk işleyip, müşriklere yardımcı oldukları bu özürlerin hiç birinin geçerli olmadığını söylüyoruz… Bu konuda Allah-u Teala şöyle diyerek uyarmıyor mu bizleri: "Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının." (Tegabun 14)

Ve yine şöyle demiyor mu Rabbimiz: "Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun başında gayet katı, şiddetli, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildikleri şeyi yapan melekler vardır." (Tahrim 6)

Bazıları da kibirlenerek günahında ve batılında ısrar ediyor. Ama biliyoruz ki, Allah düşmanlarının hem kendilerini ve hem de rablerini sıkıntıya sokan bu sözlerimize tahammül edememeleri hiçte garip değil..

"Böyle iken, Allah bir olarak anıldığı zaman ahirete inanmayanların yürekleri burkulur da, O'ndan başkaları anıldığı zaman derhal yüzleri güler." (Zümer 45)

Suçumuzun bu olduğunu anlattığımızda sinirlenmelerinde de, büyüklük taslamalarında şaşılacak bir şey yok. Allah-u Teala şöyle buyurmuyor mu?: "Çünkü onlar, kendilerine: "Allah'tan başka ilâh yoktur" denildiği zaman kafa tutuyorlardı." (Saffat 35)

Selam sana ey anacığım…

Sana bu yolun mahiyetini, resullerin, onlara tabi olanların ve dostlarının yolu olduğunu açıklamaya çalıştım… Öyleyse bu ağlayışlar ve göz yaşlarına boğuluş neden?

Kurban bayramında bana veda ederken döktüğün gözyaşlarını asla, asla unutmayacağım… Zindanın penceresi ardında… Zannetme ki anacığım, ben her zaman gülümsüyorum... Zannetme ki, senin kederini ve üzüntünü anlayamıyorum... Asla… Bu doğru değil… Aksine ben sana mahkûmiyetimi unutturmak istiyorum. Ve bu gözyaşlarını, bu kederini daha yüce değerler için saklamanı istiyorum. O gün sana şöyle başlayan bir kaside yazdım:

Bana değil ey anam, şu kara güne ağla. Ağlayanı kalmamış yaralı dine ağla. Şu karanlık zindanlar diz çöktüremez bana. Ben ki, tüm hayatımı adamışım Rahman'a. Hapishane dediğin daha evla zilletten. Zillete boyun eğen, diz çökmüş bir milletten. Benim yüce davamı zindanlar hapsedemez. Onun sönmez nurunu hiç bir güç söndüremez. Bak yine özgürüm ben zincirler arasında. Ruhumu kamçılayan, hizmete Hak uğrunda. Ben özgürüm anacığım! Zincir, pranga neymiş. Sen sakla göz yaşını, halkıma boyun eğmiş...

Hapishanede ziyaretin esnasında döktüğün gözyaşlarını hatırlıyorum… Sana hapishanenin üzüntüsünü unutturmak için oradan buradan sorular soruyorum. Kah babamdan ve arkadaşlarımdan, kah çocuklardan ve kavgalarından vs... Zaman zaman tağuta sinirlenip onun yandaşları hakkında konuştuğun zaman sessiz olmanı işaret ediyorum…Seni duymasınlar diye!

Neden korkuyoruz anne?!
Diyeceğimizi dedik...
Sen yine de gülümse,
Gözyaşlarının arasından…
Şu sevgili esir oğlunu,
Bir gün onu sana getirecek olan
Akşamlara emanet et...

Suçum Ne Biliyor Musun?

Hapishane karanlığı değil, imanımın nurundan,
Sadece kalbim değil, bütün damarlarımdan…
Davamı kanımla yazıyorum kâğıtlara,
Beni bekleyen yarınlara...
Anne... Biliyor musun suçum ne?
Neden zindanlardayım?
Neden lime lime ediliyor bedenim?
Davamı yok etmek,
İmanımı sökmek uğruna...
Çünkü ben boyun eğmedim tağuta,
Ne kırbaçları, ne zindanları...
Beni susturamadı...
Çünkü itirazım var küfürlerine,
Haykırıyorum uzaklığımı hala,
Onlarla kesişmez yollarım diye...
Anne...
Zannetme ki heba ettim ömrümü,
Bana Rahman'ın armağanı olan...
Küçüğüne acımadıklarını söyleme anne…
Merhametlilerin en merhametlisi,
Rabbidir onu koruyan...
Gözlerin ışıldasın…
Ağlama anne…
Oğlun bu şerefli hayattan memnun,
Putların hâkim olduğu,
Bir asra uymaktansa...
Bil ki bir gün gelip te biterse çilem,
Yine dostum silahım,
O'dur yoldaşım annem..

El Beka Hapishanesi 1418

Eski CIA Yetkilisi ve Bin Ladin'i Yakalama Timi Başkanı

MICHAEL SCHEUER: "EL KAİDE TERÖRİST BİR ORGANİZASYON DEĞİL"

DALLAS NEWS GAZETESİ

Bin Ladin'i öldürmemize rağmen bu savaşı kaybediyor olduğumuza inanıyor musunuz?

Her cephede, efendim. Biz zaten Afganistan'daki yenilgiyi kabul ettik. Afganistan'ı nasıl terk ederseniz edin, nasıl bir kılıfa büründürürseniz büründürün, bütün bir İslam dünyası bu olayı ikinci kez dünyanın süper gücünün yenilgisi olarak görecek. Ben şahsen Afganistan üzerinde oldukça şahin bir duruşa sahibim. Orada kazanmak için uğraşılacak olursa bunu desteklerim. Ama başka bir bahriyelinin veya askerin kazanmak arzusu olmayan siyasi liderler için ölmek isteyeceğini sanmıyorum. Bence çok büyük bir kayıp. Sovyetleri yenilgiye uğratmak Bin Ladin'in nesli için canlandırıcı bir etki yapmıştı. Ve bizim yenilgimiz, zaten büyük ölçüde anti-Amerikan olan bir Müslüman dünyada benzer bir canlandırıcı etki yapacak.

Onların Bin Ladin'in yerini saptamak ve öldürmekte kullandıkları yöntemlerden öğrenilecek bir şey var mı?

Öğrenilmesi gereken ders; onları teker teker öldürerek veya kaçırarak yenemez ve Amerika'yı koruyamazsınız. Ben 1995 yazının sonunda CIA için operasyon programına başladım ve o zamandan bu yana, 16 yıldır, bizim cumhurbaşkanının dediği gibi adalet getirmek için, onları birer birer öldürüyor veya yakalıyoruz. Birçok kez, savaş alanında bize ve müttefiklerimize karşı savaşanların sayısı, bizim orada bulunan mevcudumuzdan daha fazlaydı. Usame bin Ladin'i öldürme operasyonunu kötülemek istemiyorum ancak olay sadece bir kişinin eksilmesinden ibarettir.

Öyle ise bu olayı nasıl ele almalıyız?

Bir sonraki sefer kendimizi savunmak için bir orduyu savaşa hazırlamamız gerekecek, düşmanı yok etmemiz gerekecek. "Askeri seçenek denenmiştir" şeklindeki açıklamalar gerçekten saçmalıktır. Eğer Amerikan halkının soğuk savaşın sona ermesinden bu yana, son 30 yılda bedelini ödemiş olduğu tüm güç bu ise ve bu yapabileceğimizin en iyisi ise, bu gerçekten bir utançtır. Eğer düşman ve onların destekçilerinden yeterli miktarda öldürürseniz, her savaş kazanılabilir.

Bir sürü sivili öldürmeye istekli olmak zorunda mıyız?

Kesinlikle. Bir savaşa ya kazanmak için girersiniz, ya da hiç girmezsiniz. Eğer kazanmak için bir savaşa girmişseniz ve üniforma giymeyen ve halk tarafından desteklenen düşman birçok can kaybına neden olacaktır. Burada Amerika'nın savunulmaya değer olup olmadığına karar veriyorsunuz.

Birçok insan, sivil ölümleri ile yeni bir askeri direnç oluşmasına neden olduğunuzu savunacak.

Efendim, ben bir tarihçi olarak eğitildim, ve bence bu mevzuda duyduğum en ahmakça tartışma

bu olmuştur. Alman sivilleri öldürürken çok popüler olduğumuzu mu sanıyorsunuz? Biz Dresden'i bombaladık sonra Wehrmacht'ın daha çetin savaşmadığını mı sanıyorsunuz? Bu savaşın bedelidir. Birini savunmak zorundasınız. Bu çok tarih dışı bir tartışma konusu. Tanıdığım bir rahip şöyle diyordu; ''Eğer mantıklı olarak desteklenmesi güç bir şey söyleyeceksen; onu çabuk söyle, belki kimseler dikkat etmez.'' Bu yeni başlamış bir tartışma değil.

Fakat birçok cihadçı grup Amerika'nın nasıl bir canavar olduğunu kanıtlamak için sivillerin katlini içeren videolar yayınlıyorlar.

Tabii ki öyle yapıyorlar. Ben bunlar önemli değil demiyorum. Ama amacınız ne? Amacınız kazanmak değil mi? Eğer Nazi Almanya'sının veya Japon İmparatorluğu'nun onların şehirlerini ve fabrikalarını ve bunların her birinde çalışan sivilleri 10-15 yıl daha yok etmeden bekleseydik, muhtemelen biz mağlup olacaktık. Öyle sanıyorum ki; Alman ve Japon güçleri de savaşçılarını motive etmek için sivil kayıplarını içeren yayınlar yapmışlardır. Bu savaşın doğasıdır.

Amerikalılar bin Ladin'den nefret etmekle yanlış mı yaptılar? Sizce Amerikalılar onun ne yapmaya çalıştığını, ne mesaj vermek istediğini anlayacaklar mı?

Hayır, ben düşmandan nefret etmeden veya en azından yaşam tarzınıza veya bir millet olarak hayata devam etmenize bir tehdit olarak görmeden bir savaşı sürdürmenin çok zor olduğunu düşünüyorum. Bu açıdan yaklaşınca ona karşı bir husumet olması gerekir. Statükocu olmayı bırakarak kalkıp "Biliyorsunuz ki size 25 yıldır yalan söylüyoruz." diyen bir politikacımız olmadıkça, Amerikalılar bu uzun soluklu savaşı neden kaybettiğimizi anlamayacaklar. Bize saldıran bu kişiler, gerçekten seçimler konusunda, demokrasi ve özgürlük konusunda, kadınların çalışması konusunda bizlere hiçbir imkan vermeyecekler. Onlar, kendi ülkelerinde de buna izin vermeyecekler. Fakat onlardan az bir kısmı benim kızlarım üniversiteye gittikleri için kendilerini havaya uçuracak. Gerçek şu ki biz bu insanlarla savaşıyoruz ve Amerikan hükümetinin İslam dünyasında yapmakta olduklarından ötürü savaştığımız insanların sayısı artmakta. Ve Suudi polis devletine verdiğimiz destek, Afganistan, Irak ve Yemen'deki askeri varlığımız, İsrail'e olan desteğimizin, bu politikaların düşmanın asker toplamada ana argüman tartışma malzemesi olduğunu anlayana kadar, bu düşmanın sayı, devamlılık ve potansiyeli alanlarında hiçbir gedik bulamayacağız, onların zaaflarını yakalayamayacağız. Bütün bunları bu politikaları kötülemek ya da yanlış olduğunu söylemek için değil, bu duruma basitçe bir bakış sunmak ve düşmanı neyin motive ettiğini anlamak için söylüyorum.

Yıllar önce Bin Ladin, ABD'nin tüm Müslüman topraklarından çekilir çekilmez El Kaide'nin barışı müzakere edeceğini ifade eden bir bildiri yayınladı. Bunun bir başlangıç noktası olduğunu düşünmek tam anlamı ile gerçekçi miydi? Konuya vakıf olmayanlar için, diyelim ki sizin deyiminiz ile Suudi Polis Devletine olan tüm desteğimizi çektik. Bu gerçekçi mi?

Bunu gerçekçi olarak düşündüğüne emin değilim ancak, O bunun gerekli olduğunu düşündü… (Suudi Arabistan için), ama elbette ki bu mümkün değil. Suudiler bizi ele geçirmiş durumdalar (onlara bağımlıyız). Onların petrollerine ihtiyacımız var. Bizim jetlerimizi almalarına ihtiyacımız var. Bono ve fonlarımızı almalarına ihtiyacımız var. Ve eğer onlar gelecek iki ayda Bahreyn'de yeteri kadar Şii öldürecek olursa, biz İran ile savaşa girmiş olacağız çünkü İran Şiileri kurtarmaya gelecektir. Amerikan halkı da bu konuda sesini çıkarmayacaktır.

ABD kuvvetlerinin Abbottabad'a düzenledikleri saldırıda izlediği yol ve bir kuryeyi izlemesi: Siz olsanız böyle bir yol mu izlerdiniz?

Bence kim olsa bunu böyle yapardı. İstihbarat işi genellikle birbiri ile uyumlu gözüken fakat hikayeyi anlatmayan birçok küçük parçanın toplanmasından ibarettir. Sonrasında ya hata yaparsınız ya da çok kurnazsınızdır ve elinizdeki birçok bilgiye ışık tutacak, anlam kazandıracak küçücük bir bilgiye ulaşırsınız. Öyle görünüyor ki Halid Şeyh Muhammed'den edinilen kuryenin adı sahip olduğumuz büyük miktardaki bilgiye anlam kazandırdı. Ve böylece bir kere edindiğimiz kurye adı ile bütün yollarımız açıldı ve işlem pazar günkü operasyonla son buldu. Bush ve Obama'nın Pazar gününe kadar söylemiş oldukları Bin Ladin'in kayadan kayaya, mağaradan mağaraya atladığı lafının tam anlamı ile bir yalan olduğunu belirtmek lazım. Onlar bu yalanlarında ısrar ettiler fakat eğer ortalıkta fazla dolanırsanız yakalanırsınız.

Ladin'in ölümü El Kaide ruhunu nasıl etkileyecektir?

Kimse bundan memnun kalma-

-yacaktır, fakat onlar Batı tarzında ben merkezli bir psikolojik analiz yapmazlar. Onlar terörist bir organizasyon değiller. Onlar bir isyan organizasyonu ve daima liderlerinin öldürülmesini bekliyorlar ve buna da hazırlıklılar çünkü kendilerinden ezici şekilde güçlü bir düşmana karşı savaşıyorlar. Ve El-Kaide ile ilgili bildiğimiz bir başka şey de geçtiğimiz 16 yılda birçok planlarını başarı ile gerçekleştirdiler. Zevahiri'nin kalıcı bir lider olacağından şüpheliyim. Geçtiğimiz yıllarda Bin Ladin'i bu kadar sessiz görmemizin bir nedeni de yeni nesilden birisinin medyaya hakim olmasına izin vermesidir. Arap Yarım Adasındaki El-Kaide'nin lideri Nasir El Vuheysi gibi, hem alim hem de savaş tecrübesi olan Ebu Yahya El Libi gibi. Bu kimseler yeni nesilden lider adayı olanlar ki onlar daha zeki, daha iyi eğitim almış ve muhtemelen de Bin Ladin'den daha kaba ve kan dökmeye meyilli kimseler.

Ya Enver El-Evlaki?

Evlaki Batı medyasının uydurmasından ibaret bir liderdir. O çok yetenekli bir propagandacı fakat hiçbir savaş tecrübesi yok ve malum gaye için sabredip deniz aşırından (Amerika'dan) hizmette bulunmuş değil. Yüksek potansiyel sahibi biri fakat, bence onun Bin Ladin'in yerine geçmesini beklemek yersiz bir gerginlik olur.

Ancak El Kaide'nin üst kademede güzel konuşan ve karizmatik bir lidere ihtiyacı yok mu?

Onların liderliğin zirvesinde belagat sahibi bir lidere ihtiyacının olduğundan şüpheliyim. Zevahiri son derece akıllı ve iyi planlar yapan biri. O yıpratıcı bir şahsiyet buna rağmen ilişkiye girdiği insanlarla sevecen ve dost canlısı bir ilişki içerisine girmeyecektir. Geçtiğimiz yıllarda Körfez Arapları-Suudilerle, Kuveytlilerle ve Yemenlilerle anlaşmada sorunlar yaşadı. Fakat o çok zeki biri ve o da kan dökmeye Usame Bin Ladin'den daha fazla meyilli.

Afganistan, Pakistan ve Arap Yarımadasındaki bu hareketi kırmak için bundan sonraki adım ne olmalı?

Birden fazla seçeneğimizin olduğu bir yer varsa o da Afganistan. Burada baskıları kırarak mümkün olduğunca çok Taliban ve El-Kaide'yi öldürerek, onların sayısını biz işgal etmeden öncekinden daha az bir rakama indirmek ve çekilmek. Pakistan'da yapabileceğimiz bir şey yok. Bence sayın McCain ve Senatör Feinstein ve diğer politikacılar Pakistan'ı yeterli işbirliği yapmamakla, diplomatik davranmakla suçluyorlar ama bütün bunları istihbarattan aldığı raporlara göre söylüyorlar. Gerçek şu ki biz Pakistan'ı yüzüstü bırakamayız. Bu ilişkide onlar efendi bizler ise hizmetçiyiz. Afganistan'daki NATO güçleri Pakistan'dan Karaçi üzerinden sokulan ikmal kaynaklarına bağımlı. Bundan ötürü NATO güçlerinin günlük ihtiyaçları Pakistan'ın Karaçi'yi hava üssü olarak kullanmamıza ve ikmal malzemesi dolu kamyonların Afganistan'a geçmesine izin vermesi açısından hayati öneme sahip. Yarın bir gün, birisi Feinstein'in ve McCain'in odalarında Beyaz Saraydan da birilerinin de bulunduğu bir anda "Dinleyin, Afganistan'da ordumuzun lojistik ve levazım (kaynak) açısından dünya ile ilişkisi kesilmiş durumda" diyecek. Yeteri kadar malzemeyi uçakla ve Rusya sınırından geçirmemiz mümkün değil. Pakistan'a ihtiyacımız var. Pakistan ile ilişkimizi kesemememizin diğer nedeni ise, bize o kadar destek verdiler ki iç savaşa sürüklendiler ve bu da onların istikrarını zedeledi. Ve bizim onlara verdiğimiz para hem onların ülke ekonomisini istikrara kavuşturmalarında hem de vatandaşlarının Hindistan'a kafa tutabileceklerini düşünmelerini sağlamakta kullanıldı. Ancak aslında para, nükleer güce sahip bir devletin yıkılmasını önlemede kullanıldı. Bu da bir yere kadar ve bence Amerikan halkı, kısa bir süre sonra, Suudi Arabistan'da olduğu gibi bizim mahkum, bağımlı olduğumuzu gördüğünde sona erecek ve desteğimiz kesilecek.

ABD çıkmazda. Bu durum bizi geriye götürüyor, bize zarar veriyor ancak bunun bize faydası da var; bizi uyandırıyor.

Ben bunun gerçekten de Birleşik Devletleri uyandırdığına inanmıyorum. Beyaz Saray'da hangi parti olursa olsun, güdülen politikalarda daima tam bir saflık ve küstahlık mevcut çünkü biz her ülkenin sorunları ile kendi sorunumuzmuş gibi ilgileniyoruz. 2004 yılında yazdığım Imperial Hubris (Kibir İmparatorluğu) isimli kitabımda, bizim çıkarlarımızla Pakistanlıların çıkarlarının arasında çok az sayıda ortak nokta olduğunu belirtmiştim. Pakistan'ın ihtiyaç duyduğu şey Kabil'de İslamî bir yönetim. Onların sakin bir batı sınırına ihtiyacı var. Ve kendi militanlarının ve Afgan militanlarının güneyle Pakistan'la değil de kuzeyle Orta Asya ile ilgilenmelerine ihtiyacı var. Bunu anlamak için ileri derecede uzman olmak gerekmiyor. Bu konu çok açık. Pakistan'dan, kendilerine

istikrarsızlıktan başka bir şey getirmeyen, yapageldiklerinden daha da fazlasını yapmasını beklemek ya gerçekten küstahlık ya da Amerika'nın politik yapısı hakkında oldukça saf olduğunuz anlamına gelir.

Amerikalıların Bin Ladin'i öldürdüğümüz için bu savaşta kazanan olduğumuzu düşünmeleri ahmaklık mı olur?

Bin Ladin'in katlinin bir başarı olduğunu düşünmekteyim. El-Kaide'nin ilk kurulduğu günden 2009'da onun yaptığı son açıklamalara kadar, Batılılar El Kaide'nin savaşı kendi başına kazanabileceğini veya Bin Laden'in tüm olayların merkezinde olduğunu düşünerek ahmaklık yapmış olacaklarını çok net olarak ifade etmiştir. O El-Kaide'nin ve kendisinin ana rolünün Müslümanları ayağa kaldırmak, isyana teşvik etmek, zaferin mümkün olduğuna ikna etmek, Amerikalılara ve müttefiklerine karşı savaşmaya sevketmek ve düşmanları Ortadoğu'dan kovmak olduğunu defalarca söylemişti.

Arap ve Müslüman aleminin geneline şöyle bir bakacak olursanız 2007 yılında kilisenin yaptığı bir oylamaya göre halkın % 80'inin Amerikan dış politikalarını kendi inançları ve gelecek nesiller için bir tehdit olarak görüyor. Bu düşmanlığın çok önemli bir kısmı Bin Ladin hitabeti ve örnekliği sayesinde oluştu. Kendince O yakalanmadan önce vakti olsaydı şöyle düşünürdü; "Yapabileceğimin en iyisini yaptım ve arkamda hiç de kötü sayılamayacak bir durum bıraktım." derdi.

El-Kaide, Amerika'nın içinde bulunduğu ekonomik krize zafer gözü ile mi bakıyor?

1998'den bu yana kesinlikle ciddi gelişme kat ettiler. Bin Ladin açıkça ilerlemelerini nasıl ölçebileceğimizi belirtti. Sadece üç konuyu vurguladı ve o zamandan beri bunlara sadık kaldılar: İlki; uluslararası ekonomik şartlar göz önünde bulundurularak zaten kötüye gitmekte olan Amerikan ekonomisini batırmak için daha da kan kaybetmesine neden olacak eylemlerin yapmak. İkincisi; Amerikan askeri ve istihbarat kaynaklarının etkin olamayacakları ve esnekliklerini kaybedecekleri kadar geniş bir alanda yayılmalarını sağlayacak eylem ve söylemler geliştirmek. Üçüncü olarak da müttefiklerimiz ile yollarımızı toptan ya da peyderpey ayırmamıza neden olacak şekilde Birleşik devletler içerisinde halk muhalefeti oluşturmak. Eğer bu üç maddeyi kendinize ölçüt edindiyseniz, 11 Eylül'den bu yana hedeflerinizden saptığınızı savunmak oldukça güç olur.

El-Kaide bir terör örgütü değilse, nedir?

Öyle idi. Ebu Nidal gibiler... Filistinli bazı eski gruplar: Filistin Özgürlük Cephesi, PFLP, Çakal Carlos gibi birer ölümcül bela olanlar. İsraillileri Güney Lübnan'dan Hizbullah'ın terörist yanı çıkarmadı mesela. Bunu yapan onların isyancı güçleri idi. Sanırım bu, geniş ölçekte anlamlı bir farklılıktan daha öte bir şey. Çünkü isyancı bir güç %70 oranında lojistik desteğe bağımlıdır. Onların varlıkları yaptıkları kanlı eylemlerin devamına bağımlıdır. Ve Bin Ladin'in örgütü Sovyetlere karşı isyan ederek savaşan grupları kendilerine örnek almaktadır.

Peki ya Halid Şeyh Muhammed gibi insanlar için ilgili kamu, sivil çalışmalar? ABD'nin bu mevzunun Bin Ladin'e adalet dağıtma girişimine katkı sağlayacağını iddia edeceği göz önüne alındığında, bu sivil yargılama seçeneğine katkı sağlar mı?

Bu tartışma halen daha havada kalmaktadır. Bu mükemmel bir operasyon, fakat bence sonrasındaki çuvallama ileride büyük bir problem olacak, hem Avrupa'da, hem Birleşik Devletlerde hem de Müslüman dünyada. Ancak bunu bir tarafa koyacak olursak, bence her şeyden önce yapmamız gereken bu savaşı bir bütün olarak kanunlar dünyasının yaptırımlarından uzak tutmaktır. Bu kişiler suçlu veya sabıkalı değiller ancak üniformasız askerler.

Her şey söylendikten ve yapıldıktan, Guantanamo ile ilgili tartışmalardan, verilen hükümler ve artırılan sorgulardan, geçtiğimiz 15 yılda biz ve Avrupalıların birbirimize bağırışlarımızdan sonra Avrupalılarla ve Cenevre anlaşmasını imzalayan tüm taraflarla oturup asla serbest kalmaması gereken savaş mahkûmlarını ne yapacağımızı karara bağlamalıyız. Serbest bırakıldıktan sonra savaş alanında öldürülen veya kaçırılanların sayısının ne kadar yüksek olduğunu görünce, bu çok büyük öneme haiz bir konu gibi görünüyor. Bu Batı için yeni bir olgu. 2004'de emekliye ayrıldığımda dedim ki "Dinleyin, bu işe yaramayacak. Biz serbest kalınca gidip Volkswagen üretecek Almanlarla karşı karşıya değiliz. Şu yüzüne baktığınız adamlar çıkıp tekrar savaş alanına geri dönecek." Onları ne yapalım? Fakat oturup bu olgu hakkında ikilemde kaldığımızı itiraf edecek kadar olgunluk gösteremedik.

İSLAM SAVAŞ HUKUKUNU YENİDEN DÜŞÜNMEK

OSMAN AK

İnsanoğlu yaratılışı gereği toplum içinde yaşamaya mecbur olduğu gibi, insanoğlunun hayatı düzenlemeye yönelik olan iradesinin siyasî boyut kazanmış şekli olan devletlerin de birbiriyle münasebet kurma mecburiyetleri vardır. Tarih boyunca bu münasebetler ilmî, ticarî ve kültürel nitelikte olabileceği gibi savaş şeklinde de olmuştur.

Müslüman ve gayrimüslim birçok hukuk tarihçisi ve devletler hukuku uzmanının da belirttiği bir gerçeğin altını çizmekte fayda var: Devletlerarası münasebetlerin daha başlangıçta bir hukukî zemine oturtulması, İslâm hukukçularının eşsiz gayret ve çabalarıyla gerçekleşmiş, mevzuyla alâkalı ilk kapsamlı literatür de, yine Müslümanlar tarafından hukukî tefekkür ve uygulama alanına kazandırılmıştır.

İslâm hukukunun ana kaynakları olan Kur'ân-ı Kerim'de ve hadis-i şeriflerde mevzuuyla alâkalı kesin nassların bulunması, müçtehit imamların çoğunluğu üzerinde devletlerarası münasebetlerin temel niteliğinin savaş olduğu kanaatini yerleştirmiştir. Esasen devletlerarası münasebetlerin tamamen barış esasına dayalı olduğu görüşü sadece bugünün Batı karşısında acziyet psikolojisine düşmüş olan müelliflerince dile getirilmektedir. Yoksa geçmiş âlimlerin devletlerarası münasebetlerin temel niteliğinin tamamen barış olduğu gibi bir görüşleri yoktur.

Söz konusu aşağılanma psikolojisi içerisine girmiş zamane yazarları her ne kadar devletlerarası münasebetlerin temel niteliğinin savaş olduğu görüşünü taşıyanların azınlıkta olduğunu iddia etseler de, fıkıh kitaplarının çoğunluğunda münasebetlerin temel niteliğinin savaş olduğu, barışın ancak maslahat icabı yapılacağı şeklindeki ifadeler çok açık bir şekilde belirtilmektedir. Hatta bazı fıkıh kitaplarımızda senede en az bir kere savaşa çıkılması gerektiği gibi ifâdelere bile yer vardır. Bunun sebebi ise, "yılda bir kez savaşa çıkılmazsa, Müslümanlarla savaşmaları için kafirlere fırsat verilmiş olur" şeklinde açıklanmaktadır.[1]

Biz bu makalede cihadın hükümlerini birebir ele alacak değiliz. Sadece bugün ortada dolaşan bazı fetvacıların "İslâmda savaş diye bir şey yoktur" diye söyledikleri zırvalar ile, geçmiş ulemânın dile getirdikleri fetvalar arasındaki farkları ortaya koymaya çalışacağız. Bu arada mevzuyla direkt bir alâkası olduğu için yeri geldiğince cihad ahkâmından da kısaca bahsedilecek, tafsilat kaynaklara havale edilecektir.

Münasebetlerin Esasının Savaş Olduğu Hakkında Ulemânın Görüşleri

İslâm hukukçularının çoğunluğu, dünyayı daru'l-İslâm ve daru'l-harb şeklinde ikiye ayırdıkları ve Kur'ân'daki kıtal âyetleri çok açık ve mutlak olduğu için İslâm devletiyle gayrimüslim devletler arasındaki ilişkilerin savaş esasına dayandığını kabul etmişlerdir.

Nitekim Hanefî fakîhlerinden **İmam Kâsânî** şöyle demektedir: "Ehl-i kitab ve mecûsilerle Müslüman oluncaya veya cizye verinceye kadar savaşılır."[2]

Yine Hanefî fakihlerinden **Molla Hüsrev** Hazretleri cihadın hükmünü açıklarken şöyle der: "Cihad farz-ı kifayedir. Yani kafirler bizim ile savaşmasalar bile, kafirlere savaş açıp harbe başlamamız üzerimize farzdır. Bu durumda insanların bir kısmı her zaman cihad yaparsa, hepsinden sakıt olur. Zira bir kısmının yapmasıyla maksat hasıl olur. Tıpkı cenaze namazı,

1 Ahmed Yaman, "İslâm Hukukunda Devletlerarası İlişkilerin Temel Niteliği" s. 24, 4. ve 5. dipnotlarda geçen kaynak eserler.. 2 Kâsânî, el-Bedâi', c. VII, s. 100

selama karşılık verme gibi."[3]

İmam Şafiî hazretleri el–Ümm adlı kitabında şöyle buyuruyor: "Farz olan husus, ya Müslüman oluncaya ya da cizye vermeyi kabul edinceye kadar müşriklerle savaşmaktır."[4]

Hanbelî fakihlerinden **İbn Kudâme** şöyle demektedir: "Ehl-i kitap ve Mecusilerle Müslüman oluncaya veya cizye verinceye kadar savaşılır."[5]

"Sakın gevşemeyin, üstün olduğunuz halde, barışa davet etmeyin!" (Muhammed Sûresi, 47/35) âyet meâlinin izahını yaparken Şafiî fakihi **Kiyâ el-Herrâsî** şöyle diyor: "Bu âyet, zaruret hali dışında kafirlerle anlaşma ve sulh yapmanın yasaklanmasına ve Müslümanların zayıf olması durumu müstesna, cihadı terketmenin haramlığına delildir."[6]

Şimdiki "İslâm'da savaş diye bir şey yok" diyenlere inat, hakiki âlimlerin beyanlarına göre Müslümanlar askerî, lojistik ve moral yönünden kuvvetli oldukları zamanlarda düşmanlarıyla barış anlaşması yapamazlar. Yalnız Müslümanlar sayıca ve silahça zayıf oldukları takdirde maslahat icabı barış yapılabilir. Yine başka bir hükme göre Müslümanlar kafirlerle ebedî olarak geçerli sulh anlaşmaları imzalayamazlar.[7]

İslâm alimlerinin savaş hukukuna dâir zikrettikleri bu hükümler tarih boyunca Müslümanların fetih şuuruna sahip olmalarını ve bu şuurla kesintisiz fetihler yapmalarını neticelendirmiştir.

Münasebetlerin Esasının Barış Olduğu Görüşüne Dâir

Şunu hemen ifade edelim ki, devletlerarası münasebetlerin esasının savaş olduğu görüşünü kabul eden çoğunluk ile, münasebetlerin barışa dayalı olduğu görüşündeki azınlık âlimlerin aralarında aslında küçük bir nüans farkı vardır. Yani bu azınlık âlimler de, münasebetlerin esasının sadece barışa dayalı olduğunu söylemiyorlar. Yani "İslâm'da savaş diye bir şey yoktur" demiyorlar, belki belli şartlara erişildikten sonra cihadın farz-ı kifaye olduğunu söyleyenlere karşı artık tatavvû yani nafile hükmünde olduğunu söylüyorlar.

Misâl olarak Hanefî fakihlerinden **Kemalüddin ibnü'l-Hümam**'ın şu görüşlerini nakledelim. "Müşrikler nasıl sizinle topyekûn savaşıyorlarsa, siz de onlara karşı topyekûn savaşın" (Tevbe Sûresi, 9/36) âyet mealini izah ederken şöyle diyor: "Bu âyet, bize emredilen savaşın, onların sebep olduğu ve açtığı savaşın karşılığı olduğunu ifâde etmektedir. Keza "Fitne kalmayıncaya kadar onlarla savaşın!" âyeti de böyledir. Bu demektir ki, onlardan Müslümanları dinlerinden çevirmeye, onda fitneye düşürmeye yönelik bir zorlama, öldürme ve şiddet kullanma gibi fiiller sadır olmayıncaya kadar savaşın."[8]

Bu nakilden de anlaşılacağı gibi, şu ânda dünya Müslümanlarının durumu iki grup âlimin görüşlerine göre de cihaddan kaçmaya el vermiyor. Dolayısıyla biz Müslümanlar olarak üzerimizde mevcut olan küfür kuşatmasını kırmak için cihaddan başka başvuracağımız yol yoktur.

11 Eylül Olayları Çerçevesinde Savaş Hukukunu Yeniden Düşünmek

Yüzyılımızda Amerikan azgınlığının ve kibrinin sembollerinden İkiz kulelerin ve Pentagon'un vurulmasının bir "savunma cihadı" olduğunu anlamayan kimi gafiller yıllar boyunca Müslümanlara yapılan zulümlere hiç ses çıkarmamalarına rağmen, adeta kraldan çok kralcı olarak başımıza "Amerikan hâmisi" kesildiler ve kendi kardeşlerine göstermedikleri hoşgörünün daha fazlasını işgalci kafirlere gösterdiler. Öyle ki Allah Resulü (s.a.v) nasıl putları kırmışsa, aynı şekilde Buda heykelini yerle bir eden Taliban Hareketi'ne demediklerini bırakmadılar. Bu garip davranış hakkında modern İslâm düşüncesine/düşüncesizliğine yaptığı sistematik tenkitleriyle tanıdığımız araştırmacı-yazar **Ebubekir Sifil**, o sıralar hayretini şöyle ifade ediyordu:

"Afganistan'da yönetimi elinde bulunduran Taliban dev Buda heykellerini yıkacağını açıkladığı andan itibaren medyanın ilgi odağı haline geldi, adeta dünya ayağa kalktı. Başkalarının tepkisini anlamak kabil de, "İslâmî medya"nın, Müslüman kişi ve –Ezher gibi- teşkilâtların konuya niçin böyle bir tepki verdiğine akıl erdirmek zor."[9]

Şunu hemen ifade edelim ki, söz konusu yazarların büyük bir kısmının İslâm davası diye bir dertlerinin olmadığının farkındayız. Çoğu günü kurtarma derdinde olup, küçük bir kısmı samimi fakat mevcut dünya konjonktüründen habersiz ve İslâmî bir dünya görüşü perspektifinden uzak olduklarından dolayı gafilce bir şekilde hangi taraftan olacağının bile şuurunda değiller. Hâin olanlar bir yana gâfil olanların gafletlerini sürdürmemeleri için savaş hukukunu yeniden düşünmeli ve İslâm savaş ahkâmını yeniden ele alan eserler verme gayretine düşülmelidir.

3 Molla Hüsrev, Dürerü'l-Hukkâm fî Şerhi Gureru'l Ahkam, c. II, s. 3-6 4 İmam Şafiî, el-Ümm, c. IV, s. 189 5 İbn Kudame, el-Muğnî, c. X, s. 387 6 Kiyâ el- Herrasî, Ahkâmu'l-Kur'ân, c. IV, s. 375 7 Şafiî, el-Ümm, c. IV, s. 188; İbn'ül-Hümam, Fethu'l-Kadir, c. V, s. 204 8 İbnü'l-Hümam, Fethu'l-Kadir, c. V, s. 437 9 Ebubekir Sifil, "Taliban İmajı", 20 Mart 2001 tarihli Millî Gazete, s. 5

Esasen bu samimi yazarların da geçmişlerinden, yani kaynaklarından ne kadar haberdar (!) olduklarını aşağıda yapacağımız nakillerden anlayacağız:

"Eğer bazısı cihada çıkmayıp dâr-ı İslâm'da, cihâda çıkılmamış zaman bulunursa, üzerlerine lâzım gelen farzı terk ettikleri için, Müslümanların hepsi günahkâr olurlar… Eğer kâfirler İslâm'ın sınır bölgelerinden birine hücûm ederlerse, o bölgeye yakın olup da cihada kâdir olanlar üzerine cihâd farz-ı ayn olur."10

"İslâm daveti kendilerine ulaşan kâfirler için İslâm davetini yenilemek mendûbdur. Eğer kabulden yüz çevirirlerse, onlarla taş atmak, ateşle yakmak, suyla boğmak ve ok atmak sûretiyle mûharebe ederiz. Velev ki beraberlerinde Müslüman bulunan yahut Müslümanı kendilerine kalkan etsinler. Günahkâr olmak gerekmesin diye oku, Müslümanın niyetiyle değil, onların niyetiyle atarız. Eğer oklar Müslümana isabet ederse, diyet ve kefaret gerekmez... Kâfirlerin mükellef olmayanlarını; çocukları, mecnûnları, pîr-i fânî, a'mâ, kötürüm olanları ve kadınları öldürmeksizin savaşırız. Çünkü hadîs-î şerifte bunları öldürmek yasaklanmıştır. Ancak, eğer bunlardan biri savaşırsa, o savaşan öldürülür. Ya da mal sahibi olup kâfirleri mal ile savaşa teşvik ederse veya harp husûsunda görüş sahibi ise veya hükümdar ise bu takdirde yine öldürülür. Eğer barış Müslümanlar için hayr ise İmâm (İslâm devlet başkanı) ehl-i harp ile barış yapar. Eğer barış sûreten ve ma'nen cihâdı terktir... Eğer kâfirler Müslümanları kuşatıp Müslümanlardan mal alarak barış yapmak isteseler, İmâm o barışa razı olmaz. Çünkü bunda Müslümanları hor ve itibarsız kılmak vardır... Eğer barışı bozmak hayırlı ise barış bozulur."11

Bu ifadelerin aynılarını günümüz fakihlerinin kitaplarında da bulabilirsiniz.12

Kafa karışıklığının veya "doğru tavır takınamama"nın en büyük sebeplerinden birisi de eskisi gibi savaşların bir sahada iki ordunun karşı karşıya gelmesi şeklinde olmaması, aksine "asimetrik" denilen küresel savaşların artık sadece askeri hedeflerin değil, askeri hedefleri besleyen her türlü hedeflerin de vurulmasıyla gerçekleşmesinden kaynaklanıyor. O yüzden günümüz âlimleri şu suâlleri İslâmî deliller muvacehesince yeniden ele almak zorundalar:

a: Sivil kimdir, kime denir? Ordularını savaşa seçimle gönderen Batılı halklar sivil midir, yoksa savaşın bir tarafı olarak meşru hedefler midir?

b: Ülkeleri işgale uğramış Müslümanların düşmanlarını ülkelerinden ihraç etmek için Batılı ülkeleri vurmalarının hükmü nedir?

c: İkiz kuleler gibi küresel zulüm sisteminin ekonomik sacayağını sağlayanlar birer muharip güç müdür, yoksa onlar sivil kategorisinde mi ele alınmalıdır?

d: Çağın ve savaş tekniklerinin değişmesinin savaş hukukunun da değişmesine katkısı var mıdır?

e: Küresel cihadı yürüten ekiplerin düşman ülkelerin kendi topraklarında askeri operasyon yapmayı meşrû görmeleri geçici bir süre için midir, yoksa dâimi mi olmalıdır?

f: İkiz kulelere yapılan hücumlarda ölenlerin masumluğunu iddia eden ilim adamlarının ümmetin düşmanlardan askerî anlamda nasıl kurtulacaklarına dâir çözümlemeleri var mıdır, varsa bunlar neler olacaktır?

Bu soruları çoğaltmak mümkün. Ancak meselenin iki tarafı da çok farklı boyutlara kayabileceği için bu konuda çok soğukkanlı ve savaş konseptini hesaba katarak fıkhî malzemenin değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Savaş Konsepti İle İlgili Yanlış Görüş ve Fetvaların Sebepleri

1. Fetva verenlerin günümüz silah sanayisinden habersiz olmaları.

2. Savaş metotları konusunda bilgisiz olmaları.

3. Fetva verenlerin çoğunun geçmiş fıkıh kitaplarını görmezlikten gelmeleri.

4. Ezilmişlik psikolojisi içinde olmaları...

Sonuç olarak;

Ne olursa olsun ortada İslami bir devlet nizamı olmadığına göre bütün Ehl-i Sünnet alimlerine göre "cihad farizası"ından kaçışın olmadığını görüyoruz. Bütün Müslümanlar biliyor ki Haçlı ordusu tüm imkanlarıyla saldırıyor. Bize düşen, Haçlı ordusunun bombaları altında direnen kardeşlerimizi eleştirmek değil, dualarımızla ve elimizdeki imkanlarla desteklemek…

Ancak İslâm'ın savaş hukuku sınırlarını ihlâl etmemek de mücadelenin bir gereği olduğundan sınırların tam anlamıyla bilinmesine, lakin klasik fıkıh kitaplarımızın yazıldığı dönemlerde günümüzdeki gibi bir savaş konseptinin olmamasından kaynaklanan mühim farklılıkların da dikkate alınması gerektiğini düşünüyor, bu meselenin ciddi ve mesele sahibi alimler tarafından tefarruatlı bir şekilde ele alınmasının lüzumuna inanıyoruz.

10 Molla Hüsrev, Dürerü'l-Hukkâm fî Şerhi Gureru'l-Ahkâm, c.II, s.3-6. Özellikle kâfirlerin İslâm'ın sınır bölgelerine saldırmalarıyla ilgili fetvanın bir benzeri için bkz. Hâdî, Berîka, c.V, s. 374-375 11 Molla Hüsrev, a.g.e., c.II, sh. 8-10 12 Vehbe Zuhaylî, İslâm Fıkhı Ansiklopedisi, c. VII, sh. 184-185

İslam'ın En Cesur Yiğitlerinden

KOMUTAN BAYBARS

ÖMER BELÜL

Uzakdoğu'dan gelen Moğollar karşılarına çıkan herkesi ezip geçiyor, karşı durulamaz bir kasırga gibi ilerliyorlardı. Moğollar, Çin, Orta Asya, İran, Doğu Avrupa, Ortadoğu, Anadolu'yu ele geçirmişler, istila ettikleri ülkelerde benzeri görülmemiş katliamlar yapmışlardı. Sadece Bağdat'ta 2 milyona yakın Müslümanın şehid edildiği kaynaklarda bildirilmektedir. Çin'in başkenti Pekin'de insanların cesetlerinden çıkan yağlar ile şehrin sokaklarının dolu olduğu, Orta Asya'da insan kafataslarından kuleler inşa edildiği, yine tarihi kaynaklarda verilen bilgiler arasındadır. Ele geçirdikleri şehirlerin halkını canlı kalkan olarak kullanıp sonra da onların ölülerinin üzerinden saldırıya geçen bu canavarlar hiç kimseye yaşam hakkı tanımayarak tüm dünyaya hakim olmayı ve kendilerine hiç kimsenin karşı çıkacak cesareti bulamadığı bir korku imparatorluğu kurmayı istiyorlardı. Ve bunu başarmışlardı da. Öyle ki bir şehre onlardan tek bir kişi dahi gitse korkudan hiç kimse ona bir şey yapamıyordu. Haklarında çok şeyler söyleniyordu. "Onların korkusundan aslanlar yuvalarından çıkamazlar, yenilmezdirler, Hz Adem (a.s.m)'dan beri dünya böyle musibet görmedi, Onlar Ye'cüc ve Me'cüc'türler" gibi… Sadece milyonlarca insanı öldürmekle kalmadılar; sanat eserleri, milyonlarca kitaplara ev sahipliği yapan dev kütüphaneler, onların saldırılarından dolayı adeta yok oldu. Irak'ta Dicle nehrinin günlerce kan ve mürekkep aktığı söylenir. Ayrıca Halifeyi de ezerek şehid ettikleri ve bedenini Dicle nehrine attıkları anlatılır. Son teknolojik araçlarla ve milyonluk ordularıyla saldıran ve "herkesi öldür, her şeyi yok et" sloganıyla hareket eden bu vahşiler karşısında insanlık çaresizdi. Celaleddin Harzemşah adındaki kahramanın bazı savaşları dışında hiç yenilmemiş ve 44 milyon kilometrekarelik bir alanı istila ederek Asya, Avrupa ve Afrika kıtasından ibaret olduğu düşünülen o günkü dünyanın 3/2'sinde kesin hakimiyet kuran bu saldırganlar şimdi Mısır, Mekke, Medine ve Suriye'nin bir bölümünü içine alan bir İslam devletinin sınırlarına dayanmışlardı. Karşılarında başka devlet kalmamıştı çünkü.

Bu sırada Ortadoğu'da ise manzara şu idi: İslam Emirlikleri parçalanmış, Halifelik yok edilmiş, Haçlılar birçok şehri ele geçirmiş, İslam Emirlerinin bir kısmı Moğollarla anlaşmış, onlara teslim olmuş, Moğol korkusundan haçlılar dahi unutulmuş, herkes canının derdine düşmüştü. Birçok haçlı krallığı da korkudan Moğolların hizmetine girmişti. Müslüman emirlerinden öyleleri vardı ki, korkudan şehrini bırakıp kaçıyor ve halkını savunmasız bırakıyor, sadece kendisini düşünüyordu.

Fakat ne zaman İslam'ın Sancağı yere düştü zannedilse Onu yeniden ayağa kaldıracak İslam Yiğitlerini Yüce Allah (c.c) göndermektedir. Böyle bir zamanda da daha önce küçük birlikleriyle haçlı ordularını perişan etmiş, Fransa kralını esir almış, cihad sevdalısı, cihad etmedikleri için korkak emirleri terk eden ve kahraman muzaffer Kutuz'un komutasına giren, Ümmetin en kahraman savaşçılarından Komutan Baybars Moğollarla savaş için harekete geçti. Herkes Onu deli, hayalperest birisi olarak görüyor ve kazanamayacağı bir savaşın peşinde, yenilmez Moğolların önünde Ümmeti ölüme sürükleyen bir çılgın olduğunu düşündükleri için ona destek vermiyorlardı. O ise şunu söylüyordu: "Ölmek önemli değil yeter ki şerefli bir ölüm olsun." Aynı zamanda çok dindar ve İslam Alimlerine de çok bağlı olan komutan Baybars aradığı desteği Mısır'da bulmuştu. Sultanu'l Ulema İzzeddin bin Abdüsselam da Kutuz'a ve Baybars'a, bu İslam Kahramanlarına destek verdi. Peygamberimizin (s.a.v) "Onlara iyi davranın, onlar sizin için hazır kuvvettir" dediği kahraman Mısır halkı da destek

verdi. Ayrıca Mısır ordusundaki Kıpçak Türkleri de yine kendilerinden olan bu savaşçılara tam olarak destek oldu. Kürtler de topladıkları birliklerle birlikte İslam devletine yardım için geldiler. Ve Tüm İslam beldelerinden gelen savaşçılarla harekete geçildi. Evet, bu İslam Ordusu Moğolların gelip kendilerini öldürmelerini beklemeyecek ve kendisi Moğollara saldıracaktı. Moğollar böyle bir şeyin olabileceğini hiç tahmin etmiyorlardı. Onlar Mısır'ın içinde Müslümanları katledeceklerini sanıyorlardı. Ama İslam Ordusu onları Ayncalut denilen yerde karşıladı. Müthiş bir savaş oldu. Komutan Baybars öncü komutandı. Moğolları oyaladı. Sonra Sultan Kutuz Büyük İslam Ordusuyla geldi ve korkunç çarpışma başladı. Moğollar, kılıçlarıyla Cenneti arayan İslam Savaşçıları karşısında daha fazla dayanamayarak geri çekilmek zorunda kaldılar. Ama bu zafer Komutan Baybars'a yetmedi, Moğolları takip edip hepsini kılıçtan geçirmek istedi. Moğol komutanı Ketboğa'yı öldürdü. Kaçmaya devam eden Moğollar Bedeviler tarafından tuzağa düşürülüp tamamen imha edildiler. Yenilmez denilen Moğollar çok ağır bir bozguna uğradılar. Efsane yok oldu. Başımıza bir felaket gelmesin diye onların yanına koşuyoruz diyen korkaklar kalplerinde gizlediklerine pişman oldular. Çılgın Baybars bir süre sonra İslam Devletinin Sultanı oldu. Hilafeliği yeniden kurdu. Moğollarla savaşlara devam etti. Ve her defasında onları bozguna uğrattı. Moğollar, Haçlılarla ittifaklar kurdular. Buna karşılık İslam'ı seçen bir başka Moğol devletiyle(Altınordu) ittifak kuran ve bu devletin hanı Berke Han'ın kızı ile evlenen Sultan Baybars, Moğol ve haçlılara karşı amansız savaşlarına devam etti. Ve hepsini İslam topraklarından söküp attı. Hatta bir ara Anadolu'yu da Moğol egemenliğinden kurtarmak için sefer düzenledi ve bir kez daha Moğolları yendi. Fakat Anadolu da destek bulamadığı için geri döndü. Bundan sonra Baybars karşısında sürekli yenilen Moğollar, hınçlarını Anadolu'daki Müslüman halktan çıkardılar ve 500 bin kişiyi katlettiler. Sultan Baybars ise ülkesinde vefat etti. Fakat yerine geçen Kalavun Moğol ve haçlılara karşı savaşa devam etti. Putperest Moğollar ve Haçlıların ordusunu öyle bir bozguna uğrattı ki, Anadolu'yu kana bulayan Abaka Han üzüntüsünden öldü. Moğolların başına yeni geçen hakan Müslüman olduğunu söylese de Cengiz yasalarını uygulamaya ve de Müslümanlarla savaşa devam ettiği için Müslüman sayılmadı ve onunla da savaşıldı. Aralarında dönemin İslam Alimlerinin de bulunduğu İslam Orduları yine düşmanı bozguna uğrattılar. Bir süre sonra Moğollar tamamen yıkılarak tarih sahnesinden çekildi. Tüm dünyanın önlerinden kaçtığı korkunç Moğollara karşı kazanılan tüm bu zaferler silsilesinde Komutan Baybars'ın ayrı bir yeri olduğu tarihi bir gerçektir.

Sultan Baybars'ın rüyasında Peygamberimiz'i (s.a.v) gördüğü ve Peygamberimiz (s.a.v) tarafından kendisine bir kılıç verildiği, vefat etmeden önce ise yine rüyasında Peygamberimiz (s.a.v)'i gören Baybars'ın bu defa kendisinden kılıcın Peygamberimiz (s.a.v) tarafından alındığını gördüğü kaynaklarda anlatılır.

İslam'ın en cesur savaşçılarından olan Baybars'ın bu gerçek hikayesi günümüz Müslümanları için de büyük bir ibrettir. Tıpkı Tarık Bin Ziyad'ın, Selahaddin Eyyubi'nin, Fatih Sultan Muhammed'in hikayesinin de aynı değeri taşıdığı gibi. Zannediyor musunuz ki, bu kahraman İslam Savaşçıları kendi zamanlarında herkes tarafından seviliyor ve destekleniyordu. Hayır, hepsine iftiralar atılıyor, deli oldukları söyleniyor, Ümmeti ölüme sürükledikleri, düşmanlarının çok güçlü olduğu söyleniyor, aleyhlerinde propagandalar yapılıyordu. Ama tüm bu pis dedikodulara onlar kulak asmadılar, dil uzatanın kınamasından korkmadılar ve Cihad yolunda yürüdüler, Ümmeti zaferden zafere götürdüler. Tabi Onların safında olan kahraman İslam Askerleri de aynı şekilde ümmeti Allah'ın (c.c) izni ile zaferlere taşıdılar. Peki ya onları cihad yolunda daima destekleyen İzzeddin bin Abdüsselam, Molla Akşemseddin gibi cihad uleması... Onlar da belki mücahidlerin alimleri olarak en büyük saadete erdiler. Peygamberimiz (s.a.v)'in buyurduğu gibi: **"Ümmetimden bir taife kıyamete kadar hak üzere savaşmaya devam edecek, onlara ihanet edenler onlara zarar veremeyecekler."** Günümüz de de mücahid şehidler Şeyh Abdullah Azzam gibi cihad alimleri, Üsame bin Laden, Molla Muhammed Ömer, Şamil Basayev, Dokko Umarov, Enver Evlaki gibi mücahidlerimiz cihadlarına devam ettiler. Kimisi şehid oluncaya kadar çarpışacağına dair Allah'a (c.c) verdiği sözü yerine getirdi, kimisi ise beklemektedir. Ahidlerini hiç bozmadılar. Yüce Allah bizleri de bu mübarek taifeden kılsın. Amin...

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذ۪ينَ قُتِلُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا بَلْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ
فَرِح۪ينَ بِمَا اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِه۪ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذ۪ينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Allah yolunda öldürülenleri sakın ölüler sanma.
Bilakis onlar diridirler, Rableri katında Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiği nimetlerin sevincini yaşayarak rızıklandırılmaktadırlar.
Arkalarından kendilerine ulaşamayan kimselere de hiçbir korku olmayacağına ve onların üzülmeyeceklerine sevinirler.

RAMAZAN ÇIRAK (İSTANBUL) ALİ KEMAL (ADANA)
YAVUZ ACAR (VAN) ORHAN KILIÇ (TOKAT)
MUHARREM UÇAR (VAN) MURAT KURT (ADANA)
TARKAN ALMAN (ADANA) MÜCAHİD EYMEN (İSTANBUL)
ERKAN ÖZERK ZÜBEYR (ADANA) YAKUP TAMER
MEHMET YILMAZ (İSTANBUL) FATİH (DİYARBAKIR)
NAZIM (BURSA) MUAMMER (İSTANBUL)
SERDAR ÖZERK ZÜBEYR (ADANA) MUHİDDİN EKŞİ
E. MUKATİL KENAN GÖKÇE

ALLAH ŞEHADETLERİNİZİ KABUL ETSİN!

İSLAM DÜNYASI

